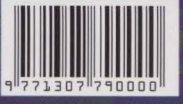

Kasr-ı Arifan®

Kasr-ı Hinduvân'dan Kasr-ı Ârifân'a...

sayfa 06

**Mahmud Efendi Hazretleri'ni Cuma Namazı İçin
Yavuz Selim Camiine Geldiğinde Coşkulu Bir Kalabalık Karşladı**

sayfa 14

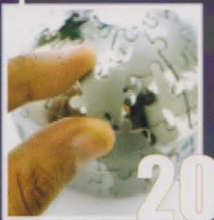
Ahmet Mahmut ÜNLÜ (Cübbeli Ahmet Hoca)

Üstâdımız Hacı Mahmud Efendi Hazretleri'nin Hocası Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi

Kadir MISIROĞLU
GÜNEŞ BATIDAN DOĞARKEN

Röportaj
İbrahim USLU Hocaefendi

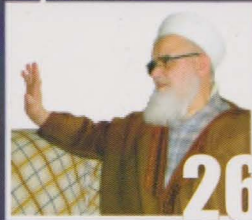
Ali EREN
KUR'AN NE BUYURUYOR,
BU ZAT NE DİYOR?..

20

22

26

34

36

Mehmet TALÛ
PEYGAMBER EFENDİMİZ'İ
ZİYARET ETMENİN LÜZUM VE ÖNEMİ

Mahmet PAKSU
"DÜNYA MÜMİNİN ZINDANI,
KÂFİRİN CENNETİ" ne demektir?

Nisan Ayı olması münasebetiyle, birçok yerde Kutlu Doğum Haftası programları düzenlendiğini duyunca; "biz Mevlid Kandilini geçtiğimiz Şubat ayında kutlamıştık, bu da neyin nesi?" diyerek şaşırmayın. Zira Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in dünyaya teşrif buyurdıkları tarih; Hicri Takvim itibarıyla Rebiulevvel ayının 12. gecesine; Miladi Takvim itibarıyla ise 20 Nisan (571) tarihine tevafuk etmektedir. Dolayısıyla Şubat ayında idrak ettiğimiz Mevlid Kandili Hicri Takvime göre idi. Bu ay yapılacak etkinlikler ise Miladi Takvime göredir.

Malumunuz olduğu üzere 1989 yılından beri, Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından başlatılan "Kutlu Doğum" programları her yıl Nisan ayında yapılmakta, bir takım ilmî ve kültürel etkinlikler düzenlenerek Efendimizin şerefli doğumu idrak edilmektedir.

Belki bu konuda, haklı olarak kafanıza bazı sorular takılabilir. Zira, tüm İslam alemi asırlardır Hicri takvime göre, Rebiulevvel ayının 12. gecesini zaten "Mevlid Kandili" olarak kutlamaktadır. Böyle bir gelenek tüm Müslümanlar nezdinde kabul görmüş ve yerleşmişken, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın, herkesin benimsediği ve kutlayageldiği Hicri takvimi değil de, Miladi takvimi esas alarak Kutlu Doğum etkinliklerini 20 Nisan tarihine sabitlemesi, bir takım tartışmaları da beraberinde getirmiştir. Tabii hangi niyetle böyle yapıldı bilemiyoruz, ayrıca bu konuda yorum yapmak da istemeyiz. Fakat niyet ne olursa olsun ve kim ne derse desin (buna "çakma kandil" diyenler de olabilir) madem bu vesileyle Peygamber Efendimiz gündeme geliyor, insanların Efendimiz (Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem)'i yâd ederek, çoluk-çocuğuna Sevgili Peygamberimizi tanıtır öğretmesi için bir fırsat doğuyor, öyleyse bundan kimsenin rahatsız olmaması gerekir.

Yılbaşından sevgililer gününe kadar bir sürü abuk sabuk gün ve haftaların coşkuyla kutlandığı günümüzde, biz Efendimiz (Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem)'in doğumunu Hicri Takvime göre de kutlarız, Milâdî Takvime göre de.. Hatta başka bir takvim hesabı varsa ona göre de kutlarız.. Zira bu Kutlamalar; Peygamber Efendimiz (Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem)'in örnek hayatını bütün yönleriyle daha iyi öğrenmeye ve anlamaya, peygamber sevgisini aşlamaya, toplumu din konusunda aydınlatmaya vesile oluyor.

Evet Peygamberimizin doğum gününü her yıl iki kez kutlamış oluyoruz. (Az önce ifade ettiğim sebeplerden dolayı) bunda bir sakınca yok. Ne zamana kadar? Diyanetin 1989 yılında ihdas ettiği Kutlu

Doğum Haftasını kutlayıp; oruç, zekat, hac gibi ibadetlerin esas alındığı Hicri Takvime göre olan Mevlid Kandilini kutlamayı bırakmadıkça...

Şuna da dikkat çekmek isterim ki; bu uygulama 1989'dan önce yoktu yani 21 senedir var. Ve bu etkinlikler evvelce 20-26 Nisan tarihleri arasında yapılıyordu, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'na alternatif olarak gösterilmesin diye, Diyanet bir genelge yayınlayarak bu kutlamaları 14-20 Nisan tarihine aldı. Yani Diyanet'in bir genelgesiyle Kutlu Doğum Haftası'nın tarihi geri alındı. Öyleyse yarın herhangi bir sebeple, başka bir genelgeyle kaldırılabilir de... Demek istediğim şu ki; aslını muhafaza edersek, Dimyat'a pirince giderken evdeki bulgurdan da olmayız.

Kıymetli Arifân okurları!

Denizli'de yıllardır tebliğ ve davet faaliyetini tüm gayretiyle sürdüren çok kıymetli İbrahim USLU Hocaefendiyi ziyaret edip, onunla sizin için konuştuk. Fatih/Çarşamba'nın manevi havasını Denizli'deki ihvan kardeşlerimize taşıyan İbrahim Hocaefendi, aynı zamanda dört mezheb müftüsü Ali Haydar Ahışhavî Hazretleriyle hayattayken tanışma bahtıyarlığına erişmiş, onun sohbetlerine yetişme imkanı bulmuş günümüzün nadide simalarından biridir.

Denizli'ye kendisini ziyarete gittiğimizde gerek İbrahim Hocaefendi, gerek Denizli'deki ihvan kardeşlerimiz sağolsunlar, bizleri çok sıcak bir ilgi ve alakayla karşıladılar ve ağırladılar. Rabbim hepsinden razı olsun.

İbrahim USLU Hocaefendi kendisiyle yaptığımız bu sıcak ve samimi sohbette, Ali Haydar Efendi ve Mahmud Efendi Hazretleriyle alakalı, severek okuyacağınız pek çok önemli hatırasını bizlerle paylaştı. Rabbim cümlemizi müstefid eylesin...

Mustafa Özşimşekler

mustafaozsimssekler@arifandergisi.com

Mahmud Efendi Hazretleri'ni Cuma Namazı İçin Yavuz Selim Camiine Geldiğinde Coşkulu Bir Kalabalık Karşıladı

Nisan 2010 - Yıl 3 Sayı 31
ISSN: 1307-7902

Arifan Yayın Film Adına
İmtiyaz Sahibi
Barış SEZEK

Genel Yayın Yönetmeni
Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Genel Koordinatör
Hakan SELÇUK

Muhasebe Müdürü
Mustafa YARTAŞI

Temsilci Sorumlusu
İlhan GÖRÜR

Abone Dağıtım
Murat Erdoğan

Avrupa Dağıtım
Mesut K.

info@itibarhaber.com

Yurtiçi Abonelik Bedeli (Yıllık)
60,- TL

Yurt Dışı Abonelik Bedeli (Yıllık)
60 Euro

Abonelik İçin Banka Hesap Noları

Türkiye İş Bankası (Fatih Şb.)

EUR IBAN: TR820006400000210200732462

Bank Asya (Fatih Şb.)

TL IBAN: TR830020800022023097800001

EUR IBAN: TR290020800022023097800003

USD IBAN: TR560020800022023097800002

POSTA ÇEKİ

Hesap No: 5911942

Hesap Sahibi: Arifan Yayın Film

Adres

Defterdar Mah.

Meşatlık Sk. No: 8 (Halk Ekmek Fabrikası Yanı)

Eyüp/İST.

Tel: 0212 521 93 92

Faks: 0212 534 43 75

www.arifandergisi.com

bilgi@arifandergisi.com

Yayın Türü

Yerel, Süreli, Aylık

Basım Yeri

Türmatsan 2010

*Dergimizde yayınlanan yazıların, reklamların sorumluluğu yazarına ve reklam sahibine aittir.

GÜNEŞ BATIDAN DOĞARKEN

Kadir MISIROĞLU

AHMET MAHMUT ÜNLÜ HOCAEFENDİ'NİN KAYSERİ ZİYARETLERİ

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İ ZİYARET ETMENİN LÜZUM VE ÖNEMİ

Mehmet TALÛ

RÖPORTAJ İbrahim USLU Hocaefendi

"Dünya müminin zindanı, kâfirin cenneti" ne demektir?

Mehmet PAKSU

34

Kur'an ne buyuruyor, bu zat ne diyor? Ali EREN

Kur'an ne buyuruyor, bu zat ne diyor?..

Ali EREN

36

Efendimizin (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in Yüce Ahlâkı Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER... Hemenkâriyyetle... Hemenkâriyyetle...

42

SOHBET ÂDÂBÎ Adem ŞENER

46

CİNLERİN VE İNSANLARIN KARŞILIKLI GÖRÜŞMELERİ Salih MEMİŞOĞLU

Salih MEMİŞOĞLU... CİNLERİN VE İNSANLARIN KARŞILIKLI GÖRÜŞMELERİ

50

FIKHÎ SUALLERİNİZE CEVAPLAR -7- Ahmet Mahmut ÜNLÜ

52

DUÂLAR VE ZİKİRLER Ahmet Mahmut ÜNLÜ

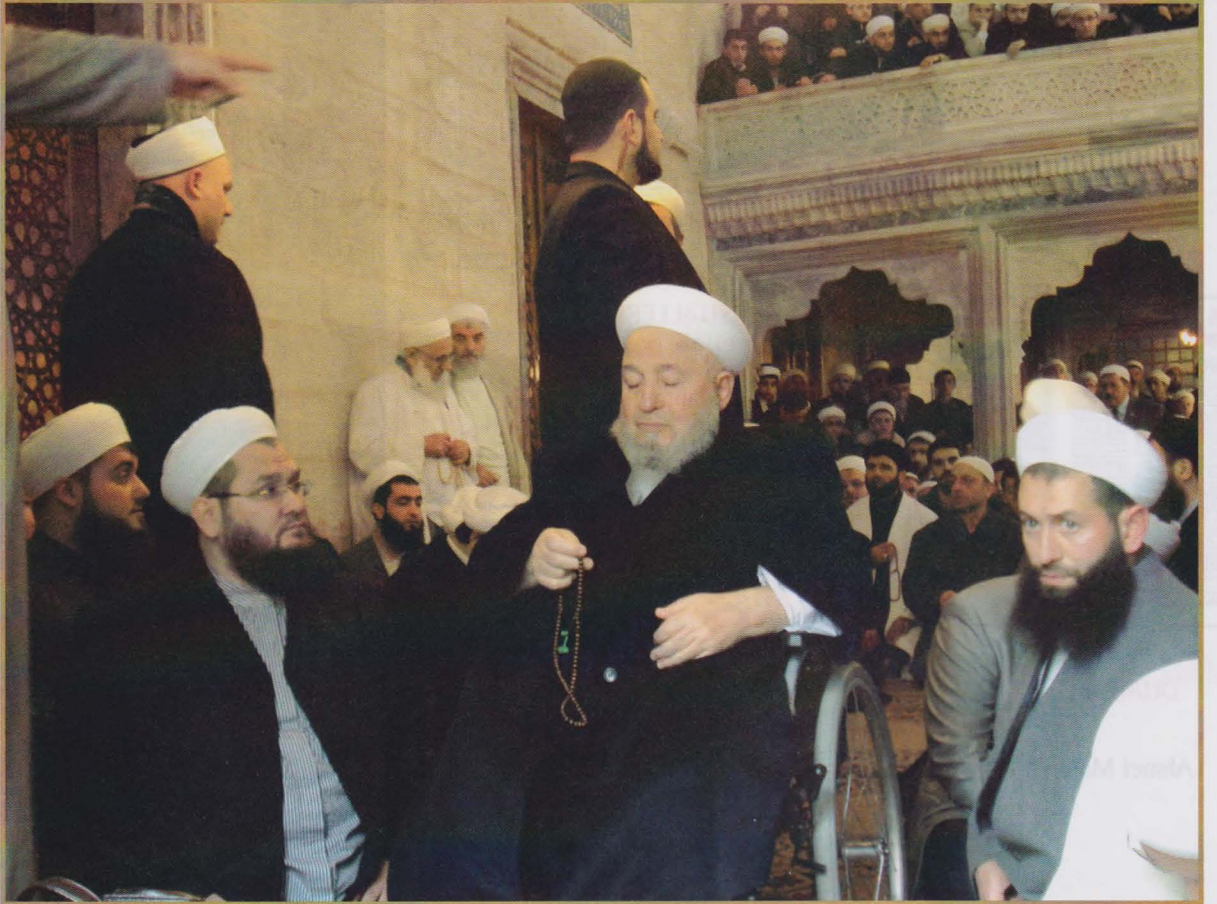
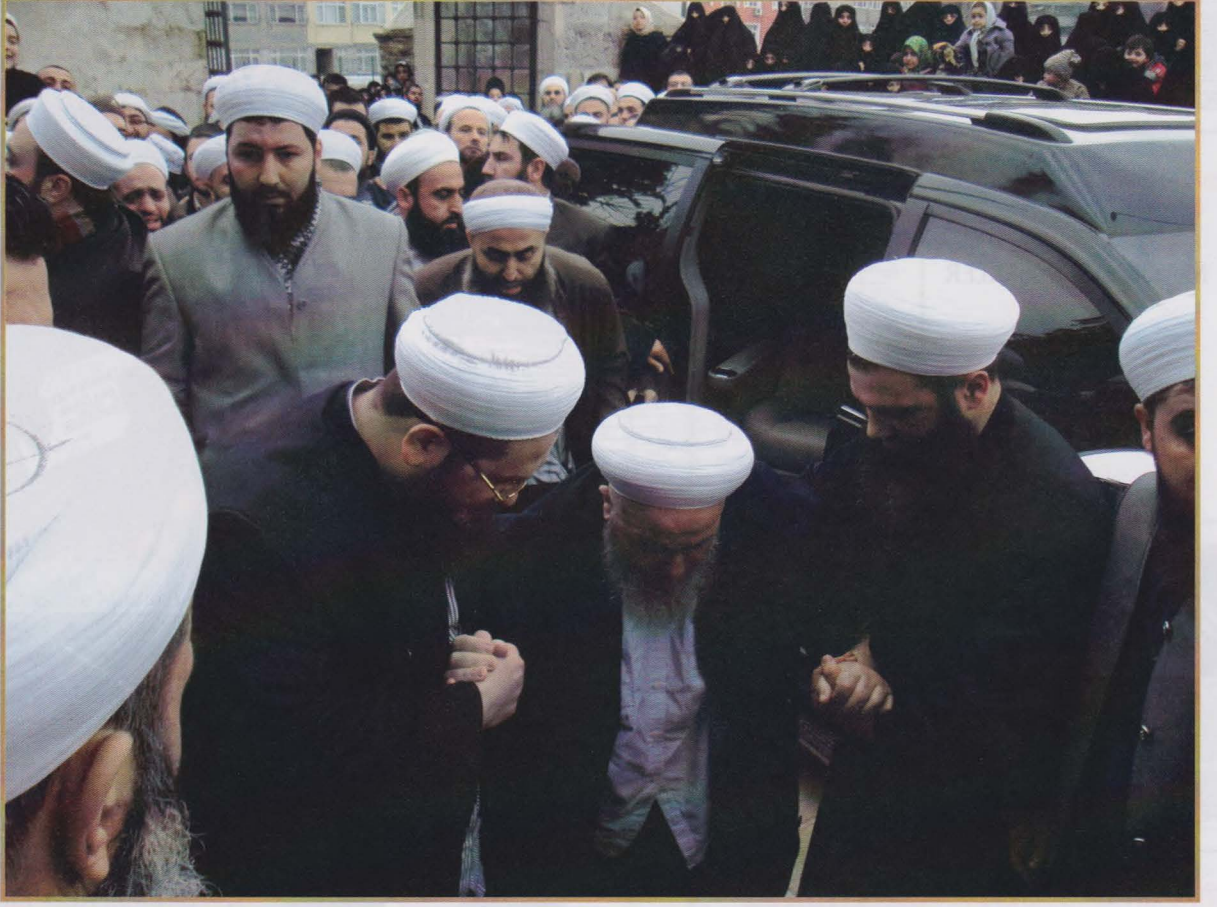
DUÂLAR VE ZİKİRLER... RASTAĞIYA NÂMAZ... RASTAĞIYA NÂMAZ...

58

Advertisement for 'DİKKAT!' featuring a construction site and price '2,50 TL'.

Advertisement for 'DİKKAT!' featuring a construction site and price '2,50 TL'.

Mahmud Efendi Hazretleri'ni Cuma Namazı İçin Yavuz Selim Camiine Geldiğinde Coşkulu Bir Kalabalık Karşıladı

Ulu Hakan Yavuz Sultan Selim Hân Hazretleri'nin emriyle İstanbul'un yedi tepesinden biri olan Haliç'e en yakın tepede 1522 senesinde inşâ edilmiş olan Yavuz Sultan Selim Cami-i Şerifi'nin bir kaç yıldır tamiratı devam etmekte idi. Geçen haftalarda Cami-i Şerif yeniden ibadete açılınca Fatih halkı sevince ğark oldu.

Kutb-u Cihân Hacı Mahmud Efendi Hazretleri de yıllarca pazar günleri sabah namazını müteakiben muhtelif camiilerde yapmış oldukları sohbetlerini son yıllarda icra etmiş olduğu bu Cami-i Şerif'i tecdide uğradıktan sonra ilk olarak 5 Mart Cuma Günü cuma namazında ziyaret ettiler.

Yüce Üstadın geleceğini işiten binlerce Cemaat saatler evvel Cami-i Şerifte yerlerini aldılar, dışarıları ve avluları doldurdular. Bu nedenle Efendi Hazretleri'nin arabasının güzergahı dahi insanlarla dolup taşı.

Cuma namazından önce Ali Bayraktar Hocaefendi sohbet yaptıktan sonra Cuma Namazına geçildi. Cuma Hutbesini Efendi Hazretleri'nin çok sevdiği ve "cebel-i 'ilm (ilim dağı)" diye nitelediği büyük Alim Rasul Bölükbaş Hocaefendi îrad eyledi ve bu hutbesinde Mahmud Efendi Hazretleri'nin yıllarca vaaz etmiş olduğu Yavuz Selim Cami-i Şerifine tekrar gelişinin büyük bir nimet olduğunu ve bunun şükrünün hakkıyla ifâ edilmesi gerektiğini tekrar tekrar vurguladı.

Cuma namazını minberin arkasında kılan Mahmud Efendi Hazretleri namazın akabinde mihraba geçerek cemaati selamladı ve kendisini çok coşkuyla karşıladıkları için onlara teşekkürde bulundu. Daha sonra Cami-i Şerif'den çıkışta Cami hazîresinde medfun bulunan Yavuz Sultan Selim, Sultan Abdulmecid vesair emvata Fâtiha-i Şerife okuyarak ziyaretlerini bitirip Çavuşbaşı'nda bulunan hâne-i saadetlerine avdet buyurdular. Allâh-u Teâlâ bu yüce himmet ve tasarruf sahibi Efendi Hazretlerimizin ziyaretleriyle mescidlerimizi ve meclislerimizi daha nice uzun yıllar mamur eylesin ve bu ümmet-i zâ'îfeyi kendisinin manevî medetlerinden mahrum bırakmasın. Âmîn! Yâ Mu'în!

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ

وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ

سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“Bir de (şunu size okuyayım ki:) **gerçekten işte bu**(sûre-i celîlede anlatılan tevhid ve nübüvvetin ispatı, ayrıca şerî’at hükümlerinin beyanı hakkındaki konular), **benim dosdoğru yolumdur, öyleyse siz ona hakkıyla uyun!**

(Onu bırakıp da, Yahudilik, Hristiyanlık gibi bâtil dinlere yahut ona uymuş gibi gözücü de, benim ve ashâbımın temsilcisi konumundaki Ehl-i Sünnet ve’l-cemâat yolundan başka) **yollara ise asla uymayın, sonra onlar sizi O (Allâh-u Sübhânehû)nun (biricik) yolundan ayırır.**

İşte size! O (Allâh) bu (dosdoğru yolu)nu (izlemenizi) size kuvvetlice emir buyurmuştur. Tâ ki siz (haktan ayrılarak sapıklığa düşmekten) iyice sakınasınız!” (En’ am Sûresi:153)

Cemâat-ı Müslimîn! “Sübhânallâh” îman demektir. **Allâh-u Te’âlâ**’yı noksan sıfatlardan tenzih mânâsını ifade ettiği için “Lâ ilâhe illallâh, Muhammedur Rasûlullâh”a eş değerdedir. Onun için tabî ki îman terazide sağ kefeyi dolduracağı gibi bu tesbih kelimesi de mîzânı dolduracaktır.

Ama bir insan bu tenzîhâtı diliyle yüz binlerce kez yapsa fakat **Cenâb-ı Mevlâ**’ya yakışmayan sıfatları O’na isnad etse veya **Cenâb-ı Mevlâ**’ya hatâ ve acziyet isnad etse, bu tesbihatının istihzâdan başka hiçbir ehemmiyeti olmayacağı ve mukâbilinde zerre kadar sevap elde edemeyeceği de açıktır.

Allâh-u Te’âlâ Habîbine “Bu sizlere tebliğ ettiğim, bu istikamet üzere yaşamınızı emrettiğim yolum var ya, işte bu yoluma tabi olun.

İslam'ın yolu tektir, kurtuluşun yolu tektir, sadet ve mutluluğun yolu tektir, o da yüce **Mevlâ** tarafından tâyin ve tanzim edilen yoldur. Yollara tabi olmayın çünkü bir yol değil mi ki **Mevlâ** tarafından onaylanmamış, tasdik edilmemiş, beğenilmemiş ve **Mevlâ** tarafından reddedilmiştir, işte o yollara asla uyulmamalıdır.

Yollar çoktur, çok olmakla beraber 'el-küfürü milletün vahide' küfür tek millettir. Sadece benim yoluma tabi olun, başka yollara tabi olursanız ne olur biliyor musunuz?! O yollar **Cenâb-ı Mevlâ**'nın beğenip, tasvip edip, beşeriyetin huzur ve mutluluğu için göndermiş olduğu o güzel yoldan sizi ayırırlar, sizi tefrikaya düşürürler, sizi paramparça ederler. O halde yollara değil, sırât-ı müstakîm olan hak yola tâbî olun" diye kullarına tebliğde bulunmasını emretmiştir.

İşte namazda **Cenâb-ı Mevlâ** ile baş başa kaldığınızda adeta O'na mîrâc ettiğimizde söylediğimiz: "Ya **Rabbi!** Bizi dosdoğru yola hidayet et" duasında samimi olalım ki **Allâh-u Te'âlâ** bizi dosdoğru yoldan ayırmasın.

Aksi takdirde **Allâh-u Te'âlâ** tarafından tenzib edilen, tanzim edilen, tâyin edilen emirler

ve yasaklar manzûmesinden oluşan, dîn-i mübîn-i İslam'ı terk edip başkaca emirlere dalanlar için yüce **Allâh**: "Onların azâbını, cezâlarını dünyada kendi aralarında kılacağım, yani onları birbirleriyle boğuşturacağım, birbirleriyle çarpıştıracacağım, neden? Hablullâhı (Allâh'ın ipini) bıraktıkları için, neden? "**Allâh'ın ipine hep birlikte sımsıkı sarılın**" emr-u fermânını terk ettikleri için" buyurmaktadır.

Bir de şu hadis-i şerife dikkatinizi çekip, dersimi bitirmek istiyorum; **Rasûlüllâh** (*Salâllâhu Aleyhi ve Sellem*): "Kim bizim bu din işimizde, bizim tâyin ettiğimizden başka bir şeyi ihdas eder, başka bir şeyin peşine takılırsa, onun o takıldığı yol da, o takılan da, o takılanların hepsi de reddir, **Allâh** tarafından merduttur" buyurmuştur.

Hutbemizin sonunda Üstadımız, Mürşidimiz Hacı **Mahmud Efendi** (*Kuddise Sirruhu*) Hazretlerinin yıllarca vaaz etmiş olduğu bu câmii şerife uzun bir aradan sonra yeniden gelişlerinin ne büyük bir nîmet olduğunu hatırlamamız gerektiğini ve şükrünü îfâ etmemiz îcab ettiğini hepimize tekrar hâtırlatmak isterim.

Adem ŞENER

Önceden beri Sakarya'yı çok seven ve sevgisini izhar eden Sultanımız, Müşidimiz, Efendi Hazretlerimiz'i aylar öncesinde bu fakir, Sakarya'ya davet etmişti. İlk zamanlarda davetimizi kabul etmişler ancak "BİRAZ YORGUNUM, İNŞAALLAH GELECEĞİM" buyurmuşlardı. Sonraları yine davet ettiğimde "TAMAM" buyurdular. Sultanımızın geleceği sözünü vermesini cemaatle paylaştığımızda onlar da çok sevindiler ve bütün çevre ihvanımız ile birlikte bekleyişe geçtik.

9 Mart 2010 Salı günkü ziyaretimizde kendilerini tekrar davet ettik. "HAVALAR ISINSIN DA, TAMAM" buyurdular. Bunun üzerine bizde ve arkadaşlarda çok sevinç ve sürur oluştu. Çünkü Sultanımız Sakarya'ya gelecekti. Gece gündüz bu düşünce ve heyecan ile yaşıyorduk artık. Aile efradımın her biri de "Efendi Hazretlerimiz ne zaman gelecek?" diye soruyorlardı. Bu fakir de "Rabbim ne zaman nasip eder, bizler ne zaman layık olursak o zaman" diye cevap veriyordu.

15 Mart 2010 Pazartesi günü saat 10:30 sularında bir telefon geldi. Sultanımızın hizmetinde bulunan Nezir Efendi kardeşimiz "Efendi Hazretlerimiz geliyor" dedi. "Nerdesiniz?" diye sorunca "Yoldayız" diye cevap verdiği anda heyecandan dilim tutulur gibi oldu. Sesim ve soluğum kesildi. Ne diyeceğimi bilemedim. Daha sonra Efendi Hazretlerimiz'in bacanağı Muhammed Keskin Hocaefendi'ye telefonu verdi ve o da bana durumu bildirdi. Biraz rahatladım ve kendimi topladım.

"Nasıl yapalım?" diye sorduğunda biz de "Bu akşam Kuzuluk'da kalırız, yarın akşam da Adapazarı'ndaki evde kalırız" diye görüş bildirdik ve böylece karara başladık. O andan itibaren farklı bir duygu ve heyecan oluştu. Beklemeye koyulduk fakat beklemek çok uzun gelmeye başladı. Her fırsatta telefon açarak nerede oldukları hakkında bilgi

almaya çalışıyorduk. Vakit geçiyor fakat bir türlü gelinmiyordu. O esnada içimize "Keşke Sultanımız'a bir helikopter alsak da daha rahat ve çabuk ulaşsa" diye bir düşünce düştü.

Yatsı ezanları okunduğunda Akyazı gişelerine yaklaştıklarını bildirdiler. Bizler gişelerde beklerken Kıtmir misali bir köpek de gelerek yolun ortasına oturdu. Ta ki Efendi Hazretlerimiz'in arabası gelene kadar.

Efendi Hazretlerimiz geldikten sonra gişelerde bir süre durduk ve sonrasında Kuzuluk tarafına doğru ilerledik. Termal Otel'e vardığımızda bizleri orada bekleyen Hocaefendiler ve ihvanlardan bazıları karşıladılar.

Efendi Hazretlerimizin değerli bacanağı Muhammed Hocaefendi ve "Vali" diye hitap ettiği Süleyman Efendi Sultanimizi arabasından indirdiler. Efendi Hazretlerimiz dikildi ve adımlar atarak yürümeye başladı. Sonra arabasına bindirerek otelin üçüncü katında kendisine ayrılan odaya çıkardılar. Bir süre orada oturdu.

O kadar yol gelmesine rağmen üzerinde yorgunluk eseri görünmüyordu. Çok tatlı sohbetler yaptı. Özellikle merhum İhsan Efendi'den sordular. Nerede görev yaptığını, onun ailesinden burada kimlerin olduğunu sordu. Sonra Hüseyin Harputoğlu Hocaefendi'yi sordu. Muhammed Hocaefendi hemen otelin lobisinde beklemekte olan Hüseyin Hocaefendi'yi çağırttı. Hüseyin Hocaefendi gelince selam verdi ve Sultanımız kendisinin selamını aldı. Karşılıklı konuştular. Efendi Hazretlerimiz babası merhum Rızvan Hocayı sordu ve hakkında bilgi aldı.

Sonrasında kendisine hazırlanan yemeklerden ve özellikle de çorbadan ve kara lahana haşlamasından yedikten sonra istirahatata çekildiler.

Sonrasında kendisine hazırlanan yemeklerden ve özellikle de çorbadan ve kara lahana haşlamasından yedikten sonra istirahatata çekildiler.

Bu esnada Muhammed Hocaefendi'nin gülerek, güzel kelimeler ederek yaptığı hizmetine hayran kaldım. Gerçekten de Mürşidimiz'e çok güzel hizmet ediyordu. Onun yaptığı hizmeti bizler kesinlikle yapamayız. Kendisi, Sultanımız'ın yanına ve hizmetine fazlasıyla yaklaşıyor. Mevla Teala onu Sultanımız için özel olarak eğitmiş. Kendisine çok dualar ettim. Mevla Teala kendisini ve diğer hizmette bulunanları her türlü zarar ve ziyandan korusun.

Bütün arkadaşlar koşarak, coşarak hizmet ediyorlar ve elleri de, dilleri de, gönülleri de bu hizmete yaklaşıyordu.

Bu arada muhterem validemiz ve kardeşi de bizim hanımlar tarafından yemeğe alındılar. Çok sıcak sohbetler yaparak yemeklerini yedikten sonra onlar da istirahata çekildiler.

Ziyarete Efendi Hazretlerimiz'in muhterem büyük bacanağı Remzi Efendi ve ailesi de iştirak etmişti.

Berberlerinde gelen Nezir Efendi, Muhammed Şişman Efendi, Ömer Faruk Efendi, Yakub Efendi, Mustafa Kiroğlu Efendi, Receb Şimşek Efendi, Alper Efendi, Eyüp Efendi ve Mustafa Efendi kardeşlerimiz de gerekli güvenlik önlemlerini almışlardı. Bu arada bizim görevlendirdiğimiz kardeşlerimiz de sabaha kadar nöbet tuttular. Sabaha kadar kimseyi uyku tutmadı. Onların canla başla görev yapmaları beni ziyadesiyle duygulandırdı. Cenabı Hak bütün ihvana bu hizmet aşkını ve gayretini ihsan eylesin.

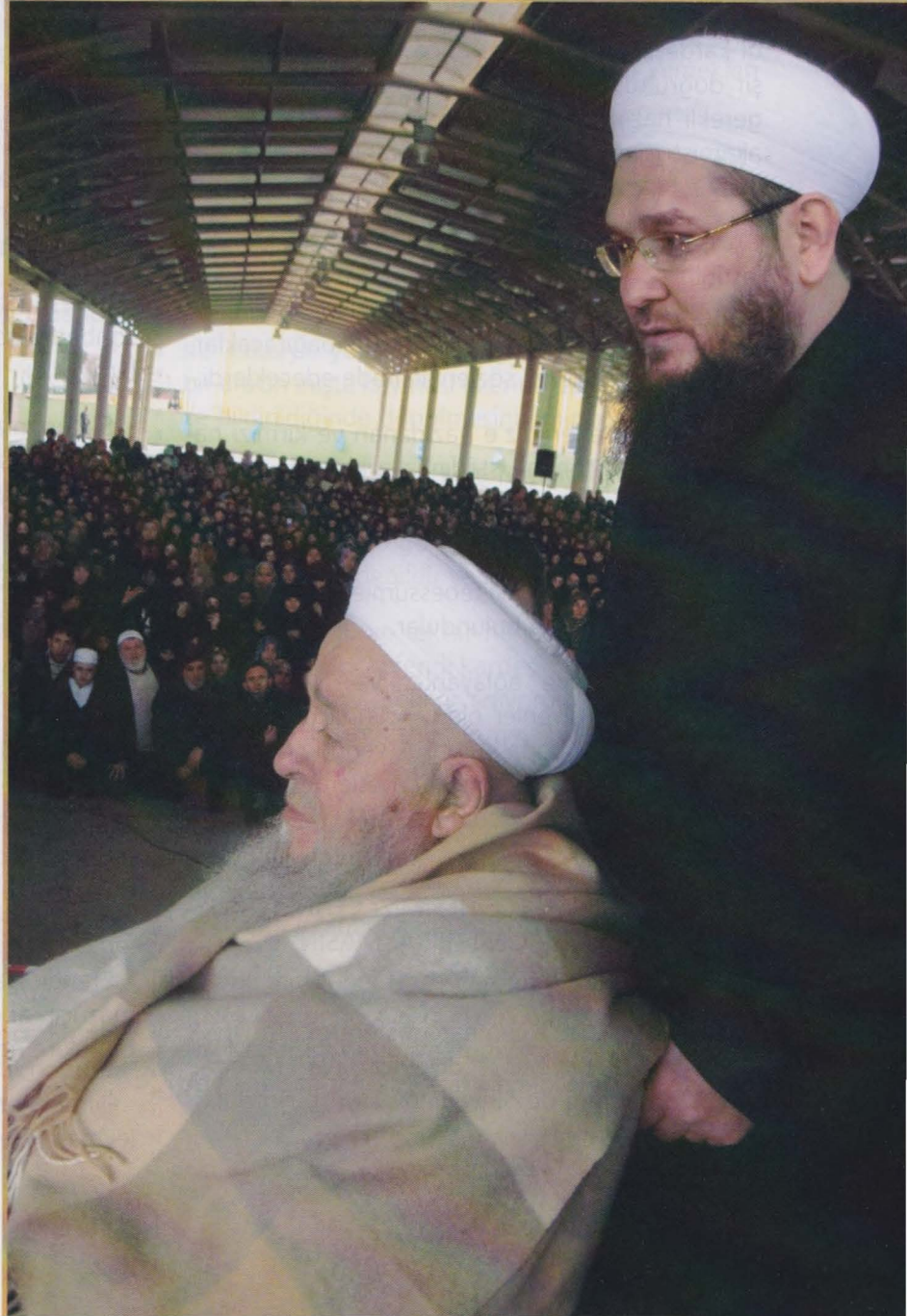
Salı günkü program Pazartesi gecesinden yapılmıştı. 16 Mart 2010 Salı günü saat 11:30'da otel bahçesinde Akyazı ve çevresinde bulunan ihvanla görüşülecekti.

Sabah olunca otelin etrafı insanlarla dolup taşmıştı. Sultanımız bir güneş gibi parıl parıl parlar olduğu halde otel odasından arabasıyla çıkartıldı. Görenler koşuyor, görmeye çalışıyorlardı. Mümkün olduğunca her gelenle görüşürülüyor, hiçbir şekilde engel olunmuyordu. Arada taşkınlık yapanlar olsa bile kendilerine yumuşak bir muamele ile karşılık veriliyordu.

Efendi Hazretlerimiz otel koridorlarında bekleyen kalabalığın arasından geçerek ihvanın toplandığı yere götürüldü. Bir taraftan da ince ince yağmur yağıyordu. İnsanlar Sultanımız'ı gördüğü gibi ağlamaya başladılar. Sultanımız mikrofonla ihvana selam verdiler ve "HOŞGELDİNİZ. ALLAH'IM SİZDEN RAZI OLSUN" dediler. Bir süre arabasıyla sağa, sola çevrilerek insanların görmesi sağlandı.

Sonra oradan hareket edildi. Sakarya'ya gelirken Sultanımız şoför Yakup Efendi'ye "Kaptan-ı Derya" buyuruyor. Kardeşimiz arabayı öyle sürüyor ki, hiç sarsmıyor. Cenabı Hak bu kardeşimizi de muhafaza eylesin.

Ağır ağır ilerlerken Akyazı-Adapazarı yolu üzerinde bulunan Yeni Koç Tesisleri'nin sahibi "Sultanımız tesisimize bir uğrasa ve bize şeref versin" diye bizlere rica ettiler. Biz de bu durumu Muhammed Hocaefendi'ye ilettiğimizde kendileri istişare

yaptılar ve "Peki" dediler. Şunu da ifade edeyim ki muhtereme Hacı Annemiz ev sahiplerini hiç kırmıyor ve "Onlar ne derse öyle yapalım. Programı onlar yapsın" diyordu.

Tesislerde durulup meşhur çağ kebabı ikramı yapıldıktan sonra otuz seneden fazla beraber olduğu Muhterem Hacı Bilal Efendi'nin kabrine gidildi. Burada Yasin-i Şerifler ve sureler okundu. Duasını yapmak üzere de bize emir buyruldu.

Oradan da merhum Hacı Bilal Efendi'nin hayatta olan hanımını ziyarete geçtiler. Orada da ihvan hanımlar toplanmışlardı. Onlar da ziyarette bulundular.

Sonra merkezde bulunan Serdivan ilçesinde hava muhalefeti ve yağmur göz önüne alınarak ayarlanmış olan kapalı semt pazarında toplanan on bini aşkın ihvanın gönlüne sürur vermek üzere yola devam edildi.

Bu arada görüşün yapılacağı alanda Nezir Efendi kardeşimizin bir gece önce yapmış olduğu keşif doğrultusunda genç kardeşlerimiz tarafından gerekli hazırlıklar yapılmış ve güvenlik önlemleri alınmıştı. Diğer taraftan da Sultanımız'ı bekleyen ihvana pilav ve ayran ikramı yapılıyordu.

Misafirler, mahremiyete uygun bir şekilde yerleştirilmiş, aralara şeritler çekilmiş, herkes ayakta dört gözle hasret ve özlem duydukları Sultanımızı bekliyorlar. Eğer edepsizlik olmasa bağıracaklar, hasret ve özlemlerini sözleri ile ifade edeceklerdi.

Efendi Hazretlerimiz'e hazırlanan ve kırmızı halıyla döşenen standa Üstâdımızı arabasıyla çıkardılar. Bu fakiri de mikrofonu tutmak üzere Sultanımız'ın yanına aldılar.

Standa çıktığı gibi bir tebessümle ihvana büyük ve derin bir nazarda bulundular.

Burada da yine ağlayanlar ve "Maşaallah", "Sübhanallah" diyenler oldu. Aslında hepimiz bu sözleri söyleyip duada bulunsak yerinde olacaktır. Bizler gıybet, iftira, suizan ve hasetlerden uzak olmak çok mesafe kat ederiz.

"ESSELAMÜ ALEYKÜM" diye başladılar sözlerine. "MEVLA BÖYLECE HEPİMİZİ CENNETE KOYSUN. HIÇBİRİMİZİ GERİ BIRAKMASIN İNŞAALLAH" buyurdular.

Sonra tebessümle cemaati göstererek "BUNLAR MELEK ORDUSU MU?" diye sordular. Muhammed Hocaefendi de "İhvanınız" diye buyurdular. Sonra;

"YÂ ERHAMERRÂHİMÎN! YÂ ERHAMERRÂHİMÎN! YÂ ERHAMERRÂHİMÎN!

DÜNYA VE AHİRETLERİNİ MAMUR EYLE!

HIÇBİRİNİ BOŞ BIRAKMA YA RABBİ!

HIÇBİRİNİ BİRBİRİNDEN EKSİK ETME YA RABBİ!

HER BİRİNDEN RAZI OL YA RABBİ!

HER BİRİNİ RAZI ET YA RABBİ!

KORKTUKLARIMIZDAN EMİN EYLE YA RABBİ!

UMDUKLARIMIZA NÂİL EYLE YA RABBİ!

DUALARIMIZI KABUL EYLE YÂ RABBİ!

LİLLAHİ TEALE'L FATİHA!"

Diyerek dualarını tamamladılar.

Bu süre zarfında insanlar doya doya Sultanımız'a nazar eylediler.

Oradan da bu fakirin hanesine teşrif buyurdular. Dünyayı verseler o kadar sevinmezdim. Ev halkı da çok mutlu oldular.

Evde öğle namazı cemaatle kılındı. Elhamdülillah, Sultanımızla büyük bir kazanca erdik. Namazdan sonra istirahatata çekildiler.

Bu esnada görevliler tarafında yemekler yendi, sohbetler edildi. Hanımlar tarafında da aynı işlemler yapıldı.

Sultanımızın sağlığının yerinde olması, bizleri ziyaret etmesi büyük bir lütuftu. Bunun şükürünü ifa etmek için yapmış olduğumuz istişare neticesinde şükür için kurban kesme fikri oluştu. En iyisinden 5 adet koç alındı. Allâh'a şükür niyetiyle kesilecek 5 koçun birisinin sevabını Peygamber Efendimiz'e (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*)e diğerini Efendi Hazretlerimiz'e, diğerlerini de Muhterem Hacı Annemiz'e ve yakınlarına niyetlendik. Bizim Hoca Hanım Hacı Annemize koçları belirlemesini rica ettiler ve o da hangi koçun kim adına kesileceğini belirlediler.

Koçların kesim haberini beklerken bir de buyurdular ki; "GİDİLECEK." Bu habere tarif edilemeyecek derecede üzüldük.

Efendi Hazretlerimiz'e istirahati müteakip namaz için abdest aldırıldı. Bu esnada suyu dökmek bu fakire nasip oldu.

İkinci namazı cemaatle kılındıktan sonra Süleyman Efendi, Efendi Hazretlerimize yemeğini

büyük bir titizlikle yedirdi. Yemek sonrası yol hazırlıkları başladı. Benim de üzüntüm artmaya başladı. Bu hali öğrenen Hacı Annemiz bizim Hoca Hanım'a "Üzülmesin. Sen ve Adem Hoca benim evlatlarımsınız" buyurdular. Tabi bu, beni oldukça memnun etmiş ve gönlüme bir huzur dolmuştu fakat yine de hüznün kanadı ağır basmış ve gözyaşlarımı tutamamıştım. Ruhumun Babası, Sultanım ve Hacı Annem gideceklerdi.

İnsanın gözünde perde olursa nasıl görür? Tasavvufta bir kaide vardır: "Kişi sevdiğinde kör ve sağır olur." Yargısız infaz etmekten, sūizanla hareket etmekten, dedikodudan uzak duralım. Bu zamana kadar geçirdiğimiz böyle zamanlardan ötürü istiğfar çekelim ve bir an önce tevbe edelim.

Bizler muhtacız, acizleriz. Kibri, gururu ve enaniyeti bırakmalıyız. Bugün Sultanımızın adıyla, şaniyla bizlere öğrettiği ilimlerle, verdiği feyizlerle hayatımızı sürdürüyoruz. Onun kapısının önünde dolaşan Kumaş adındaki köpeğe bile saygı göstermeliyiz. Nitekim Büyük Şeyh Efendi İsmet Garibullah (Kuddise Sirruhu) ne buyurur:

"Ânın nâmûsinî eyle vikâye"

İçimden şöyle istedim: "Ya Rabbi! Şu anda Mürşidimin yanında canımı al!" Fakat ecel daha dolmamıştı.

Bütün hazırlıklar tamamlanıp aşağıya inildi. Kasaplar ellerinde bıçaklarla koçların başında bekliyorlardı. Sultanımız inince tekbirlerle kesim başladı. Sultanımız bir süre durdu ve arabasına bindirildi. İçimden dedim ki: "Şu koçlar kurban oluyor da, bizler olamıyoruz. Hani yılların müridiyiz. Gece kalkar teheccüd kılarız, bütün nafileleri kaçırmadan eda ederiz, fakat bir türlü enaniyetimizden de vazgeçemeyiz."

Efendi Hazretlerimiz hareket edeceği anda son anda Ankara ve Sinop'tan gelen kardeşlerimiz de kendisini görme saadetine nail oldular.

Daha sonra hareket başladı ve ilk önce Erenler Kabristanlığını ziyaret ettiler. Ziyarettten sonra kabristanın hemen yanında alınmış olan arsa için de dua ettiler.

Oradan konvoy halinde Sapanca'nın Memnu- niye köyüne, Yusuf Hocaefendi'nin hassasiyetle hazırlamış olduğu haneye gidildi ve Sultanımız hemen istirahata çekildi. Orada akşam yemekleri yenildi ve gece biz oradan ayrıldık.

Ertesi gün tekrar oraya gittiğimizde yol hazırlıkları başlamıştı. Bu sefer Yusuf Hocaefendi 10 tane kurban hazırlamıştı. Sultanımız çıktı ve kurbanlar kesildikten sonra hareket başladı.

Yarım saat öncesinde başlamış olan kar yağışının etkisiyle yollar karla kaplanmıştı. Önde giden bir aracın inişte kayması üzerine durum Mürşidimize bildirildiğinde dönülmesini emir buyurdular.

Şunu da altını çizerek ve haykırarak diyorum ki, her şey ona soruluyor ve onun onayı ile yapılıyor. Bunları gözlerimle gördüm, kulaklarımla duydum. Rivayet ve zan değildir ve elhak bu böyledir.

Geri dönüldü ve tekrar hanede istirahata çekildiler. Yusuf Hocaefendi kardeşime ve talebelerine de burada çok teşekkür ediyorum. Rabbim böyle samimi ve ihlâslı hizmet etmeyi bize ve bütün kardeşlerimize nasip eylesin.

Gece istirahatla geçirildikten sonra 18 Mart 2010 Perşembe günü saat 12:00 civarında tekrar hareket başladı ve ardında binlerce hüznü göz bırakarak İstanbul'a doğru yola koyuldular.

Rabbim, Efendi Hazretlerimiz'e sağlık, sıhhat ve afiyet içerisinde hayırlı uzun ömürler ihsan eylesin. Kendisini başımızdan eksik eylemesin. Bizlere de kendisini tekrar misafir edebilmeyi nasip eylesin...Âmîn.

AHMET MAHMUT ÜNLÜ HOCAEFENDİ'NİN KAYSERİ ZİYARETLERİ

SEYYİD BURHÂNEDDİN TİRMİZİ

(Kuddise Sirruhu)

(? - 639 H. / ? - 1241 M.)

Kayseri'nin şarkı cenûbunda **Seydî Burhâneddin** adıyla anılan türbe-i şerîfesinde medfun bulunan Mevlânâ **Celâleddîn-i Rûmî**'nin hocası, üstâd-ı âzâm **Seyyid Burhâneddin** Hazretleri, erbab-ı tarikat indinde "Seyyid Serdar" ünvanıyla müşteher kibârî evliyâullâhtan ve Sâdât-ı Hüseyniyye'den bir zat-ı âlî kadirdir. Kendisi aslen Tirmiz'li olup Mevlânâ **Celâleddîn-i Rûmî** Hazretlerine dokuz sene hocalık ve mürebbilik yapmıştır.

Hazreti **Celâleddîn**'in pederi âlileri Sultânu'l-ulemâ Mevlânâ **Bahâuddîn Vele** Hazretlerinden bil-istifâza tarîki sûfiyyeye intisâb etmiştir. Sultânu'l-ulemâ 615 tarihinde farîza-i haccı ifâ etmek üzere Tirmiz'den hareket buyurdıkları esnâda, müridi olan **Seyyid Burhâneddin** Hazretlerini Tirmiz'de makamı âlilerine halife bırakmış ve **Bahâuddîn Vele** Hazretleri âilesiyle birlikte Hicaz'a hareket etmiştir. Sultânül-ülemâ **Bahâuddîn Vele** Hazretleri hactan sonra Erzincan'a ve daha sonra Karaman'a gelerek **Alâuddîn Selçûkî**

tarafından vukû bulan rica ve davete icabetle Konya'yı teşrif buyurmuşlardır.

Seyyid Burhâneddin Hazretleri de Tirmiz ve Horasan cihetlerinde neşri ulum ile meşgul olup Sultânü'l-ülemânın 619 tarihinde âlemi bekâya irtihâlından sonra vâki olan emir ve işareti mânevîyyesi üzerine Tirmiz'i terk ve Konya'ya hicret ederek bir sene zarfında yaya yürüyüşü ile 620 tarihinde Konya'ya ulaşmışlardır. **Seyyid Burhâneddin** Hazretleri Konya'da 9 sene, Mevlânâ **Celâleddîn** Hazretlerinin meclisine müdâvemet buyurmuşlardır.

O sırada Konya'da oturan Sultan **Alâuddîn Selçûkî**'nin Burgaz Hisarı muharebesindeki muvaffakiyetini takrîren Hâlife (Müstebzir billâh) tarafından gönderilen hediyelerle birlikte Konya'yı teşrif buyuran Şeyh **Şihâbuddîni Sühreverdi** Hazretleriyle de bir araya gelmişlerdir.

KAYSERİ'Yİ TEŞRİFLERİ

Büyük Üstâd **Seyyid Burhâneddin** Hazretleri dokuz sene Konya'da ikâmet ettikten sonra, almış oldukları bir işareti manevîye üzere Kayseri'ye

gelerek Mevlevi dergâhı şerifi bulunan makamı âlide kendileri için tahsis buyrulan hücrede neşri ulum-u dîniyyeye sarfi himmet buyurmuşlardır.

Müşârün ileyh Hazretlerinin menkıbe ve kerâmetleri sayısız ise de yalnız şu kerâmeti onu anlamak için yeterlidir. Kendisi vefat etmeden önce hizmetçisine hitâben “Git, ‘Seyyid **Burhâneddin** vefat etti, cenaze namazına hazır olunuz’ diye nida et” der, hizmetçi de gider, bütün şehri dolaşarak bu suretle halkı cenaze namazına davet eder. Fakat emâneti teslim vakti henüz gelmediğinden hizmetçi döndüğünde Seyyid Hazretlerini seccade başında tâat ve ibâdetle meşgul olarak bulur. Sonra hayretler içerisinde baka kalıp: “Ben emrinizi ifâ ettim efendim” der, bunun üzerine Seyyid Hazretleri selam verdikten sonra bir tebesüm ederek: “**İnşallah beni pek yakında sabredenlerden bulacaksınız!**” (*Sâffat Sûresi:102'den*) âyet-i kerîmesini okur ve mübârek başını secde mahalline koyarak azîz rûhunu yüce **Mevlâ**'sına teslim eder. Sene 639 H.

Seyyid Burhâneddin Hazretlerinin bir sünneti metrûkesi olmak üzere bundan birkaç sene evveline kadar Kayserililerce âlimlerin ölüm vakalarında minare ve çarşılarda ölüm ilânı yapılması bir âdet halini almıştı. Şimdi bu kâide kısmen pazarlardan kaldırılmış olup, minarelerde müezzinler vasıtası ile uygulanmaktadır. Seyyid **Burhâneddin** Hazretlerinin türbelerinin üzeri 1309 H. tarihine kadar açık iken o tarihte yeniden inşa ettirilmiş olup, son zamanlarda Kayseri Belediyesi tarafından (restore) edilmek suretiyle esaslı tamiri yaptırılmıştır. **Allâh-u Te'âlâ** cümlemizi şefaata nâil eylesin ve Kayseri'ye giden okurlarımıza ziyaretini nasip eylesin. Âmîn! (*H. Mehmed Zeki Koçer, Kayseri Ulemâsı, sh:21-23*)

SEYYİD ALİ ZEYNELÂBİDİN

(*Kuddise Sirruhu*)

(750 - 817 H. / 1349 - 1414 M.)

Kayseri'nin Hükümet Dairesi civarında Belediye Sebze Hali karşısındaki Zeynelâbidîn Türbesi namıyla maruf türbelerine defnedilmiş olan ve es-Seyyid **Ali Zeynelâbidîn Kayserânî** diye anılan bu üstadı âzâmın neseb-i âlileri, **İmâm-ı Ali Esğar Zeynelâbidîn** Hazretleri cihetinden 29. batında Seyyidetü'n-nisâ **Fâtimetü'z-Zehrâ** Hazretlerine dayanmaktadır.

Vâlide-i muhteremeleri Şam'ı şerifte Gavs-ı âzâm **'Izzeddîn Hasan Rufâî** Hazretlerinin ke-

râmeleri olup, pederleri olan es-Seyyid **Ahmet Şemseddîn** Hazretleri ise İmâm-ı Kebîr es-Seyyid **Ahmed Rufâî** Hazretlerinin kerîmesi **Zeyneb** Hatunun necl-i muhteremeleridir.

Sahib-i terceme **Zeynelâbidîn** Hazretleri, Medîne-i Münevvere'de pederleri **Ahmed Şemseddîn** Hazretlerinin hânesinde 750 H. yılında dünyayı teşrif etmişlerdir. Mûmâileyh **Zeynelâbidîn** daha küçük yaşta çok güzel bir nur parçası, yüzlerine bakan kimseleri hayrette bırakacak şekilde yüzleri nurlu olduğundan dolayı, kendisine kamer-i münîr lakab-ı âlisi takılmıştır. Sabâvet (çocukluk zamanlarını) Medîne-i Münevvere'de geçirdiler. Pederleri Seyyid **Ahmed Şemseddîn** Hazretlerinin vefatı sebebiyle 800 H. tarihinde Kayseri'yi teşrif buyurmuşlardır.

Kayseri halkı kendilerine karşı büyük bir tazim ve hürmet göstermişler, bu tazim ve hürmetlerini bildirmek için de müşârün ileyh Hazretlerine bir tekke inşa ettirmişlerdir. Evlâd-ı **Rasul**den olduğu anlaşılan bu büyük üstadın şöhreti az zamanda her tarafa yayılmıştır. Kayseri'de buldukları 17 sene zarfında yüzlerce kimseleri irşad ederek ders ve icazet vermişlerdir. Bu büyük üstadın birçok menâkıb ve kerâmât-ı âliyeleri mervî olup, yakaza (uyanıklık) halinde **Rasûlüllâh** (*Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimizi** müşâhede ettikleri dahi rivayet edilmiştir.

Bir gece hücresinin kandilleri tamamiyle sönmüş olduğu halde zaviyesine girmesi ile cümlesi parlamaya başlamıştır. Bir gün de istiğrak halinde iken büyük bir kaya parçasına nazar buyurmaları üzerine, mezkûr taş heybet ve celâletinin tesiriyle erimiş ve parça parça olmuştur. **Zeynelâbidîn** Hazretleri **Hızır** (*Aleyhisselâm*) ile buluşarak üç defa musafaha etmiş ve bilâ fasıla on yedi gün oruçlu olup 30 sene kadar gözlerini semâyâ kaldırmamışlardır.

Kendisi Sultan **Yıldırım Bâyezid Han** zamanında 800 H. tarihinde Kayseri'yi teşrif edip 817 H. tarihinde de irtihâl-i dâri bekâ buyurmuşlardır. Türbeleri 1303 Hicrî tarihinde yeniden inşa edilmiş olup, 1944 tarihinde Hacı Abdi Bey tarafından tamir edilmiştir. **Allâh-u Te'âlâ** cümlemizi şefaata nâil eylesin ve Kayseri'ye giden okurlarımıza ziyaretini nasip eylesin. Âmîn! (H. Mehmed Zeki Koçer, *Kayseri Ulemâsı*, sh:33-35)

İBRÂHİM TENNÛRÎ

(*Kuddise Sirruhu*) (? - 887 H. / ? - 1482 M.)

Kayseri'nin Emir Sultan mahallesinde Şeyh Câmi-i ittisâlindeki türbe-i mahsûsasına defnedilmiş bulunan ve Şeyh **İbrahim Tennûrî** diye adlandırılan, hicri 8. asır meşâyih-i kirâmından ve Evliyâullahtan bir zâtî âlî kadirdir.

Sekizinci asır ibtidâlarında Sivas şehrinde dünyaya geldikleri ve ibtidaî tahsilini Sivas'ta yaparak, künyeleri **Sarı Abdullahzâde** diye mâruf olduğu ve badehu Konya'ya avdet edip o tarihlerde Konya'da şöhret bulan meşâyih-tan **Sarı Yâkûb Efendi**'nin halka-i tedrisine devamla, ulûm-u zâhireyi orada istihsal ederek 842 H. tarihinde Kayseri'yi teşrif etmişlerdir. Kayseri halkından görmüş oldukları hürmet ve hüsnü kabul üzerine Kayseri'de ikâmet etmeye karar vermişlerdir.

Kayseri'de Hunad Hatun Medresesinin müderrisliği kendisine tevdi edilmiştir. Bu medresede talebe okutmaya bir müddet devam ettikten sonra, mezkûr medreseye müderris olan zatın Hanefiyyü'l-mezheb olması şartı vâkif iktizâsından teayyün etmesi üzerine, **Tennûrî** Hazretleri de Şâfiyyü'l-mezheb olması hasebiyle vazifelerini terk ederek ihtiyar-ı uzlet (kenara çekilip ibâdetle meşgul olmayı tercih) buyurmuşlardır.

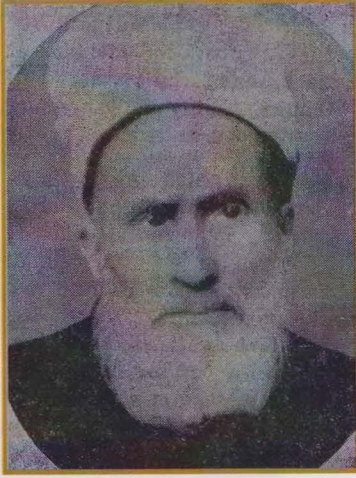
Bu esnada zikir ve tefekkür ile meşgul olduklarında kendilerinde ahvâli garibe ve âlîm-i aşk başlaması üzerine, irşad merkezi Erbil'e azimet niyetinde iken **Fâtih Sultan Mehmed** Hazretlerinin meşâyihinden ve **Hacı Bayram Veli** Hazretlerinin hülefâsından olan **Akşemseddin**'in şöhretini işitmiş ve hemen Beypazarı kasabasına giderek **Akşemseddin** Hazretlerine intisap etmek istemiştir.

İsmi geçen şeyhin ilmi tababette (doktorlukta) dahi hayli bilgisi bulunduğu müracaat eden hastaların her birinin bir türlü dertlerini anlayarak kendilerine lâzım gelen ilacı tavsiye buyurup gönderdikten sonra, sıra **İbrâhîm Tennûrî**'ye gelmiş ve **İbrâhîm Tennûrî** Hazretleri de **Akşemseddin** Hazretlerine şöylece arzuhal etmiş ve gönlünün hasta olduğunu ve bu hastalığın izâlesi için tasfiye ve irşadını temenni etmiş. Maddî ve manevî bilcümle hastalıklara şifâ veren **Akşemseddin** Hazretleri ise bu kalp hastasına **Fahr-i âlem** (*Sal-lâllâhu Aleyhi ve Sellem*) **Efendimizin** "Allâhın zikri kalplerin şifasıdır" hadîs-i şerifiyle amel etmesi lâzım geldiğini, yani **Allâh-u Te'âlâ** Hazretlerini zikretmekle kalplerin şifâyâb olacağını ve **Zülcelâl Hazretleri**'nin Kelâm-ı Kadîminde: "Ey iman etmiş olan kimseler! **Allâh'ı çokça zikredin!**" (*Ahzâb Sûresi:41*) âyet-i celilesiyle bu husûsu beyan buyurmuş olduklarını Şeyh **İbrâhîm Tennûrî**'ye hatırlatarak, orada kendilerine lâzım gelen derslerini dahi tarif edecek kendisini müridânı meyânına almışlardır.

Bu suretle tarîk-ı sûfiyyeye intisab eden Şeyh **İbrâhîm Tennûrî** Hazretleri, bir müddet Şeyhinin hizmet ve müşidânesinde bulunarak bâdel icâze Kayseri'ye avdet buyurmuşlar ve Kayseri'de âhir ömürlerine kadar erbab-ı irâdatı irşad ile meşgul olmuşlardır.

Şeyh **İbrâhîm Tennûrî** Hazretleri (887 H. - 1475 M.) tarihine kadar Kayseri'de tarikat-ı âliyeyi neşri envâri fuyûzat ederek bu tarihte dâri âhirete irtihâl buyurmuşlardır.

İbrâhîm Tennûrî (*Kuddise Sirruhu*) Hazretlerinin tarikatı âliyyeleri Bayramîye olup kendileri **Akşemseddin** Hazretlerinden ve o dahi **Hacı Bayram Veli**'den ve müşârünileyh dahi Şeyh **Hamîd-i Kayserî**'den (Somuncu Baba'dan) istifâza eylemiştir. **Allâh-u Te'âlâ** cümlemizi şefaata nâil eylesin ve Kayseri'ye giden okurlarımıza ziyaretini nasip eylesin. Âmîn! (H. Mehmed Zeki Koçer, *Kayseri Ulemâsı*, sh:36-39)

ÜSTÂDIMIZ HACI MAHMUD EFENDİ HAZRETLERİ'NİN HOCASI TESBİHCİZÂDE HACI AHMET EFENDİ

(1868 - 1946)

Kayseri ulemâsından olan **Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi** 1285 tarihinde Kayseri’de doğmuş ve 6 Nisan 1946 tarihinde Kayseri’de vefat etmiş ve **Seyyid Burhâneddîn** Hazretlerinin türbesi önünde elli metre ilerisindeki kabristanına defnedilmiştir. **Cenâb-ı Hak** ölenlerimize rahmet ve sağ olanlarımıza saadet ve selâmet ihsan buyursun, âmin.

Mahdûmları Hacı **Nazım Burcî**’nin beyanına göre: Merhum Hoca Efendi sabâveti (çocukluğu) zamanında mahalle mektebine devam etmiş ve Kur’an-ı Azimü’s-şâni hıfzederek hafızlık icazeti almış ve Vidinli hafızlarından talim okumuştur.

Bu devreyi geçirdikten sonra Melik Gazi Medresesine girmiş ve orada zemin katta ufak bir odada **Emin Efendi, Osman Efendi ve Damat Halil Efendi** ve diğer havâce efendilerden 25 sene ders okumuş ve imtihanlarda muvaffak olduğundan askerlik vazîfesinden de muaf tutulmuştur.

O zamanki örf ve âdete göre, okutan ve okuyan bilûmum havace ve talebe Ramazân-ı Şerifte hariç vilâyet ve kazalara giderler, o mübarek ayda halk tarafından yapılan yardımlarla gelecek sene Ramazân-ı Şerife kadar tahsillerine devam ederlermiş. Tahsil zamanının orta kısmında, bir sene merhum Hoca Efendi’nin harçlığı daralmış, Ramazân-ı Şerife de kırk gün kalmış. Ot Pazarı’ndaki **Mahmut Usta**’dan beş paralık ekmek akşam ve beş paralık ekmek de sabahleyin almış. **Mahmut Usta**, Ramazân-ı Şerif’ten sonra ödemek üzere veresiye ekmek vermiş diye düşünmüş fakat söylemeye çekinmiş. O tarihten tahminen iki ay evvel Edirne Müftüsü

Hacı Mehmet Fevzi Efendi Kayseri’ye Kadı olarak gelmiş, bu zat Câmî-i Kebir civarındaki mahkeme hanında vazifesini ifa eden ve o zamanın bütün memleket uleması tarafından takdir edilen, âlim, fazıl bir zat imiş.

Merhumun âdeti geceleri kitap telif eder, Câmî-i Kebirin müezzini seher vakti salâtı selâma başladı mı kalemı bırakır, ezan vaktine kadar uyur, Ezan-ı Muhammedî başlayınca da abdest alır namaza gidermiş. Günlerden bir gün yatsı namazından gelmiş, kitap yazmak için oturmuş, bir gaflet basmış, kalem yürümüyor ve aklına bir şey gelmiyormuş. Gece yarısına kadar uğraşmışsa da bir imkân bulamamış.

Sonra “Ben buraya geleli iki ay oldu **Melikgazi** Hazretlerini ziyaret etmedim, bu gaflet bana bundan geldi” diye düşünüp fenerini yakmış ve Melikgazi Medresesine gitmiş. Cümle kapısından bakmış, herkesin çırası sönük ancak **Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi** merhumun odasında kâğıttan perçere ve bezir çırası yanar vaziyette görmüş. Türbeye giderken de pencerenin önünden geçerek kulak verip dinlemiş ve Hoca merhumu “*Telhis*”in metnini ezberlerken rastlamış, sonra türbeyi ziyaret edip makamına dönmüş.

Sabahleyin hizmetçisine: “Melikgazi Medresesine git, türbeye giden odada oturan talebeyi bana al getir” demiş. Hoca merhum da sabah namazını mütâkiben Câmî-i Kebir’de ders okur, oradan odasına dönermiş. Döndüğünde kapıda bir adam görünce: “Buyur amca” demiş, o da: “Seni Kadı Efendi çağırıyor” demiş, Hoca Efendi: “Benim Kadı ile bir işim olmaz” deyince adam: “Burada senden başka okuyan var mı?” demiş.

“Hayır” cevabını alınca “Öyle ise seni istiyor, buyur gidelim” demiş. Oraya varınca, içeri girip, edeple o büyük zâtın elini öpmüş, bunun üzerine Kadı Efendi: “Sen okuyorsun, peki dersin nerede, kimden okuyorsun? Durumun ve geçimin nedir? Hakikati bana söyle, sıkılma” demiş.

Vaziyeti anlayınca o âlim ve fâzıl zatın gözleri yaşla dolmuş ve “Bu gece bana gâflet gelmesine sebep olan sensin (seni bulayım diye Allâh beni senin ayağına getirdi)” demiş ve çıkarmış iki beyaz mecediye vermiş ve:

“Bundan sonra katıksız ekmek yemeyeceksin. Tahan, zeytin, pastırma ve helva yiyeceksin. Her gün akşam yemeğini de gelip benimle beraber yiyeceksin” buyurmuş. Akşam olunca **Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi** ihtiyat edip gitmeyince Kadı Efendi yine hizmetçisini göndermiş, yanına getirildiğinde: “el-Emru fevka'l-edeb” buyurmuş ve “Sen inşâallah büyük âlim olacaksın” diye dua buyurmuş.

Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi bu medresede tahsilini bitirdikten sonra evlenmiş, bu esnada Maarif Müdürlüğü tarafından da iki yüz elli kuruş maaşla Argincık'a muallim tayin edilmiş ve orada vazife yaparken Argincık Câmi-i Şerîfinin imam hatipliği münhal (boş) olduğundan imtihana konmuş.

Merhum Müftü **Remzi Efendi** zamanında 18 hâce efendiyle beraber imtihana girmiş ve muvaffak olmuş, böylece bu vazifeyi deruhte eylemiş ve bir sene yatsı namazını Argincık'da kıldırılmış. Deliklitaş mahallesindeki evinde ikamet edip, sabah namazını yine Argincık'da kıldırmak üzere gitmiş gelmiş.

Hoca Efendi iki sene orada vazifede bulunduktan sonra istifa etmiş ve Kayseri Müftülüğü tarafından medâris-i ilmiyenin yedinci sınıfına tefsir okutmak üzere muallim tayin edilmiş ve medâris-i ilmiyye hükümet tarafından lâğvedilinceye kadar burada ders okutmuş ve o sırada Deliklitaş Câmi-i Şerîfi imam ve hitabet vazîfesini on beş lira maaşla resmen üzerine almış. Böylece uzun müddet burada vazife yapmış ve hatimle terâvih namazı kıldırılmış.

1946 yılında hac farîzasını ifâ etmek üzere Hicaz'a gitmiş, bu vazifeyi ifâ ettiği esnada Araplarla arapça tekellüm edince “Sen aslen Arapsın, Türkiye'de iskân etmişsin yoksa Türk ulemâsında böyle Arapça tekellüm eden nadir bulunur” demişler, Kayserili komşuları da: “Bu bizim mahallemizde doğdu ve orada büyüdü, aslen Türk” diye kendisinin Türk olduğunu ispat etmişler. Bu vazîfeyi de ifâ

ettikten sonra sâlimen memleketine avdet etmiştir.

Hoca Efendi Hekese karşı iyilik ve hürmet etmeyi severdi, büyükle büyük, küçüklerle de hemdem olmayı âdet edinmişti. Cûdu-sehâveti (cömertliği) ve ilm-i fazîleti memleketçe mâruf idi. Herhangi hususta dinî mevzuları veya herhangi bir bahsi tekrar tekrar anlatsa da karşısındaki muhatabına daha yeni işitiyormuş gibi canlı ve derin sûretle anlatırdı.

6 Nisan 1946 akşam saat ona on kala **Allâh**'ına kavuşmuştur. **Cenâb-ı Hak** cümle ölmüşlerimize rahmet eylesin. Kabirlerini Cennet bahçelerinden bir ravza eylesin. Âmîn.

Merhum ve mağfur Hoca Efendi'nin ilim hakkında bir kelâmı kibarı: “*Evveli sa'y, sonu mevhibedir, kuluna câ-nibi Haktan hibedir*” şeklindedir. (H. Mehmed Zeki Koçer, *Kayseri Ulemâsı*, 124-128)

Çocukluk çağlarında ilim tahsili için Kayseri'ye gidip orada bir sene kadar ikamet eden Üstâdımız Hacı **Mahmud Efendi** (*Kuddise Sirruhu*) Hazretleri de **Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi**'nin evinde ikamet ederek kendisinden Sarf-Nahv ve Farsça ilimleri tahsil etmiştir.

Üstâdımız Hacı **Mahmud Efendi** (*Kuddise Sirruhu*) Hazretleri hocasından çok övgüyle bahseder ve: “Geceleri uyku arasında kalkıp, bahçenin duvarı üzerine çıkar, uyku arasında okuyanların duâlarının kabul edileceği **“Buhâri”** hadîsinde zikredilen:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي.»

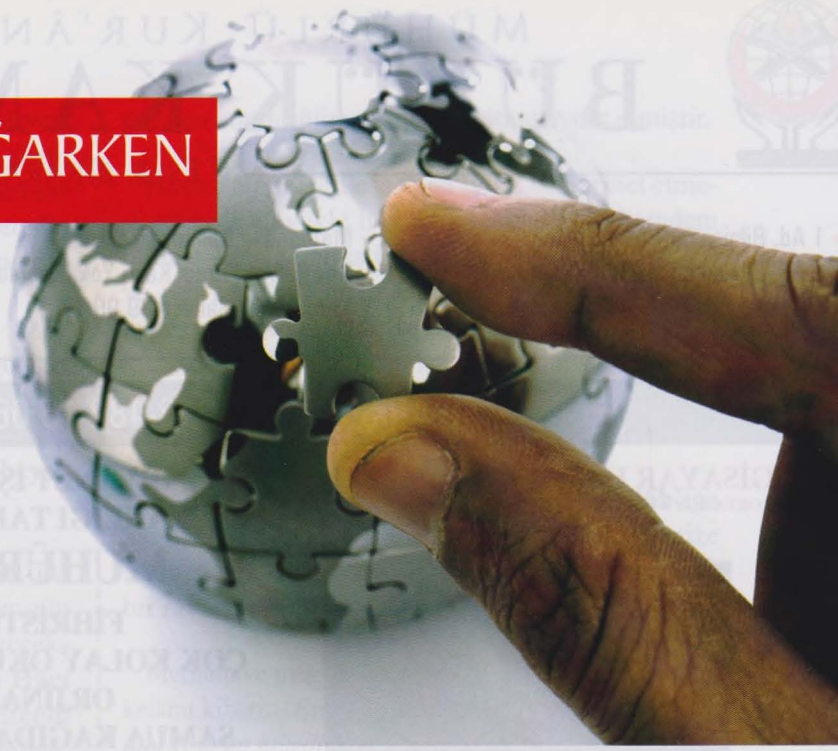
(*Buhâri*, *Teheccüd* 20, no: 1102, *Ebü Dâvûd*, no: 5060, *Tirmizî*, no: 3414, *Nesâî*, *Amelü'l-yevmi ve'l-leyli*, no: 861, *İbni Mâce*, no: 3878, *Ahmed ibni Hanbel*, *el-Müsne'd*, 5/313) tevhid zikrini okur, sonra dönüp yatardı” diye naklederdi. (Bu hadîs-i şerîf “*İstiğfar Risâlesi*”nin 176 ve 177. sayfalarında zikredilmiştir.

Yine böylece: “Kayserili hocamdan işitmiştim; hocalar okur okur, câhillikten kurtulur ama ahmaklıktan kurtulamaz” dediği çok kereler duyulmuştur.

Allâh-u Te'âlâ cümlemizi Üstâdımız Hacı **Mahmud Efendi** (*Kuddise Sirruhu*) Hazretlerinin hocası olan **Tesbihcizâde Hacı Ahmet Efendi**'nin şefaata nâil eylesin ve Kayseri'ye giden okurlarımıza ziyaretini nasip eylesin. Âmîn!

GÜNEŞ BATIDAN DOĞARKEN

Kadir MISIROĞLU

İNSANLARIN içinde doğup yaşadıkları fizikî ve coğrafi şartlar, onların yalnız uzviyetleri (organik yapıları) değil, aynı zamanda duygu ve düşünceleriyle karakterleri üzerinde de son derece ehemmiyetli bir te'sir icra eder. İlk defa büyük İslâm mütefekkiri **İbni Haldun** tarafından ortaya konulmuş olan bu gerçek üzerinde bilâhese pek çok imâlî fikredilmiş ve bu müessir, bugünkü ilim âleminde artık çeşitli beşerî davranışların temel sebeplerinden biri sayılır olmuştur. O derecede ki, fizikî ve coğrafi şartların yalnız insanlara değil, hayvanlar hatta bitkilere bile şâmil olduğu kabul edilmektedir. Sıcak güney memleketlerinden kuzeye doğru çıkıldıkça, bülûğ yaşının yükselmesi bu te'sirin uzvî gelişme üzerindeki ilk akla gelen neticesidir. İngiltere gibi semâsî dâima kapalı ve sisli ülkelerde intihar nispetinin yükseldiği de, fizikî ve coğrafi şartların ruhî hayat üzerindeki müessiriyetinin herkeşçe bilinen bir misalidir.

Harcâlem (herkeşçe kullanılan) tavsifiyle bir şiir, hikmet, efsâne ve diğer gâmlıklar âlemi olarak bilinen doğu dünyasının asırlar boyunca arz ettiği husûsiyetlerin onun iklim ve tabiat

şartları ile de alâkalı bulunduğu inkâr edilemez. Çin'den Arab Âlemine kadar bütün Doğu ülkeleri insanının hayal ve tecride istidadı onların dinî tefekkür ve edebî mahsûllerinde âşikâr bir sûrette görülür. Uçsuz bucaksız bir çölde, açık, berrak, dipsiz ve sayısız yıldızla bezenmiş bir gökyüzünün beşerî tahassüs merkezi olarak gönlü, Rabbi remzeden (sembolize eden) sonsuza âid meyil ve alâka ile doldurulmasından daha tabiî ne olabilir?!.. Bunun içindir ki; Arab edebiyatında -frenklerin lâyimotif dedikleri- sık sık tekerrür eden bir kelime ve tâbir olarak "yâley!.." (ey gece) hitabına rastlanır. O derecede ki; bu tâbirin bir şark ülkesi olan memleketimizde bile Arabların gerçekçilikten uzaklıklarına ima ve târiz makamında kullanılması yaygındır.

Batı ve Doğu dünyaları ve bu iki ayrı âleme mensup insanlar arasındaki zıtlıkların temel sebeplerinden biri de, -temas eylediğimiz- şu tabiat şartlarıdır. Bu sebeptendir ki, güneşe, açık yıldızlı gökyüzüne hasret olan Batı insanı, içine dönük, egoist ve aşırı akılcıdır. Şu keyfiyet, Batılı insan için, temel isleleti mücerred hakikatlerden (metafizik gerçeklerden) teşekkül eden

semâvi dinlere ve hasseten bunların en son ve en mütekâmili olan İslâm'a karşı bir istidatsızlık ifâde eder. Bu yüzdendir ki, Batılılar aslı semâvî ve binaenaleyh mücerred gerçeklerle dolu bir dini (Hristiyanlık) bile, bu zatî meyillerinin rengine bürüyerek tahrif etmişlerdir.

Yüce dinimizde "**Kıyamet alâmetleri**" arasında "**Güneşin Batı'dan doğması**" keyfiyetinin de beyan ve ifâde buyurulmuş olduğu malûmdur. Biz bunun Güneş'in fiilen ve maddeten Batı'dan doğması gibi "**âdetullah**"ı tebdil eden ve ona mugâyir görünen bir sûrette anlaşılması imkân ve ihtimâlini de reddetmeyerek, diğer bir istikâmette değerlendirilmesinden yanayız. Esâsen şimdiye kadar "**Güneş'in Batı'dan doğması**" keyfiyeti hep maddi ve fizikî olarak anlaşılmiş ve İslâm Âlemi'nde böyle bir kanaat yerleşmiştir. Buna rağmen şu dinî kanaatin muhtevasındaki "**Güneş**" kelimesinden asıl maksadın "**İslâm**" olması düşünülemez mi?! Bizi bu kanaate sevkeden bazı sebepler mev-cuddur:

Güneşin batıdan doğmasının, kıyamet alâmeti olarak bildirilmesi onun pek geç tahakkuk edeceği gerçeğini de birlikte

ifâde eder. Hatta bu keyfiyetin **"Kıyametin büyük alâmetleri"** arasında zikredilmiş bulunması bu geç tahakkuk edişi daha da takviye eylemektedir.

Diğer taraftan Batı insanının materyalist ve egoist akılcı ve menfaatperest oluşu da, O'nu ulviyyet ve tecride istidatsız kıldığından İslâm'ın kabûlünün en geç onun için mevzuubahs

Olacağı gerçeğini ortaya koymaktadır. Şu durumda Güneş'in batıdan doğması ile Batılıların İslâm'ı kabûlleri arasındaki müterâdif **"geçlik ve güçlük" bu hüküm ve inanıştaki "Güneş"** in

İslâm'dan ibaret olması gerçeğini daha da kat'ileştirmektedir.

Ayrıca zikrettiğimiz güçleştirici şartlara rağmen bugün-kü Batı Alemi böyle bir doğuşun ürpertili belirtilerine sahne olmaya başlamış bulunmaktadır. Hakikaten İslâmî neşir ve propaganda imkân ve faaliyetlerinin son derece kifâyetsiz olmasına rağmen, Avrupa ve Amerika'da yüzbinlerce insan **"HAK YOL"**u tutmuştur. Bu noktada **"Zenci Müsliimanlar'da"** hesaba katıldığında bu yeni müslümanların adedlerinin milyonlara vardığı malûmdur. Bilhassa Avrupa'da **"İslâm'ı seçenler"**in yüksek tahsili, müdekkik ve münevver insanlar arasından çıkması dikkati çekmektedir.

Bu gibi kimseleri hidâyet yoluna sevkeden sebep ve âmiller tahlil ve tetkik edildiğinde, bunların aklen ve zahiren şu büyük neticeyi husûle getirmeye kifayetsizlikleri dehşetle müşâhede olunmakta ve buradaki **"tasarruf-i ilâhi"** ibretli bir sûrette tezâhür eylemektedir. Birçok ke-reler dolaşmış bulunduğumuz Avrupa şehir ve kasabalarında Karşılaştığımız muhtedileri hidâyete götüren esbaba muttali

oldukça, hep bu, kıymete yakın Güneş'in batıdan doğması hususundaki dinî esası hatırlamakta ve hayatımızın müstesna heyecanlarını yaşamaktayız. Bu durum da şu dinî inanıştaki **"Güneş'in "İslâm"** olduğu hususunda bizde yakînî bir kanaat husûle getirmektedir.

Gitgide dehhâmeleşerek (hudsuz büyüyerek) materyalist Batı insanını daha da maddileştirip onun mânevî duygularını dumura uğratan, gönül pınarlarını kurutan sanâyi çarkları arasına aldıkları dehşetli bir iflâsın girdabına sürüklenmiştir. Avrupa'da şu hengâmede başlayan "İslâmlaşma" hareketi, ruhunda bir zerrecik olsun iman istidadı kalabilenlerin hazin bir gidişe isyanlarından doğmuş bulunmaktadır. Bugün şu isyânî şahsî ve ailevi çevre ve çerçevesinde gerçekleştirebilen mahdud insanlar gelecekte **"Müslüman Batı'nın"** ilk mübeşşirleridir. Onların hareketi ile Batı'nın asırlardan beri kara bulutlarla kuşatılmış olan âfâkı aydınlanmaya ve gurbun gönüllere sürur veren sıcak renk cümbüşü ile donanmaya başlamıştır.

Bu gelişme tecellinin beş milyondan ziyade kardeşimizin ve lev iş ve ekmek temini sâikiyle de olsa Avrupa'da bulunduğu bir zamana rastlaması fevkalâde dikkat çekicidir. Onların çoğu da ülkemizde İslâm'ı lâyıkıyla öğrenmeden, buldukları çevreden ayrılıp, tamamen yabancı oldukları yâd ellere gönderilmişlerdir. Bu sebeple bir kısmı ayakta kalmamış olsa bile, pek çoğu Avrupa'da -âdetâ- yeniden ve hakikaten müslüman olmuşlardır. Böylelerinin de inzimamıyla bugün Batı öylesine bir ihtida hareketine sahne olmuştur ki, bunun gelişmesi yalnız Batı insanının değil, kendi ülkemizin de yeniden fethine müncer olacaktır. Böylece de

sevk-i kaderle bir Peygamber mesleği olan **"Hicret"** i ihtiyar etmek mevkiinde bırakılanların üzerinde başlangıçta tahmin ve tasavvur edilemeyen bir **"kahırdan lütuf"** tecellî etmiş olacaktır. Bu tecellinin mümin gönüllere saâdet bahşeden mânâ ve mâhiyeti üzerinde ne söylenecektir. Avrupa'da küfrün karşısında ayakta kalabilmenin imtihanına memur bulunan bu kardeşlerimizin iman ve cihad aşkı itibarıyla bilenişi **"yarınlar"**a İslâmî bir renk katacak, en ehemmiyetli bir müessir olacaktır.

Bütün bu gelişmeler yüzyıla yakın bir zamandan beri iman vâdilerini Batı menşeli sislerin doldurduğu ülkemizde de İslâm güneşinin Batı'dan tulû etmeye (doğmaya) başladığını gösteren mes'ud alâmetlerdir. Rabbin insanlığa ebedî bir hidâyet meş'âlesi olarak gönderdiği yüce Peygamberimizin müjdelediği **"Batı Roma'nın fethi"**nin de bu gelişmede bir ara safhası olarak pek yakın bulunduğu şüphe edilmemelidir.

Ars-ı saadette yaşayıpta İslâm'ın ilk doğuşundaki cehd ve gayretlere katılmamış olmanın üzüntü ve hasretini çekme. ey müslüman!...senin yaşadığın zaman da pek yakında öyle bir **"İkinci doğuş"** ve **"diriliş"**e sahne olacaktır ki, ruhunun sadığı büyük fetih ve cihad iştiyaki, hayâl bile edemeyeceğin ölçüde temin ve tatmin olunacaktır! İşte nice zamandan beri küsuf hâlindeki **"İslâm Güneşi"** karanlıkları yırtı yırtı ufukta yükselmeye başlamıştır!... Hem de beklenmedik bir sûretle Batı'dan!...

Veyl (yazıklar olsun) kendini müslüman bildiği halde **"GÜNEŞ BATI'DAN DOĞARKEN"** bu büyük oluşum heyecanını duymayan ve gayrete gelmeyenlere!...

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İ ZİYARET ETMENİN LÜZUM VE ÖNEMİ

Muhterem okuyucularım!

Bu yazımı Medine-i Münevvere'den, Ravza-i Mu-tahhara'dan gönderiyor ve hepinizi kalbi muhabbetlerimle selamlıyorum.

Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'i ve Mescid-i Nebevî'yi ziyaret, sıradan bir ziyaret değildir. Çünkü Medine-i Münevverede Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in medfun bulunduğu "**Hücre-i Saâdet**", Kâbe dahil yer yüzünün her noktasından, göklerden ve arş'tan daha üstün ve şerefli sayılmıştır.¹

Hücre-i Saadet

Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) Mescid-i Nebevî'yi inşa ederken, Kendisi için doğu duvarının güney kısmına bitişik iki hücre yaptırdı. Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'e ve ailesine tahsis edilen bu hücrelerin sayısı O'nun sağlığında dokuza ulaştı. Hicretin 11. yılı Safer ayının sonlarında rahatsızlanan ve son günlerini Hz. Âişe (Radiyallahü Anha) validemize ait odada geçiren Resûl-i Ekrem Efendimiz vefat etmeden önce:

"Lâ ilahe illALLAH! Ölümün de şiddetleri, sarsmaları varmış!" buyurdu ve Hz. Âişe (Radiyallahü Anha) validemizin kolları arasında:

"ALLAHümme fir-refikil-a'lâ = Ey ALLAH'ım!

¹ Reddul-Muhtar, 2/257; Tecrid Tercemesi, 4/258,

Beni er-Refikul-a'la camiasında kıl, en yüksek refiki isterim!"² sözüyle ruhunu teslim etti. 13 Rebülevvel 11/8 Haziran 632 Pazartesi.

Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in naaşı, Hz. Ebû Bekir (Radiyallahü Anh)'ın naklettiği bir hadis-i şerife³ dayanılarak vefat ettiği yerde defnedildi. Hz. Âişe (Radiyallahü Anha) validemizin odası bundan sonra Hücre-i Saadet diye anılmaya başlandı. Hz. Ebû Bekir (Radiyallahü Anh) vefat etmeden önce Peygamber Efendimizin yanına defnedilmesini vasiyet etmiş ve bu isteği yerine getirilmişti. Hz. Ömer (Radiyallahü Anh) ise yaralandığı zaman Resûl-i Ekrem Efendimizin yanına defnedilmek için Hz. Âişe (Radiyallahü Anha) validemizden izin istemiş, O da: **"Kendime düşündüğüm yeri sana veriyorum."** diyerek bu talebi uygun görmüştü.

Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in minberinin bulunduğu yerle bütünleşerek Mescid-i Nebevî'nin en önemli bölümü haline gelen Hücre-i Saâdet'i ziyaret etmek, bütün Müslümanların en büyük özlemidir ve her yıl milyonlarca Mü'min bu bahtiyarlığa erişmek için yollara düşer.

Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in kabri şeriflerini ziyaret etmek menduptur. ALLAH Teâlâ'ya yakınlaşmanın ve Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi*

² Buhari, Meğazi: 78, No: 4184, 4/1616

³ Tirmizî, Cenâiz:33; İbn-i Mâce, Cenâiz:65

ve *Sellem*)'in sevgisini kalplere nakşetmenin en güzel vesilesidir. Hac yolculuğunda bulunan kimselerin Medine-i Münevvere'ye giderek Efendimizin mescid-i şeriflerini, kabri-i saadetlerini ziyaret etmeleri pek büyük bir vazifedir. Bu itibarla, malî durumları elverişli olan kimseler için bu ziyaret vacip derecesinde önemli olup; bir zaruret olmadıkça terk edilmesi, büyük bir gaflet ve katı yürekliliktir.⁴

Çünkü Medine-i Münevvere, İslam nurunun yeryüzüne yayıldığı Peygamber şehridir. Her karışı, İslam'ın aydınlığını insanlığa ulaştıran Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in ve Sahabenin hatıralarıyla doludur. Sinesinde İslam'ın en büyük önderlerini barındırmaktadır.

İslam'ın güzelliğini insanlara ulaştırabilmek için Peygamber Efendimiz buraya hicret etmiş, İslâm devleti burada kurulmuş, İslâm'ın mesajı insanlığa buradan ulaşmıştır.

Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) İslâm'ı tebliğ görevini tamamladıktan sonra burada vefat etmiş ve buraya defnedilmiştir. Böylece Medine-i Münevvere, ALLAH Teâlâ'nın en sevgili kulunu ve insanlığın gelmiş geçmiş en büyük önderini bağrında taşıma şerefini elde etmiştir.

Asr-ı Saadet, en parlak şekilde bu şehirde yaşanmıştır. İnsanlık tarihinin en güzel, en mutlu, en adil, en hakkaniyetli örnek ve model toplumu, Peygamber Efendimizin terbiyesinde bu şehirde oluşturulmuştur.

Böylece bu şehir dünyada adeta cennet misali bir hayatın yaşanabileceğine tanıklık etmiştir.

Tarih, Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in sohbetine

4 İbn-i Hümam, Fethu'l-kadîr, 2/336; Mevsîfî, el-Ihtiyâr, 1/175

nail olan bu Sahabe neslinin oluşturduğu toplum kadar güzel bir topluma, bir başka yerde ve bir başka zamanda şahid olmamıştır.

İşte Medine-i Münevvere bu güzel insanların gelip geçtiği ve pek çoğunun bağrında yattığı kutsal şehirdir.

Bu sebeple büyük bir engel olmadığı sürece hacıların, Medine-i Münevvere'ye giderek Peygamber Efendimizin kabrini ziyaret etmeleri ve mescidinde namaz kılmaları büyük önem taşır. Bu ziyaret İslâmî duyarlılığın bir göstergesidir.

Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in kabrini ziyaret etmenin, O'na yaklaşmanın en büyüğü olduğunda şüphe yoktur. O peygamber ki Resullerin en hayırlısıdır. ALLAH Teâlâ katında husûsî bir şânı vardır. Meziyetlerini tavsif etmekten kalemler âcizdir. İşte böyle bir peygamberin kabrini ziyaretten esas gaye O'nu hatırlamak, gösterdiği yolda yürüyüş hissini kuvvetlendirmek ve ahireti düşünmektir.

Peygamber Efendimizin kabrini ziyaret, akıllı ve düşünen kimselere diğer ibadetlerin verdiği den daha çok şeyler verir, hissettirir. Kabrin önünde duran kimse Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) ile karşı karşıya olduğunu ve O'nun kendisini ALLAH Teâlâ'nın yoluna çağırdığını hisseder. Sanki O, karşısında dikilip insanları şirkin karanlığından hidayet nuruna çıkarmakta, örnek ahlâkı bütün âlemde yayılmaktadır. İnsanlık âlemine getirdiği apaçık din ile onların umûmî menfaatlerini sağlamış ve fesadı ortadan kaldırmıştır. İşte ziyaretçinin kalbi, ALLAH Teâlâ uğrunda cihad etmiş olan bu peygambere karşı sonsuz sevgi ile dolar. Böylece O'nun getirdiği her şeyle amel etmenin zevki

yerleşir. ALLAH Teâlâ ve Resûlüne isyan etmenin utancı çöker. İşte en büyük ruhî kurtuluş budur, aydınlığa çıkış budur.

Peygamber Efendimizin kabrini ziyaret; vahyin indiği o mübarek yerleri görüş; dünya hayatının, mal ve ziynetlerinin tesirinde kalmaksızın, nefislerini şehvet ve mal tadı istilâ etmeksizin, mallarını, canlarını ve ruhlarını ALLAH Teâlâ yolunda kurban edenlerin, o apaçık din İslâm ile halisane amel edenlerin yerlerini ziyaret, onlara yakınlığın en büyük ifade vesilesidir. Bu esnada ziyaretçilerin kalplerinde bir ürperme doğar; emsalsiz bir ibadet ortaya çıkar.

Müslümanlar; maddî kuvvetleriyle beraber ondan daha ziyade manevî kuvvetleriyle şark ve garbı saran küfrü mahvetmiş olan bu kabir sakinlerinin yollarında aynı ruhla yürüseler, bugün de yine aynı şiddet ve kuvvetle düşmanlarına karşı galip geleceklerdir.

Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*)'in ve O'nun ashabının kabirlerini ziyaret, halisane ibadet edenlerin kalplerine tesir edecek en büyük ve şiddetli öğüttür.

Kabri-i saâdeti ziyaret etmenin faziletiyle ilgili bir çok hadis-i şerif nakledilmiştir. Bunlardan bir kısmı şöyledir: Abdullah b. Ömer (Radiyallahü Anh)'dan rivayete göre Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurdu:

“ Kim kabrimi ziyaret ederse, ona şefaetim vacip, sabit bir hak olur.”⁵

Abdullah b. Abbas (Radiyallahü Anh)'dan rivayete göre Resûlullah (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurdu:

5 Darekutnî, Hac, No:194; 2/278, Beyheki, es-Sünenül-Kübra, Hac, No:10407, 8/44, A.b.Hanbel, 4/108

"Bir kimse hac yapar, sonra beni ziyaret etmeği kasdederek Mescidime gelirse, ona iki makbul hac sevabı yazılır."⁶

Enes b. Malik (Radiyallahü Anh)'dan rivayete göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Kim sevabını ALLAH Teâlâ'dan bekleyerek beni Medine-i Münevvere'de ziyaret ederse, kıyamet günü ona şahit olur ve şefaata ederim."⁷

Hatıb (Radiyallahü Anh)'dan rivayete göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Kim beni vefatımdan sonra ziyaret ederse, hayatımda ziyaret etmiş gibidir. Mekke-i Mükerrreme ve Medine'nin harem sınırlarından birinin içinde ölen kişi, kıyamet gününde güvenlik içine alınmış kişilerden biri olarak diriltir."⁸

Hz. Ömer (Radiyallahü Anh)'ın aşiretinden olan bir adamdan rivayete göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

"Bir kimse niyet edip Beni ziyaret ederse, kıyamet günü Bana yakın mesafede olacaktır. Kim de Medine-i Münevvere'de yerleşir ve oranın darlık ve sıkıntısına sabrederse, kıyamet günü onun şahidi ve şefaataçısı olurum. Kim Haremeynin birinde yani Mekke-i Mükerrreme veya Medine-i Münevvere'de vefat ederse, o kıyamet günü emin insan-

6 Zehebî Mizan; No:6560, 5/374.

7 Beyhekî, Şuabül-İman, No:4157, 3/490, Kadı İyaz, Şifa, 2/87.

8 Beyhaki Şuabü'l-İman; No: 4151; 3/488, Darekutnî, Hac, No:193, 2/278, Taberani, el-Mucemul-Kebir, No:13496, 12/309, Beyhekî, es-Süne-nül-Kübra, No:10409, 8/44

lar arasında haşrolunur."⁹

İşte bunun içindir ki; Beytullâh'ı hac ve ziyaret eden her Müslümanın hacdan veya umreden önce veya sonra Medine-i Münevvere'ye de giderek Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in kabri saâdetini ziyaret etmesi ve Mescid-i Nebî'de namaz kılması, Müslümanlar arasında terkedilmeyen bir sünnet olarak devam edegelmiştir. Özellikle Medine-i Münevvere'ye uzak ülke ve beldelerde oturanlar açısından, hac veya umre yolculuğu, Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in mescidini ve kabrini ziyaret için iyi bir fırsattır. Bu sebeple Medine-i Münevvere'ye gelip Mescid-i Nebî'yi ziyaret etme imkânı bulanlar, bunu en iyi şekilde değerlendirmelidirler. O'nu ziyaret etmenin şeref ve fazileti çok yüksek, O'nun mescidinde namaz kılmanın sevabı ve manevi kazancı çok büyüktür.

Bu itibarla, hacca veya umre gelenlerin Medine-i Münevvere'ye giderek Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in kabrini ziyaret etmeleri, mescidinde namaz kılmaları, Peygamber Efendimizin sevgisini yenilemenin ve O'nun sünnetine bağlılığı kuvvetlendirmenin önemli bir vasıtasıdır. Bunun içindir ki, Hac veya umre ibadetini yerine getirmek maksadıyla kutsal topraklara gidenlerin ister hac veya umreden önce, ister sonra Peygamber Efendimizin Kabri Saadetini ziyaret etmesi ve Mescid-i Nebî'de namaz kılması her Müslümanın en samimi arzudur.

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in kabrini ziyaret etmek, mescidinde namaz kılmak, O'nun ve Ashabının yaşadığı yerleri görmek üzere Medine-i Münevvere'ye doğru yola çıkan bir hacı, bu ziyaretiyle yalnızca

9 Beyhekî, Şuabu'l-İman, 3/488, No:4152

ALLAH Teâlâ'ya yakınlaşma amacı gütmelidir. Çünkü hacının İslami duyarlılığını daha da artıracak olan bir kutlu yolculuk, gerçekten Cenab-ı Hakk'ın rızasını kazanmanın önemli bir vesilesidir. Zira Cenab-ı Hak, Peygamberini ziyarete gelenleri sever ve onların O'nun huzurunda yapacakları duaları geri çevirmez. Peygamber Efendimiz'de Kendisini ziyarete gelenlere şefaata edeceğini bir çok hadis-i şeriflerinde bildirmiştir.

Gerçekten, Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in yaşadığı, mübarek ellerinin sürüldüğü, ayaklarının çiğnediği yerleri görmek, ashabının ve en yakın arkadaşlarının kabirlerini ziyaret etmek, vahyin indiği ve İslâmın tebliğ edildiği bu kutsal beldenin havasını solumak, her Mü'min gönlün en tatlı özlemidir. İşte bu sebeple, daha ilk dönemlerden itibaren Müslümanlar, Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in mescidinin, kabrinin, Uhud şehitliğinin ve Bakî mezarlığının bulunduğu ve İslâm tarihinin bir çok önemli olayının gerçekleştiği Medine-i Münevvere'yi ziyaret edegelmişler, bu ziyareti gerçekleştirmek için adeta fırsat kollamışlardır. Özellikle Medine-i Münevvere'ye uzak ülke ve beldelerde oturanlar açısından, hac veya umre yolculuğu, Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in mescidini ve kabrini ziyaret için iyi bir fırsattır.

Sırf ALLAH Teâlâ için, İslâm'ın aydınlığının insanlığa ulaştırılması yolunda çalışmanın, fedakarlığın ve gayretin en güzel örneğini vermiş insanların gelip geçtiği bu mübarek şehri ziyaret etmekle hacı, bu aydınlığın, yeniden muhtaç olanlara ulaştırılması yolunda bir şuur ve azim kazanabilirse, ziyaretindeki amaç gerçekleşmiş sayılır. Bu duygu ile kendisini ziyarete gelenler hakkında, Abdullah b. Ömer (Radiyallahü Anh)'dan rivayete göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Beni ziyaretten başka, gönlünde hiçbir emel ve arzu olmayarak kim Beni ziyarete gelirse, kıyamet gününde ona şefaathçi olmam Benim üzerimde bir hak olur.”¹⁰

O kutsal beldelere aşk dolu bir gönülle gitmek, edeple ziyarette bulunmak, Peygamber Efendimizin huzurunda dururken Kainatın iftihar tablosu karşısında duruyor şuuruyla durmak, edeple, erkânla durmak, aşkla, şevkle vazifeyi yapmak ve öyle geriye dönmek gerekir. Gönüller, ALLAH Teâlâ'nın elindedir, ölü gönüllere hayat veren O'dur. Gönüllerin kıblesi, âşıkların kiblegâhı Fahrikainat Hz. Peygamber Efendimizin huzurunda dururken olabildiğine saygı ve hürmet hisleriyle durmak gerekir.

Her Müslüman ve bilhassa hacca giden her ehli iman, büyük bir engel karşısında kalmadıkça, mutlaka gidip Fahr-i âlem Efendimizi ziyaret etmelidir.

Bütün peygamberlerin sonuncusu olan o büyük Peygamber'in yüce gayretleri sayesinde hak ve hakikatten haberdar olup hidayet ve saadete eren bir Müslüman, nasıl olur da mübarek Hicaz bölgesine kadar gitmiş iken, o mukaddes Peygamber'in, o eşsiz-benzersiz veliyi nimetlerimizin latif kabrini, şeref-yücelik dolu mescidini, mübarek beldesini ziyaret etmeksizin yurduna dönebilir. Abdullah b. Ömer (Radiyallahü Anh)'dan rivayete göre Resûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

“Beytullah'ı ziyaret edip de beni ziyaret etmeyen bana cefa etmiş olur.”¹¹ Diğer bir hadîs-i şerif de şöyle buyrulmuştur:

“Hali müsait iken beni ziyaret etmeyen bana cefada bulunmuş olur.”¹²

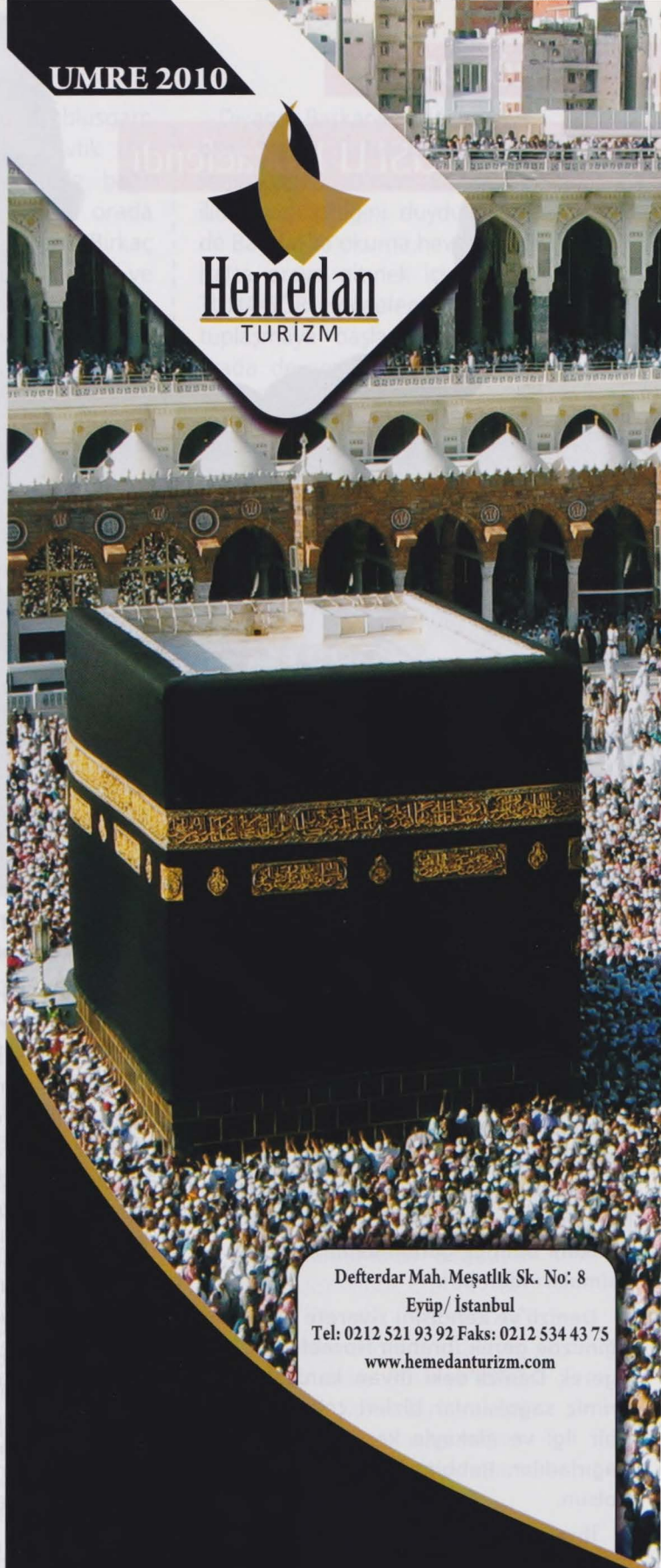
Bu hadis-i şerifler ne kadar ağır bir azarlamadır. Hakikaten nasıl olur da hacca veya umreye gidebilen, kabri ziyaret etmeğe gücü yetebilen kimsenin bu ziyarete koşmadan kalbi rahat eder. Mekke-i Mükkerreme'de bulunup da O'nun yakınındaki Medine-i Münevvere'de vahyin indiği bu yerleri görmeyen Mü'minin kalbi nasıl razı olur? Orayı şevkle ziyaret için nasıl ruhu titremez?

Mekke-i Mükkerreme'ye ulaşan kimse Medine-i Münevvere'yi ziyaret etmekden, vahyin yerleştiği o toprakları görmekten, Islâm'ın menbaini ziyaret etmekten beri kalamaz.

¹⁰ Taberani, el-Mucemul-Kebir, No:13149, 12/225

¹¹ Cem'ul-Cevami', Mim harfi, No:4728; Zehebi, Mizanül-Hidal, No:9102, 7/39, lbn-i Hibban, Zuafa, 3/73, No:1128, lbnul-Adiy, el-Mevzüât, 2/217

¹² el-Kâmil fid-Duafâ, 8/248, No:1956

Defterdar Mah. Meşatlık Sk. No: 8

Eyüp/ İstanbul

Tel: 0212 521 93 92 Faks: 0212 534 43 75

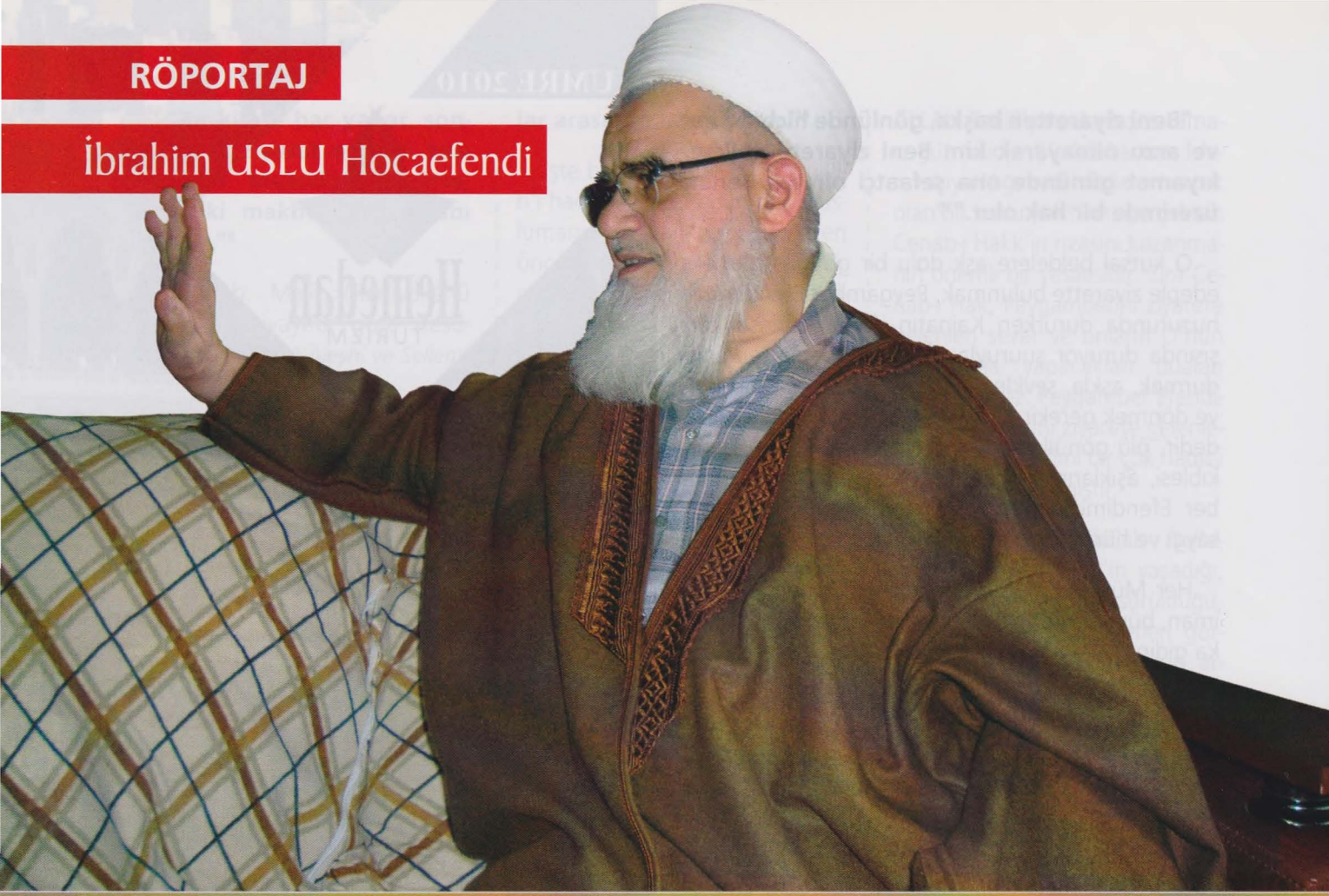
www.hemedanturizm.com

18 Haziran 2010 Tarihinde

CÜBBELİ AHMET HOCAEFENDİ

İLE KUTSAL TOPRAKLARI ZİYARET ETMEK
İÇİN HEMEN ARAYIN.

İbrahim USLU Hocaefendi

Denizli’de yıllardır tebliğ ve davet faaliyetini sürdüren İbrahim USLU Hocaefendi bu ayki konuğumuz. Fatih/Çarşamba’nın manevi havasını Denizli’deki ihvan kardeşlerimize taşıyan İbrahim Hocaefendi, aynı zamanda dört mezheb müftüsü Ali Haydar Ahışavî Hazretleriyle hayattayken tanışma bahtiyarlığına erişmiş, onun sohbetlerine yetişme imkanı bulmuş günümüzün nadide simalarından biri.

Denizli’ye kendisini ziyarete gittiğimizde gerek İbrahim Hocaefendi, gerek Denizli’deki ihvan kardeşlerimiz sağolsunlar bizleri çok sıcak bir ilgi ve alakayla karşıladılar ve ağırladılar. Rabbim hepsinden razı olsun.

İbrahim USLU Hocaefendi kendisiyle yaptığımız bu sıcak sohbette, Ali Haydar Efendi ve Mahmud Efendi Hazretleriyle alakalı, severek okuyacağınız pek çok önemli hatirasını bizlerle paylaştı. Rabbim cümlemizi müstefid eylesin...

Mustafa ÖZŞİMŞEKLER

ARİFAN: İbrahim USLU Hocaefendi’yi kısaca tanıyabilir miyiz?

İbrahim USLU Hocaefendi: Çok kıymetli kardeşlerimiz safa geldiniz hoş geldiniz. Öncelikle şunu arz edeyim, bu fakir ketum kalmayı, konuşmayı gizli kalmayı çok arzu ederdim ama çok kıymetli Arifan ailesinden siz kardeşlerimiz bizleri tanıyıp, tanıma talebinde bulunmanızı göz ardı etmek uygun değil.

Fakir, Kayseri’nin Yahyalı ilçesi, Mustafabeyli köyünde, merhum annemin ifadesiyle 1940 senesinin bir ilkbaharında karların erimesiyle, derelerin coştığı, cıvı cıvı kuşların bülbüllerin ötüştüğü, güllerin melekşelerin, yaseminlerin rehasını etrafa saçtığı bir mevsimde dünyaya gelmişiz. Merhum peder ve validemizin ihtimamlı terbiyesi altında yetişirken, ilk konuşmaya başladığımız vakitlerde rahmetli pederim beni Kur’anı Azimüşşanımızla tanıştırdı. Yani ilk “elif ba cüzü”nü rahmetli babamdan öğrendim. 5-6 yaşlarına gelince ilkokula kaydım yaptırıldı. İlkokula giderken bunun yanında Kur’an-ı ke-

rim tedrisatına da devam ettim. Tabi o günlerde Kur’anı kerim bulmak çok zordu. Kur’an’a geçtiğimde araştırdım, soruşturuldu zorda olsa bir Kur’an-ı kerim bulundu.

Sıkıntılı bir dönem olduğu için mi Kur’an bulmak da zorluk çekildi?

Evet, 1946 seneleriydi. Pek öyle serbestlik yoktu, sıkıntılı bir dönem geçiriyorduk. Hatta köyümüzün imamı Nasuh ALTAN hocam bir gün dedi ki; “oğlum bu Kur’an-ı kerimi hiç kimseye gösterme!” Ee çocukluk işte, bende zannediyorum ki birileri Kur’an-ı kerimi elimden alır, onun için böyle söylüyor, meğer iş daha başkaymış. O zaman çok sıkı bir dönem geçiriliyormuş, dini tedrisatlar yasaklanmış vs. Bu gibi sebeplerden dolayı zorlukla bir Kur’an-ı kerim bulduk. Okumayı ilerletince hafızlığa başladım, hem ilkokula devam edip hem de köyün imamından Kur’an-ı kerimi hifzediyordum. Tabi köye kim imam geldiyse ondan okuduk, biri gidip diğeri gelince kaldığımız yerden devam ettik. Neticede hafızlığımı

tamamladım elhamdülillah. Bu arada ilkokulu da hiç kalmadan pekiyi dereceyle bitirdim.

1950'de Kayseri'de ilk imam hatip okulu açıldı. Tabi ben oralara da gideyim, ilmi yönden ilerleyeyim istiyorum ama babam; "oğlum ben fakirim seni okutamam" dedi. O zamanlar genel bir fakirlik vardı, hele köy yerlerinde daha fazlaydı.

Üç, dört sene böyle geçti. Babama ziraat işlerinde tarla, ekin, çift sürme işlerinde yardım ettim. Tabi içimde okuma aşkı devam ediyordu. Gönenli Mehmet Efendi'nin namını duymuştum, onun yanına gidip okumak istiyordum. 1954 senesiydi, firar ederek İstanbul'a geldim ama o sırada o da hacca gitmişti, tekrar geri döndüm. Baktım bu iş firarla olmayacak bu sefer ana-babamın rıza ve müsaadesiyle yine 1954 senesinin sonlarına doğru Kasım, Aralık aylarıydı tekrar İstanbul'a gittim. Gönenli Mehmet Efendi de hacdan gelmişti. Fatih'de Çırçır Hacı Hasan Camiinde talebeleri vardı. Bizi de talebeliğe kabul ettiler.

Bu arada Trablusgarp cephesinden gelmiş, Tevfik UYSALER isminde emekli bir top binbaşısı, camiye tefsir dersleri vermeye geliyordu. Çok ilmi vardı, kendisi Arap asıllıydı. Biz de ilim tahsilini biraz ilerlettikten sonra onun derslerine katıldık. Ayrıca Dülgerzâde Camii şerifinde merhum üstadımız İsmail BAYRI Hocaefendi "ayakları kesik hoca efendi" derlerdi ona. Talimde onun üzerine yoktu. Ondan da talim dersi okuyorduk, böylece yoğun bir şekilde ilim tahsiline başlamış olduk. Bir müddet sonra, o sıralar Gönenli Mehmet Efendi Hocamızın imamlık yaptığı Sultan Ahmet Camii'nde daha birçok arkadaşımın birlikte hafızlık merasimimiz oldu.

Daha sonra bu Trablusgarp cephesinden gelen Tevfik UYSALER hocamız Eyüp'e bağlı Kemerburgaz'a gitti ve orada bir Kur'an Kursu açtı. Birkaç arkadaş biz de onunla gittik ve bir-iki sene orada devam ettik. 1957 senesine kadar okuduk, bu arada Mükâleme/pratik Arapça derslerinde epeyce ilerledik. Hocamız bizi Mısır Usûlü Sarf-Nahiv okutuyordu, tabi tefsir derslerine de devam ediyorduk.

ARIFAN: Hocam Mahmud Efendi Hazretleriyle ilk nasıl tanıştınız?

İbrahim USLU Hocaefendi: Biz Gönenli Mehmet Efendi'de okurken bir ara onun çok sevdiği kıymetli talebelerinden ve aynı zamanda hemşerisi olan Mustafa isimli Sındırgılı bir arkadaşımız vardı. Hocamızdan aşere-i takrip dersleri alıyordu. Biz Çırçır Hasan Camii'nde bir akşam gelip; "hafız olanlar şöyle kenara çıksın" dedi. Ayrıldık, beş on kişi saydı "sen, sen, sen" deyip bizi peşine taktı götürüyor, nereye götürüyor bilmiyoruz. O önde bir arkasında yürüdük ve bir Camii şerife geldik. Camii şerifin taş merdivenlerinden yukarıya çıktık, orada yatsı namazını kıldık. Namazı kıldıran Hocaefendiyi görür görmez içime öyle bir ateş düştü ki, o anda ona meftûn oldum. O tatlı, Dâvûdî sesiyle namazı kıldırdıktan sonra birkaç ayeti kerime okudular ve kısa bir tefsirini yaptılar. O simsiyah sakalıyla, hele hele o melek simasıyla, o tatlı ve etkileyici anlatımıyla ben mest oldum, adeta eridim bittim. "Ah ne olur şu Hocaefendinin talebesi olsaydım" diye geçirdim içimden. Meğer sonra anlıyoruz ki, bu mübarek zat Mahmud Efendi Hazretleri, o Camii'de İsmailağa Camisiymiş, fakat henüz bilmiyordum. Ama sevgisi, muhabbeti o gün içime düştü.

Diyanet Başkanvekilliği yapmış olan Yaşar TUNAGÖR Hocaefendi vardı. O'nun Bağdat'ta ilim tahsil ettiğini duyduk. Bizi de Bağdat'ta okuma hevesi aldı, hatta oraya gitmek için Yaşar TUNAGÖR Hocaefendiyle mektuplaşmaya başladık. Tabi bu arada devamlı Mahmut Efendi ile ilgili sözler söyleniyor ve onun hakkında övgüler duyuyoruz. Şeriata bağlılığı, İslâmî yaşantısı, sünnete riyeti konuşuluyor. Onu henüz tanımıyoruz ama gıyabında ona karşı bir muhabbet ve sevgimiz var. Ve bu Hocaefendiyi görmeyi çok istiyoruz.

Bağdat'a gitmek için hazırlıklarımız devam ederken, Fatih'deki İmam Hatip Okulu daha yeni yapılıyordu inşaat halindeydi. Orada inşaat işleriyle ilgilenen Raşit Efendi diye bir zat vardı, onunla tanıştık. İşte o bizi bir gün Efendi Hazretlerine götürdü ve: "Mahmut Efendi Hazretleri diye ismini duyduğumuz, namını şanını işittiğiniz zat budur." dedi. Baktım ki, ilk görüşte kendisine meftûn olduğum, "Ah ne olur şu hoca efendinin talebesi olsaydım" diye iç geçirdiğim zat. Melek simalı, nur gibi parlıyor yani bakmaya doyamazsın. Şimdiki gibi içi dışı, her tarafı nur elhamdülillah. İşte o anda gönlümden Bağdat'a gitme sevgisi silindi. Efendi Hazretlerine: "Efendim bizi talebeliğe kabul eder misiniz?" dedim, kabul buyurdular. Böylece 1957 senesinde Kemerburgaz'dan döndük ve Efendi Hazretlerinden Arapça okumaya başladık.

İlk gelişimizde birkaç arkadaş, şimdiki Fatih İmam Hatip Okulu'nun şantiyesinde, su deposunun üzerinde tahtadan yapılmış barakada kalıyorduk. Bir gece kalkıp baktık ki başımıza dört parmak kar yağmış, o karlar içinde elhamdülillah devam ettik. O zaman İsmailağa Camii'nin tek bir odası vardı, şimdiki

müştemilatı yoktu. Daha sonra Efendi Hazretleri bizi o odaya kabul buyurdular ve orada derse devam ettik. Beraber okuduğumuz arkadaşlarımızdan aklıma gelenler; başta Hasan Efendi ağabeyimiz, Mustafa Efendi ağabeyimiz, Ahmet Vanlı Hocamız, bir kolu kesik olan Hendekli Burhan Hocamız vardı. Tabi onlar Kazı Beyzavi, Mülteka okuyordular ama ben ibareden pek bir şey anlamıyordum. Neden? Çünkü bende temel yok. Yani biz Sarf, Nahiv usûlü okumamıştık, ağırlıklı olarak pratik Arapça üzerinde durmuştuk. Böyle bir sene geçti, baktım olmuyor Efendi Hazretlerine dedim ki; "Efendim müsaade ederseniz, beni bir hocaya verin de Emsileden başlayayım." ve bizi kendi kardeşi İsmail Hocamıza teslim ettiler. Böylece Emsile, Bina, Avâmil, İzhar derken bir şeyler anlamaya başladık az da olsa. Bu arada bizden aşağı derslerde olanları da okutuyorduk ve böyle devam ettik.

ARİFAN: Hocam size Ali Haydar Efendiyi görmek de nasip oldu. Onunla nasıl tanıştınız?

İbrahim USLU Hocaefendi: Biz okurken Efendi Hazretlerimiz, "Efendi Baba" diye bir zattan bahsediyordu, tabi biz kimdir bilmiyorduk.

Efendi Hazretlerini tanıyalı iki üç ay gibi bir zaman olmuştu. Bir gün namazı kılıp camiîden çıktık. Efendi Hazretlerinin ardından yetiştim ve çekinerek: "Efendim bizi de halkınıza alırmısınız." zor diyebildim. Bunun üzerine bana istihare talim buyurdular. Bir Cuma gecesi idi, istihâre ettim. Ertesi gün yani Cuma günü de istiharemi anlattım. Efendi hazretleri "bizi takip et" buyurdular, takip ettim. Gide gide nihayet Tekke Camii'nin arka kapısından içeri girdik. Bana öyle bir hal geldi ki, sanki

Cenneti âlânın içine girdik. İsmet Efendi Babamızın dergâhıymış orası ama ben bilmiyordum tabi.

Sonra merdivenden çıktık, içeri girdiğimizde baktım bembeyaz sakallı, bembeyaz elbisesi, her tarafından nur fışkıran bir zat. Sanki Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Selâm)ji görmüşüm gibi geldi bana. Meğer o zat Efendi Babamız/Ali Haydar Efendi imiş.

O zaman Efendi Babamız epeyce yaşlıydı, İsmet Efendi Tekkesindeki evinde duruyordu. Efendi Babamdan ilk duyduğum kelam şu oldu, ayaklarını işaret ederek: "Evladım ha bu ayaklar Mekke, Medine, Şam, Halep, Şiraz, daha başka yerler de saydıktan sonra, pek çok yer gezdi dolaştı ama bu kapı gibisini bulamadı." buyurdu. Bu sözü duyunca kendi kendime: "Senta Kayseri dağlarından gel, böyle bir zatı bul. Bu ne büyük bir şeref!" diyerek Rabbime çok şükrettim, hamdettim. Aşağıda selamlık vardı, o selamlık denen yerde bizim dersimiz talim edildi ve Efendi Babam bizzat teveccühde bulundu.

ARİFAN: Ali Haydar Efendiyle ilgili unutamadığınız bir hatıranızı, bizimle paylaşır mısınız?

İbrahim USLU Hocaefendi: Tabi, ne demek? Biz Efendi Hazretlerinde tahsilimize devam ederken, rahmetli Adnan Menderes'in emriyle 36 sene kapalı kalan İsmet Baba Tekkesi açıldı. Ve ilk kazmayı vurmaya Rabbim bize lütfetti. Mustafa Efendinin kardeşi rahmetli İlyas Efendiyle beraber açtık kapıyı içeri girdik. Ve böylece Tekkenin tamirata başladı. Rahmetli Hasbi Efendi, Mehmet Ustaosmanoğlu, Efendi Hazretlerinin kardeşi İsmail Efendi, Tokatlı Behlül Mustafa Efendiler hep beraber, ders sa-

atleri dışında Tekkede çalışıp hizmet ediyorduk.

Hiç unutmam bir gün ikindiden sonra bir kamyon kum gelmişti. O kumu içeri taşıyıp bitirdik ki Efendi Hazretleri teşrif ettiler. Efendi Hazretleri çok yoğundu, bizim derslerimizle meşgul oluyor, ihvanla meşgul oluyor, bu arada birçok yerde vaazları sohbetleri var. Ama Efendi Babanın emri üzere günde üç defa; sabah, öğle, akşam Efendi Babamızı ziyaret ediyor. Yine ziyaret için gelmişlerdi. "Bizde gelelim mi?" diye rica ettik, "gelin" buyurdu. Efendi Hazretleri önde biz arkasından çıktık. En arkada ben varım ve içlerinde en küçükleri benim. Herkes Efendi Babanın elini öpüyor ve sıradan oturuyorlar. En son ben elini öptüm ki, beni sakalımdan tuttu ve dedi ki:

- Bu beni rüyasında gördü. Nasıl gördün doğru söyle!

Aynen böyle dedi. Allah Allah hiç kimseye bir şey söylemedim, bir karıncaya bile...

Sadece ben biliyorum bu rüyayı. Ayrıca, "nasıl gördün doğru söyle" ifadesi var. Bende aklımda kaldığı kadar ilavesiz, noktasıyla virgülüyle anlattım. O zaman Efendi Babamla yazıyla görüşülüyor. Ben anlattım, Efendi Hazretleri yazdı, Efendi Babamız bakıp okudu ve "doğru, doğru!" buyurdular. Rahatladım.

Hocam rüyanın mahiyeti neydi?

Arzedeyim. Rüyamda Efendi Babamızı, sakalını kesilmiş olarak görüyorum. Ben bunu anlattınca buyurdular ki: "Bu rüya görenle de, görülenle de alakalıdır. Görenin sünnetinde noksanlığına, görülenin de ehlinden ayrılacağına işarettir." buyurdular. Efendi Babamızın bu tevili aynen zuhur etti. Sakala karşı

olan bir berber, bizim sakalı traş derken kuşa benzetti. İşte sünnet böylece noksan kaldı. Efendi Babamız da bundan bir sene kadar sonra ahirete teşrif ettiler.

ARIFAN: Hocam herkes sizi "Denizlili İbrahim Efendi" olarak tanıyor. Yani Denizli'de doğduğunuz zannediliyor. Halbuki Kayseri'de doğdunuz, İstanbul'da ilim tahsil ettiniz. Pekâlâ bu Denizli se-rüveni nasıl başladı?

İbrahim USLU Hocaefendi: Şöyle arz edeyim. 60 ihtilalinin arkasından asker olduk. Tabi askerdeyken Efendi Hazretleriyle mektuplaşıyoruz. Efendinin el yazısıyla bana yazdığı 66 tane mektubu var. Efendi Hazretleri bir mektubunda; "asker dönüşü seni Bandırma'ya imam yapacağım" buyurmuştu. Neticede askerlik bitince Efendi Hazretleri bizi Bandırma'ya gönderdi. Bandırma'da o zaman Valide Camii'nin kadrosu açılmış, ilk vazifeye orada 1962'de fahri olarak başladık. Askerden evvel İstanbul'da tahsile devam ederken Beşiktaş müftülüğünde imtihana girmiş, dördüncü sırada kazanmıştım ama vazife almamıştım. Valide Atik Camii'nde fahri olarak görev yaparken, Ankara'dan bizim ismimize kadro geldi ve 1964'de resmi olarak kadroya geçmiş olduk. 1968'e kadar da Bandırma'da devam ettik. Tabi bu arada Efendi Hazretleri sık sık gelirdi, bazen biz giderdik İstanbul'a yani sık sık görüşürdük.

Efendi Baba ahirete teşrif ettikleri zaman bir sarsıntı oldu ihvan arasında. Kimi o tarafa, kimi bu tarafa bir dağılma, bir sarsıntı oldu. Yani belki Efendi Hazretleri'nin çok genç olması sebebiyle muhalifler vardı. Bandırma'daki ihvan arasında da böyle sarsıntılar oldu. İşte bu sı-

rular bana şöyle bir zuhurat vaki oldu: Ali Rıza el-Bezzaz Hazretleri'nin rûhâniyeti zuhur ediyor ve o muhaliflere hitaben sert bir şekilde: "Burasını bırakıp da nereye gidiyorsunuz!" demesiyle, ben yerimden sıçrayıp kendime geldim. Hazret beni teheccüde uyandırıyor.

Hem teheccüde, hem de mevzûya uyandırıyor.

Evet öyle. Tabi geldim bu zuhuratı Efendi Hazretlerine anlattım. Buyurdular ki: "Bu zuhuratı ben iki şahid yerine kabul ediyorum."

Elhamdülillah. İşte öylece Bandırma'da 1968'e kadar görev yaptıktan sonra, rahmetli pederimin isteğiyle -çünkü babam "illa Kayseri'ye geleceksin" diye ısrar ediyordu- Yeşilhisar Güney camine naklen gittik. Bir sene kadar orada kaldık, babamın da gönlünü yapmış olduk.

Bizim enişte vardı, gezici ve rem tarama teknisyeni Mehmet SUN. Aslen Denizliydi. Efendi Hazretleri ona doktor derdi. Onlar o zaman Denizli'yi tarıyorlardı. Oradan bize bir Camii resmi gönderdi. Çarşı merkezde Yeni Camii. "Bu camii boşaldı, arzu edersen gel bu Camii'de görev yap." dedi. Biz hem zi-

yaret, hem de eniştenin ricasıyla geldik. Bu arada Denizli'de imamlık imtihan varmış girdik ve kazandık, daha doğrusu kazandırdılar. Ve böylece 1969'da Denizli'de Yeni Camii'de göreve başladık. Daha sonra evi de buraya taşıdık, 1969'dan beri hep buradayız. Ömrümüzün de, vazifemizin de çoğu burada geçti. İşte Denizli'ye geliştik, "Denizlili" ismimiz buradan kalmış oldu.

ARIFAN: Hocam, sizin Efendi Hazretleriyle çok hatıralarınız vardır, bir iki tanesini Ârifân okurları için anlatır mısınız?

İbrahim USLU Hocaefendi: Tabi arz edeyim. Efendi Hazretleriyle defalarca Hac, Umre ziyaretlerimiz oldu. Bir keresinde Medine-i Münevvere'de, ikinci namazı için Efendi Hazretleriyle birlikte Ravzayı Mutaharaya girerken bana döndü: "İbrahim, Suriye meşâyihî bizimle görüşmek istiyor, sizde bizimle olsanız." buyurdu. "Efendim emriniz olur." dedim. Namazdan sonra bizi otelden bir doktor aldı, başka semtteki bir eve götürdü. Suriye meşâyihî hep toplanmışlar, Arapça konuşuyorlar. Derken, Efendi Hazretlerinin konuşmasını istediler. Orada şunu anlattı:

- Bir iki sene önce Şâm-ı şerif ziyaretini yaptık ondan sonra Humus'a geldik. Orada

Halid b. Velid Hazretlerini ziyaret ettik. Yasini şerif okuduk, dualar ettik. Halid b. Velid zuhuratta buyurdular ki: "Ey Müslümanlar! İslam'ın, Kur'an'ın düşmanı olan kafirler teknolojik olarak, silah bakımından çok ilerde olduğu için topla, tüfekle onları yenemezsiniz! Ya nasıl yenersiniz? Allah'ın Kitabını ve Rasûlullahın Sünneti seniyyesini yaşamakla yenersiniz" dedi.

Bunun üzerine o zat Efendi Hazretlerinin sırtını sıvazlayarak, "doğru, doğru... Şeyh Mahmut Efendi vallahi Rasûlüllaha çok yakındır, bizde şefaatinin taleb ederiz." şeklinde iltifatta bulundular.

Bir başka hatıram; 1975 senesinde Hac'ca gidecektim. Yurt dışı izinleri o zaman Diyanetten alınıyordu. O zaman Diyanet İşleri Personel Dairesi Başkanı Mustafa Yılmaz'dı. O Diyanete geçmeden önce öğretmen iken onun nikahını kıymıştım, oradan tanışıyoruz. İzin belgemi almaya gitmiştim, orada imzadan çıkmış bir tomar izin kâğıdı vardı. Baktım kendi izin belgemle beraber Efendi Hazretlerinin, rahmetli Hasbi Efendinin ve bazılarının izin belgelerini de gördüm. Yani onlara da hep Hac çıkmış.

Personel Daire Başkanı Mustafa efendiye dedim ki: "Hocam ben Kayseri'ye gidiyorum, oradan İstanbul'a döneceğim. Bunları elden götürsem de sizi de kurtarsam?" Bunun üzerine o da: "Ooo çok iyi olur" dedi, memnun oldu. Onları alıp önce Kayseri'ye gittim. Müftü Efendinin ve diğer bazı kimselerin kağıtlarını verdim, sonra İstanbul'a döndüm. Efendi Hazretlerinin arkasında sabah namazını kıldım, namazdan sonra da belgesini takdim edince rahmetli Hasbi Efendiye dedi ki: "İbrahim Efendi Kayserilidir, gözü açıktır, işleri becerir" buyurdu, çok memnun oldu. Ve bana: "İbrahim Efendi, Kayseri'ye çoktandır gidemedik bir gitsek." dedi. "Efendim ben şimdi oradan geliyorum size selam getirdim ama nasıl emreder-seniz öyle olsun." dedim.

Ve yola çıktık. Efendi Hazretleri, Şakir Hoca, Hasan Çelik, arabanın sahibi Osman Efendi, birde fakir beş kişiyiz. Neyse Kayseri'ye vardık, ziyaretlerimizi yaptık ve tekrar İstanbul'a dönüyoruz. Ben arabanın arkasında ortada

oturuyorum, Efendi Hazretleri sağımda, Osman Efendi de solumda... Efendi Hazretlerinin çantasında Damat Kitabı vardı. Kitabı alıp açtım, Hac ile alakalı Fıkıh mevzularını şöyle müzakere ediyorum. Bu arada direksiyonda Hasan Çelik var. Zaman zaman gözüm ibreye gidiyor, ibre 100-120 gösteriyor. Kendimce "bu hız fazla" diyorum ama Efendi Hazretleri'nin de pazar sohbetine yetişmesi lazım onun için bir şey diyemiyorum. Neticede arabanın şöyle bir sallandığını biliyorum, o kadar. Meğer arabanın arka sağ lastik patlıyor, araba sola yatıyor ve bir müddet süründükten sonra dört takla atıyor. Araba yuvarlanınca biz hepimiz bir tarafa saçılıp, dağılmışız. Koltuk moltuk dağılmış, arabanın kaportası boşanıp kopmuş, Efendi Hazretleri kaportanın içinde öyle oturuyor. Yanına geldim "geçmiş olsun" dedim. Sağ omuzu biraz incinmiş, gözlerinin içine biraz kumlar dolmuştu, onları ayıkladım. Allah korudu hepimizi, hamdolsun hiç birimize öyle ağır bir şey olmadı. İşte böyle bir kaza geçirdik. Yinede o sene Efendi Hazretleriyle beraber hacca gittik.

Bir de şunu arzedeyim. Efendi Hazretleriyle beraber emri marufa gitmeyi çok arzu ediyordum. Bir zaman sonra Karadeniz ziyaretine çıkacaklarını haber aldım. Ve Efendi Hazretlerine telefon ettim:

- Efendim böyle böyle duydum, izniniz olursa gelmek istiyorum.

- İstihâre et, buyurdular. Hemen abdest alıp şöyle bir yalandım "And olsun ki;

elbette o, Rabbinin en büyük ayetlerinden önemli bir kısmını gördü" (Necm: 18) âyeti kerimesi zuhur etti. Hemen kalktım telefonla Efendi Hazretlerine bildirdim. O zaman rahmetli Hacı Bilal Efendi, Efendi Hazretlerinin yanınday-

mış "İbrahim Efendiye liste başı yapıyorum" demiş.

Ve 15-20 kişilik gurupla yola çıktık. Ankara, Çorum böylece devam ediyoruz. Çorum'da bize tereyağ ikram ettiler. Yağ biraz ılımış, erimiş diye Bilal efendi bunu döktü yani bize yedirmedi. Biz Çorum'dan sonra Merzifon, Amasya böylece tebliğ davet yaparak Samsun/Lâdik'e geldik. İkinci namazı kıldık. Efendi hazretleri bana; "biraz konuş" dedi konuştum. Dışarı çıkınca Hacı Bilal; "hiç sesin çıkmadı" dedi. Bende; "sen tereyağını dökersen ses çıkar mı?" diye latife ettim. Nihayet Samsun'a geldik. Orada yemek yerken, Hacı Bilal Efendi, kaşık kaşık yemeği ağızma veriyor. Ondan sonra Çarşamba, Perşembe, Ordu, Giresun nihayet Terme'de ikinci namazına kavuştuk. Tabi cemaat kalabalık, dışarıya taşmış. Efendi Hazretleriyle yan yana namaza kavuştuk. Namaz bitince Efendi Hazretleri bana, mihraba geçmemi söyledi. Kalktım cemaati yara yara ilerleyip imamın yanına oturdum. İmam efendi elini yüzüne sürdü, bir kısa aşrı şeriften sonra başladık Efendi Hazretlerinden aldıklarımızı satmaya. Sözü Sünneti seniyyenin ehemmiyetine getirdik ve orada Efendi Hazretlerinin himmetiyle on beş kişi sakalı şerif duası yaptırdı. Dışarı çıkınca Hacı Bilal; "hah işte vaaz böyle olacak" dedi. Ben de; "boğazımızı yağladığın için ses de gür çıktı" dedim

Ve yirmi gün kadar sonra geri dönüyoruz, Adapazarı'na geldik. Hacı Bilal Efendi telefon

Etmiş, yemekler hazırlatmış. Yedikten sonra yatsıyı kıldık. Efendi Hazretleri gitmek istedi ama Hacı Bilal; "çok yorgunsunuz bu saatte göndermem" dedi. Neyse yataklar serilmiş, istirahatata geçilecek, baktım Efendi Hazretleri ellerini kollarını sıvıyor abdest alacak. Hemen abdest önlüğünü hazırlamaya

kalktım. Efendi Hazretleri adeta içimden geçenleri okuyup bana şöyle dedi; "İbrahim şimdi der ki; 'efendim yeni abdest aldınız, abdestiniz var.' İbrahim Efendi, yatmak için abdest almak da sünnettir." buyurup, bu konudaki titizliğini, hassasiyetini ifade ettiler.

ARİFAN: Hocam bu gün Denizli'deki hizmetler ne durumda, biraz da bundan bahsedebilir miyiz?

İbrahim USLU Hocaefendi: Şöyle arz edeyim, âcizane Denizli'ye ilk geldiğimizde tanıdığımız, bildiğimiz hiç kimse yoktu. Sonra Camiî Derneği kurduk. Daha sonra bizim bu Sahabiye Camiî derneğini kurduk. 1969 yıllarında da Denizli İlmî Araştırmalar ve Hizmet Vakfı'nı kurduk. Böylece tedrisat başladı, medrese usûlüyle kız erkek talebelerimiz tedrisata devam ediyorlar. Aynı zamanda Kreş/Ana okulu talebeleri de okuyorlar.

Şu anda 300-400 kadar kız-erkek talebemiz var. Tabi bu rakam yaz mevsimi çok daha artıyor. Altı, yedi yüzü buluyor. Böylece hizmetler elhamdülillah devam ediyor.

İlk zamanlar burada epeyce sıkıntılar çekmişsiniz.

Haliyle oldu tabi. Hatta şöyle de bir şey yaşadık. 80 ihtilalinden sonraydı, biz Denizli/Yeşil Camiî'nde vazifeliyken orada Çarşamba günleri sohbetlerimiz vardı, bir takım şikayetler olmuş. Bunun üzerine beş gün gözetim altında kaldık ki, bu çok sıkıntılı geçti. 1. Ağır Ceza Mahkemesinde hakim karşısına çıktık ve mahkeme bizi tutukladı. Otuz beş gün hapis yattık, daha sonra ilk celsede beraat ettik. Elhamdülillah ondan sonra hizmete devam ediyoruz. Talebelerimizde okumaya devam ediyor.

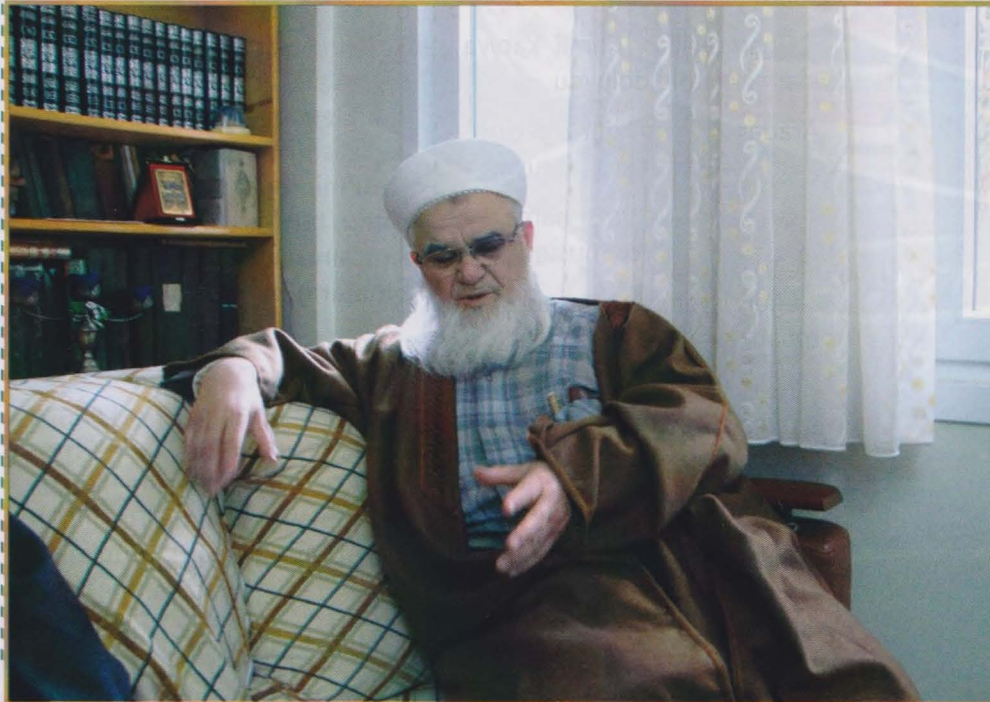
ARİFAN: Hocam Müslümanlara neler tavsiye edersiniz?

İbrahim USLU Hocaefendi: Önemli bir hatıramı naklederek bu vesileyle tavsiyemizi yapalım. Zannediyorum 1996 yıllarıydı. Libya'da bir tasavvuf toplantısı yapılmış ve Libya lideri Kaddafi'nin daveti üzerine oraya üç günlük bir seyahatimiz olmuştu. Şöyle ki: O sıralar Çeçenistan'la Rusya savaş halindeydi. Tabi Çeçenistan az bir askerle, Rusya'ya karşı büyük başarılar elde edince, malumunuz bu tüm dünyanın dikkatini çekmişti. Libya lideri Kaddafi'de, "Çeçenistan koskoca Rus Devletini az bir güçle nasıl yendi?" diye araştırıp inceletiyor ve netice olarak bu başarıyı tasavvufa bağlıyorlar. Yani askeri gücü az ama bunlar tasavvuf ehli oldukları için, Rusya'yı tasavvuf gücüyle yendikleri sonucuna varıyorlar. Dolayısıyla askerin kuvveyi maneviyeyini artıran bu tasavvufu, kendilerine anlatsın diye Evkaf Bakanlığını vazifelendiriyor. Dünyanın birçok yerlerine davetiye gönderiyorlar. Düşünün orada 52 devletten temsilci vardı. Tabi Efendi Hazretlerine ve bu fakire de davetiye geldi. Efendi Hazretlerinin meşguliyeti

çok olduğu için gitmedi, kendi yerine rahmetli Bayram Hoca'yı gönderdi. Onunla ikimiz gittik...

Oradaki toplantıda bir doktor söz alıp konuştu ve şöyle dedi: "Yahudilerin en korkulu rüyası müslümanlardır. Onların kitabında gördüm, diyor ki; 'Müslümanlardan hiç korkmayın! Ne zamana kadar? Camilerinde yatsı ve sabah namazlarındaki cemaat, ne zaman Cuma ve Bayram namazlarında ki gibi dolarsa, işte o zaman korkun!"

Bu tespit çok önemlidir. Bakın yine bununla alakalı bir başka hatıramı anlatayım size. Bizi Kanada'daki Müslüman kardeşlerimiz davet etmişlerdi. Orada Montreal şehrindeki Davet Camiî'nde sohbet ettiğimde, bu meseleyi anlattım. Sohbetten sonra oranın imamı Kamil Hocaefendi: "Hocam burada, bu anlattığınız meseleyi teyid eden bir olay yaşadık." dedi ve şu olayı anlattı: Kanada'da Toronto şehrinde, bizim Türk gençlerinden bir tanesi iş için müracaat ediyor. Bu kardeşimizde bizim Mustafa EKİN Hocaefendi'nin talebelerindenmiş daha sonra Kanada'ya gelip yerleşmiş. İş için müracaat ettiği şirketin sahibi de

Yahudi.. Neyse görüşmeler neticesinde işe alınıyor ama bizim genç diyor ki; "ben müslümanım namazımı kılarım, haftada bir gün de Cuma namazına giderim." Yahudi iş adamı bu kardeşimizin şartını kabul ediyor, o da işe başlıyor. Neyse Cuma günü olunca namaza gidiyor, Cuma namazını kılıp geliyor. Yahudi işveren ona soruyor:

- Evladım, Cuma namazında cemaat ne kadardı?

- Elhamdülillah Camiî kapıya kadar cemaatle doluydu.

Aradan birkaç gün geçince Yahudi işveren tekrar soruyor:

- Sen sabah ve yatsı namazlarına camiye gidiyor musun?

- Eğer işyerinde mesaide olmazsam gitmeye çalışıyorum.

- Peki o zaman ne kadar cemaatiniz oluyor?

Kardeşimiz mahcubiyet içinde başını öne eğerek:

- Beş-altı kişi kadar ancak oluyor, deyince Yahudi işveren elindeki anahtarları gösterip:

- Eğer sizin Camiî'leriniz sabah ve yatsı namazlarında, Cuma ve Bayram Namazlarında

dolduğu gibi dolsaydı, şu fabrikanın anahtarlarını siz müslümanlara teslim ederdik, diyor.

Görüyor musunuz? Libya'da dinlediğimiz bir meselenin aynısını, dünyanın bir ucundaki Yahudi de söylüyor. Demek ki Yahudileri en çok korkutup tedirgin eden şey Müslümanların saf-best olması, Camiî'lere dolması. Yani Müslümanların birbirini sevip kenetlenmesi, birlik olması... Nitekim Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir Hadisi şeriflerinde "**Mü'minin mü'mine karşı durumu, bir parçası diğer parçasını sımsıkı kenetleyip tutan binalar gibidir.**" buyurmuştur.

Dolayısıyla umûmi ve husûsi bütün Müslümanlara acizane yegâne tavsiyemiz, âyeti kerimede de buyrulduğu üzere: "**Hep birlikte Allah'ın ipine** (kitabına) **sımsıkı sarılın. Tefrikaya düşüp ayrılmayın!**" Çünkü en büyük zarar tefrikadan gelir.

Birde, Büyük Şeyh Efendi Mus-

tafa Ismet Garibullah (Kuddise Sirruhu)'dan bir beyit

arzedelim.

Eğer bin yıl sen etsen âh-u vâhî. Ne mümkün bulasın böyle o Şâhî.

Gözetsen kâmil insandan o Şâhî. Girûp gönlüne bul Şâh'a râhî.

Gönül rabt it hemen Hakka gidelim, Cemali Ba kemale seyr idelim.

İşte Mevla Teâlâ Hazretlerine giden yolun kapısı, Allah Dostlarının gönlünden açıldığına burada işaret ediyor. Bütün Müslüman kardeşlerimize, hâssaten ihvan kardeşlerimize de bunu tavsiye ediyoruz. Allah Dostlarının gönlüne girmeye ve onların gönlünde durmaya çalışalım.

ARIFAN: Hocam Allah sizden razı olsun ve Denizli'deki hizmetlerinizi daim eylesin.

İbrahim USLU Hocaefendi: Allah cümlemizden razı olsun. Rabbim tüm

Müslümanlara birlik ve beraberlik nasip eylesin.

Peygamber Efendimiz (*Sallallahü Aleyhi ve Sellem*) bir hadislerinde “**Dünya müminin zindanı, kâfirin cennetidir**” buyuruyor.1

Önce mümin kim, kâfir kim ona bir bakalım.

“Mümin” iman eden, inanan, güvenilir kimse demektir. Terim olarak da, Allah’ın varlık ve birliğini kabul eden, Allah’a inanan, her şeyin yaratıcısının Allah olduğunu tasdik eden kimse demektir.

“Kâfir” kelime anlamıyla örten, kapatan, gizleyen demektir. Dini terim olarak da, **imanın üzerini örten, Hz. Peygamber (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)’in Allah’tan alıp dini adına tebliğ ettiği konularda Peygamberi tasdik etmeyen, Allah’ın varlığına ve birliği başta olmak üzere iman esaslarını inkâr eden kimsedir.**

“Kâfir” bir Kur’ân kavramıdır, tekil olarak 5 yerde geçerken, çoğul olarak yüzlerce âyette yer alır.

Konuyu hadisin anlaşılmasına getirecek olursak, gerçekten de kâfirlerin içinde buldukları maddi refahla müminlerin çektiği sıkıntılara baktığımızda hadisi anlamak kolay olur.

Dünya müminin hizmet yeridir. Zira sonsuz saadeti kazanmak için devamlı bir imtihanla karşı karşıyadır. İmtihan ise, beraberinde sıkıntıları getirir. Mümin, dünyada ibadetin zorluklarına dayanarak, imanının üzerine yüklediği vazifeye kendisini uydurarak imtihanı kazanabilir.

Dünya âhirete göre zindandır

İşlediği küçük günahlarına dünyada çektiği sıkıntılar ilaç olur. Bu sıkıntılar, günahların affına vesile olur. Hatta bir hadiste yer aldığına göre, ayağına batan dikene varıncaya kadar her sıkıntı onun günahlarının silinmesine ve manevi makamının yükselmesine vesile olur. Bu bakımdan dünya, mümin için bir tür ceza ve imtihan yeridir.2

Dünyanın mümine zindan olmasına bu noktadan bakılırsa doğru anlaşılır. Gerçekten de **dünya, âhiretteki sonsuz mutluluk yanında Müslüman için zindan gibi kalır.**

Kâfirlere gelince; onların görüp göreceği nimet ve rahatlık yalnız bu âlemedir. Yani onun bütün mutluluğu, kısa dünya hayatındaki rahat ve saadetine saklıdır. Bu görünürdeki mutluluk, aslında tam bir saadet sayılmaz.

İnanmayan kimse sonsuz kadar cehennemde kalacağından yaptığı iyiliklerin karşılığını bu dünyada görür. Bu sayede dünya hayatında bir tür cennet hayatı yaşar. Cezası ise, kısa dünya hayatında çekmekle bitecek cinsten değildir. Bu yüzden çoğunlukla âhirete bırakılır.3

Dünyada da öyle olmuyor mu? Bazı küçük davalar yerel mahkemelerde görülürken, büyük davalar daha büyük merkezlere havale ediliyor. Bunun için kâfirler dünyada, kısa da olsa bir tür cennet hayatı yaşıyorlar.

Mü'min dünyada da Cennet hayatı yaşar

Hadiste geçer "zindan" görünüşüne bakar. Yoksa gerçekte mü'min dünyada da bir cennet hayatı yaşar. Kâfir de manen cehennem gibi ruhî sıkıntılar çeker. Gerçek mutlulukla görünürdeki mutluluk farklı şeylerdir. Vicdanen ve kalben yaşanan bir mutluluğu, hiçbir maddi servet ve saadetin sağlaması mümkün değildir.

İlk bakışta ne kadar sıkıntılı görülürse görülsün **mü'minin imanı, ruhunda manevi bir cennet hükmüne geçer. Kâfirin küfrü ise, onun kalbinde manevi bir cehennemi saklar.**

Evet, vücudun rahatı, her zaman ruhun ve vicdanın rahatı demek değildir. Nice maddi saltanat sahibi vardır ki, ruhî sıkıntılar kışkıracıdır. Buna karşılık, maddi sıkıntılar içinde bulunduğu halde ruhî açıdan rahat yaşayanlar çok fazla vardır.

Bu meselenin günümüzdeki en büyük göstergesi, Avrupa'da giderek artan intihar olaylarıdır. Mesela İsviçre, kişi başına düşen milli geliri o kadar yüksek olmasına rağmen intihar olayında ilk sırada yer alıyor.

Dıştan bakıldığında her tür konfor ve rahata sahip olan bu insanlar, aslında çok huzursuzdurlar. Çünkü insanın ruh ve kalbinin gıdası bunlar değildir. Başka şeylerdir. Çünkü madde, ruha bir şey veremiyor.

Bunun içindir ki, akıl ve man-

tığı yerinde olan bir insan, içinde bulunduğu hayatın anlam ve içeriğini kavrayamayınca bin türlü manevi işkence içinde kıvrılıyor. Sonuçta çareyi, düşüncenin yolunu kapayacak olan sefahatte (dinen yasaklanan oyun ve eğlencelerde) bulmaya çalışır.

Oysa sefahatin ruhsal acılara yaptığı tedavi, sadece geçici bir uyuşturmadan ibaret kalıyor. Etkisi geçince, ruhtaki acı bütün dehşetiyle açığa çıkıyor. Bu acı, insanı hayatına son vermeye kadar götürebiliyor

Mü'min ise, ne kadar mad-

di sıkıntı içinde olursa olsun, önünde sonsuz bir mutluluk olduğunu düşünerek sabreder ve tevekkül eder. Oadaki bu inanç ruh sakinliğine götürüyor, o da iki dünya saadetine vesile olur.

İman manevi Cennet çekirdeğidir

Bunun içindir ki, Bediüzzaman: **"Ehl-i sefahat ve dalalet, dünyada dahi bir manevi cehennem içinde azap çektiklerini ve ehl-i iman ve salihat dünyada dahi bir manevi cennet içinde İslamiyet ve**

insaniyet midesiyle ve imanının tecelliyatıyla ulvî zevkler tadabilecekleri" söyler. Hatta imanın derecesine göre, bu zevkin ve lezzetin artacağı bir gerçektir.4

Evet, iman, cennetin bir manevi çekirdeğidir. Küfür ise, cehennem zakkumunun bir tohumudur. Bunun için mü'min görünüşteki sıkıntılara hiç aldırılmadan Allah'ın çizdiği hayat programı içinde kalmaya, haram dairesine girmemeye çalışıyor.

Aslında "cennet ucuz olmakla beraber" helal dairesinde kalmakla kazanılan sonsuz mutluluk, o kadar pahalı değildir.

Özetle; **"Her kim hayat-ı faniyeyi (bu geçici hayatını) esas maksat yapsa, zahiren (görünürde) bir cennet içinde olsa da manen cehennemdedir. Ve her kim hayat-ı bakiyeye (sonsuz ahiret hayatına) ciddi müteveccih**

(kam olarak yönelmiş) ise saadet-i dareyne (iki dünya saadetine) mazhardır. Dünyası ne kadar fena ve sıkıntılı olsa da, dünyasını, cennetin intizar (bekleme) salonu hükmünde gördüğü için hoş görür, tahammül eder, sabır içinde şükreder."5

1. Müslim, Zühd: 1; İbni Mace, Zühd: 3.

2. Müslim, Birr: 46.

3. Lem'alar, s. 43.

4. İman ve Küfür Muvazeneri, s. 9.

5. Sözler, s. 35-36.

Çelişkilerini/tenâkuzlarını ve Müslümanlara attığı çamurları yaza yaza bitiremiyorum. Tabii ki siz de okuya okuya bitiremiyorsunuz. Arifan'ı takip edenler, kimden ve hangi kitaptan bahsettiğimi bilirler. İsmi yazmaya bile ihtiyaç duymadığım Bay Yazar'ın kitabı, sonundaki "Kaynakça"sıyla beraber 292 sahife. Ben şu anda kitabın 146. sahifesindeyim.

Yazar bu sahifede sözü velilerin büyüklerinden Muhyiddin-i Arabî (Kuddise sirruh) Hazretleri'ne getirerek, **"Pisagorcü Hermetik irfan okulunun hocaları elinde yetişmiş olan İbn Arabî..."** diye başlıyor.

Gayesi belli; karalamak. Ama bir bahane bulması lâzım. Buluyor da. Mübârek zatın, **"Kalbim vasıta olmaksızın Rabbimden haber verdi ki"** sözünü el alıyor. Bu sözü şöyle değerlendiriyor:

"Kasdettiği "vasıta" elbette Peygamber idi. Çünkü, ancak peygamberler Allah'tan vahiy alırlar ve ancak onlar

Allah'ın kelamına aracılık ederlerdi..."

Yazar, Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'nin böyle söylemekle kendisini peygamber gibi gördüğünü söylemek istiyor. Ama onu tenkit edeceğim derken daha ilk adımda kendisi yanlışla düşüyor.

Önce şunu hatırlatalım:

Muhyiddin-i Arabî Hazretleri, yanlış kanaatlara sahip olacaklarını bildiği için, kendisini anlamayanların eserlerini okumalarını zaten uygun görmüyor. Zira tasavvufun tadından tatmayanlar, tasavvuf erbabının sözünü de anlayamazlar. Onun için, Bay Yazar'dan da Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'ni anlamasını bekleyemeyiz.

Ancak, yukarıdaki **"Kalbim vasıta olmaksızın Rabbimden haber verdi"** sözü, öyle derin mânâlar taşıyan bir söz olmadığı için anlaşılacak bir söz değil. Mübârek zatın ne dediği, ne demek istediği ortada. Bunu anlamak için azıcık ilim, azıcık

dikkat ve en önemlisi azıcık iyi niyet yeter. Yeter ki, okuyan iyi niyetle okusun ve okuduğunu anlayabilecek kadar bir kabiliyete sahip olsun.

Ama Bay Yazar anlayamıyor veya anlamak istemiyor, onu niçin de tenkide yöneliyor. Anlayamadığına göre, acaba onda eksik olan ne? İlim mi, iyi niyet mi yoksa anlama kabiliyeti mi?

Eksik olan hangisi olursa olsun, bu hal, İslam topluluğunu, **"Anlama problemi hastalığı taşımakla"** suçlayan bir yazara, hiç mi hiç yakışmıyor...

"Kalbim vasıta olmaksızın Rabbimden haber verdi" sözünü ele alan Yazar, kendince değerlendirmeye kalkışarak, **"Kasdettiği "vasıta" elbette Peygamber idi. Ancak peygamberler Allah'tan vahiy alırlar"** diyerek gülünç duruma düşüyor.

Eğer sıradan bir kimse olsaydı, onun böyle bir anlama hatasına düşmesi normal görülebilirdi. Dolayısıyla ne gülünç duruma

düşmüş olurdu ne de biz kendisine gülerdik. Gel gör ki, bu şahıs kendisini öyle yüksek bir yerde görüyor ki, Kur'an-ı Kerim'e mânâ vermek ve o meydanda söz sahibi olmak iddiasıyla ortada perende atıyor. Tarihteki derya gibi **İslam âlimlerini** –haddi olmadığı halde, haddini aşarak- dalga geçerek tenkit etmeye kalkışıyor. İslam fikhını altüst etmek için var gücüyle çalışıyor.

Öyleyse, biz de onun bu yanlışlarını hem tenkit edeceğiz hem de gülünecek haline elbette ki gülebildiğimiz kadar güleceğiz.

Şimdi gelelim Bay Yazar'ın anlama problemleri hatasına ve gülünç haline:

Yazar bir kere, Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'nin **"Kalbim vasıta olmaksızın Rabbimden haber verdi"** sözünden, onun kalbini okumaya kalkışıyor ve **"Bana vahiy geldi"** demek istediğini iddia ediyor. Buna itiraz olarak da, **"Ancak peygamberler Allah'tan vahiy alırlar"** diyor.

Kur'an-ı Kerim'e mânâ vermek iddiasındaki bir kişinin böyle bir değerlendirmeye gitmesine sadece gülünür. Çünkü, vahiy alanlar sadece peygamberler değildir. Buna birçok âyet delildir.

Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz şöyle buyuruyor:

a) **"Rabbin bal arısına şöyle vahiyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve (halkın sizin için kurdukları çardaklardan (göz göz) evler edin."** (Nahl sûresi, âyet: 68)

b) **"Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahiyetti."** (Fussilet sûresi, âyet: 12)

c) **"Çünkü şüphe yok, Rab-**

bin ona (yeryüzüne) vahiyettiymiştir." (Zilzal sûresi, âyet: 5)

d) **"Hani Rabbin meleklerle, 'Muhakkak ki ben sizinle beraberim. Haydi iman edenlere destek olun. Ben kâfirlerin yüreklerine korku salacağım. Vurun boyunlarına! Vurun onların bütün parmaklarına' diye vahyediordu."** (Enfal sûresi, âyet: 12)

Demek ki, Rabbimiz bal arısına da vahyediormuş, göklere, yeryüzüne ve meleklerle de vahiyetmiş.

Yani, Bay Yazar **"Ancak peygamberler Allah'tan vahiy alırlar"** derken, sadece fena halde yanılmakla kalmıyor, Kur'an ilminden bîbehre ve âyetlerden habersiz olduğunu da ortaya koymuş oluyor.

Sadece bu yanlışıyla kalsa iyi. Peygamberler hakkındaki, **"Ancak onlar Allah'ın kelamına aracılık ederlerdi"** sözü de yanlış...

Cebrâil (Aleyhisselam), Allah ile peygamberleri arasında Allah'ın kelamına aracılık etmemiş midir?

Böyle sayısız yanlışlarına bakmadan, bir de Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'ni İslama zıt fikirlerle suçlaması yok mu, eh bu kadar olur yani.

Ama hızını alamayıp bununla da kalmıyor ve Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'ni aynı sayfede acımasız bir şekilde, İslam dışı bir vasıfla, kâhinlikle, kehânette bulunmakla suçluyor.

***

İnsan, âlimlerin eserlerini sıg bir bilgiyle okursa akli tabii ki o eserlerdeki derin bilgileri kavrayamaz. Bir müslümanın bu durumda yapacağı şey, İslam âlimlerine karşı kılıç sıyrıp hücum etmek değil, anlamakta güçlük

çektığı meseleleri anlamaya çalışmaktır.

Yapılması gereken bu olduğu halde, bir kimse anlama eksikliğiyle kalmayıp okuduklarına bir de itiraz ederse ona ne demeli bilmem? Bay Yazar hali işte aynen böyle.

Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'nin bir sözünü okumuş, bilgi eksikliğinden dolayı anlayamamış, oturup bilgisizliğini gidermek için çalışması gerekirken basmış itirazı. İtiraz ettiği söz şu:

"Allah'ın büyük kulları, kendi zamanlarında nübüvvet devrine nispetle, nebiler mesabesinde olmaktadır."

Bay Yazar, eğer Peygamberimiz'in **"Âlimler peygamberlerin vârisleridir"** hadis-i şerifini ve **"Benim ümmetimin âlimleri İsrail oğullarının peygamberleri gibidir"** hadisini öğrenip içine sindirebilseydi, Muhyiddin-i Arabî Hazretleri'nin sözünün bu hadis-i şerefle ters düşmediğini bilir ve ilim sahibi olmayanların bile düşmeyeceği böyle basit yanlışlara imza atmaz ve gülünç duruma düşmezdi...

***

Başka bir konu:

Değerli okuyucular, felsefe ayrı İslam ayrıdır. Çünkü İslam ilâhîdir, felsefe ise insânî. Onun için İslam itikadı, felsefeyle taban tabana zıttır. İslam itikad/inanç kitaplarında, sık sık **"İslam âlimleri şöyle diyorlar, felsefeciler ise şöyle söylüyorlar"** cümlelerine rastlanır.

Din, geldiği toplumun hayatını Allah'ın istediği şekilde değiştirme gayesini güttüğü halde felsefede bu yoktur. Nitekim Bay Yazar da **"Felsefe doğası gereği hayatı değiştirme iddiası taşıyamaz"** diyerek bu gerçeği

kabul ediyor. (Üç Muhammed, sa: 148)

Ediyor etmesine de, tenakuzlardan/çelişkilerden bir türlü kurtulamadığı için, aynı sahifenin ilk satırına **“Çağdaş bir İslam felsefecisi”** tabirini oturtarak, bir tenakuza daha imza atıyor, tenakuz yumağına bir yenisini daha ekliyor..

PEYGAMBERİMİZ’İ İNKÂR EDENİN KÂFİR OLDUĞUNDA ŞÜPHE Mİ VAR?

Dinlerarası Diyalog fedailerini, “Peygamberimiz’e inanmayanların da cennete gideceklerini” söylüyorlardı, Mustafa İslamoğlu ise **“Peygamberimiz’in peygamberlik misyonunu yok sayanlar”** hakkında tereddütte...

Bakın ne diyor:

“En aşırı söylemlerle çıkan guruplar da dahil hiçbir müslümanın, Hz. Peygamber’in peygamberlik misyonunu yok sayması ya da inkar etmesi söz konusu olmamıştır. Bu düşünülmemeyecek bir şeydir. Böyle bir şeyin olması durumunda, o kişi ya da kişilerin müslümanlıkla ilgileri tartışmalı hale gelecektir.” (Üç Muhammed, sa: 152)

Gördünüz mü büyük tefsircinin(!) yazdıklarını!!!

Kur’an-ı Kerim, Peygamberimiz’e inanmayanların kâfir olduklarını bildirdiği halde, Bay İslamoğlu aksi iddiada bulunarak **“Bu mesele tartışmalıdır”** diyor.

Peygamberimiz (Sallallâhü Aleyhi ve Sellem), kendisinin peygamberliğini kabul etmeyenlerin imansız olup cehennemde ebedî olduklarını bildiriyor, Mustafa İslamoğlu ise, **“Böyle kimselerin Müslümanlıkla ilgilerinin tartışmalı olduğu-**

nu” söylüyor.

Değerli okuyucular, öyleyse ben de soruyorum:

Bu durumda bu zat neye ve kime karşı çıkmış oluyor?

Neyin ve kimin verdiği karara itiraz etmiş oluyor?

Takdir siz okuyucuların...

***

Kitapta şöyle bir başlık var: **“ÜÇ DİSİPLİN VE ÜÇ AYRI PEYGAMBER TASAVVURU”** (Sa: 194)

Yazar, bu başlık altında, örnek olarak Ebû Zerr (Radiyallahü anh)’dan şu hadis-i şerifi naklediyor:

“Rasûlüllah ile birlikte, gün batımı vaktinde mesciddedim. Bunun üzerine o dedi ki: “Güneşin nereye battığını biliyor musun?” Ben de “Allah ve Elçisi doğrusunu bilir” dedim. Bunun ardından dedi ki: Allah’ın hükümrânlığı altında (tahte’l-arş) secde etmeye gitti. İşte yüce Allah’ın “Ve güneş de kendine ait sabit bir güzergâhda akıp gider; bu, İzzet sahibi ve Her Şeyi Bilen’in iradesinin sonucudur.” (36.38)

Cümle düşüklüğü yazara ait. Ben sadece naklediyorum. Yazar, **“Bu haber karşısında, farklı düşünce yapılarına mensup insanların alabilecekleri muhtemel tavırları dört maddede toplayabiliriz”** deyip değerlendirmeye geçiyor. Bu dört gurup içinde, kitap boyunca en çok kafa taktığı gurup, kendi isimlendirmesiyle **“Yüceltmeci tavır”**a sahip olanlar.

Yazar kimseden bir şey duymadığı halde, tahminine göre bu kimselerin yukarıdaki hadis-i şerif hakkında şöyle söyleyebileceklerini yazıyor:

“Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem söylemişse öyledir, ben bunu bilir buna inanırım; bilim milim boş. Güneş secde etmeye gitmiştir.” (Sa: 195)

İslamoğlu burada, Peygamberimiz’in her söylediğine kayıtsız şartsız inanan kimseleri basit göstermek için bir kurnazlık yapıyor. Böyle kimselerin ilme bilme değer vermeyecek kimseler olduğunu îmâ ediyor.

Halbuki, **“Resulüllah ne demişse doğrudur, ben bunu bilir buna inanırım”** diyen bir insan, **“Bilim milim boş”** der mi hiç? Ama kurnaz yazarımız, Resûlüllah’ın her sözüne inanan kimseleri işte böyle göstermek gayretinde.

Bir müslümanın, **“Resulüllah ne demişse doğrudur, ben bunu bilir buna inanırım”** demesinden daha normal ne olabilir? Peygamberimiz Mirac’dan döndükten sonra, müşrikler Hazreti Ebûbekir Efendimiz’e gidip, **“Seninki ne diyor biliyor musun? Bu gece Kudüs’e Mescid-i Aksâ’ya gittiğini, oradan da göklere çıktığını söylüyor”** dediklerinde, O, **“Bu söylediklerinizi O mu söylüyor?”** diye sordu. Müşrikler, **“Evet o söylüyor”** dediklerinde, Hazreti Ebûbekir, **“O söylüyorsa doğrudur”** demiş, bunun üzerine kendisine **“Sıddık”** ünvanı verilmiştir.

Bir müslümanın, **“Resulüllah ne demişse doğrudur, ben bunu bilir buna inanırım”** demesi zaten imanının gereği. Diğer Müslümanlara düşen de bu sözün sahibini küçümsemek değil takdir etmek...

Ama yazar İslamoğlu hiç de öyle yapmıyor. Aksine, böyle söyleyeceğini kabul ettiği Müslümanları, **“Bilim milim boş”** diyecek olan câhil ve anlayışı

kıt kimseler olarak tanıtıyor. Demek istiyor ki, **“Resulüllah ne demişse doğrudur, ben bunu bilir buna inanırım”** diyecek olanlar, **“Bilim milim boş”** diyecek olan basit kimselerdir.

İslamoğlu, yukarıdaki hadis-i şerif karşısında müslümanın tavrının nasıl olması gerektiğini **“Makul mü'min tavrı”** başlığıyla şöyle izah ediyor:

“Durun bakalım, önce haberin Hz. Peygamber'e nisbetinin doğruluğunu araştıralım. Eğer o doğruysa, ondan sonra metnin Kur'an'a ve fiilî sünnete uygunluğunu araştıralım. Orda da sorun yoksa o zaman bizde bir anlama problemi var demektir; anlayıncaya kadar üzerinde düşünelim.” (Sa: 195)

Değerli okuyucular! Son kısım hariç buna kim itiraz edebilir!.. Keşke imkanımız olsa da araştırsak...

Önce yazarın sözünün, kabul etmediğimiz son kısmından başlayalım. Orada, **“Anlayıncaya kadar üzerinde düşünelim”** demek icap ettiğini söylüyor. Kendince kurnazlık yapıyor ama gülünç duruma düştüğünden haberi yok.

“Anlayıncaya kadar üzerinde düşünelim” ne demek? Bu hadisi bir ömür boyu anlamazsak kabul etmeyecek miyiz???

İslamda; sebep ve hikmetini anlayamadığımız bir sürü mesele var. Her meseleyi araştırıp anladıktan sonra mı kabul edeceğiz? Buna ömür yeter mi? Anlayamadıklarımızı red mi edeceğiz?

Bize düşen, anlasak da anlamasak da gerçeklere teslim olup önce toptan kabul etmektir. Sonra Allah lütfeder anlattırsa ne âlâ. Anlatmazsa, anlamadan da inanır kabul eder ve

öyle yaşamaya devam ederiz. Dinimiz teslimiyet dinidir. Bâtıla ve düşmana değil gerçeğe teslimiyet...

Yazar, hadis-i şerifi hemen kabul etmeyip önce şöyle denilmesini istiyordu:

“Durun bakalım, önce haberin Hz. Peygamber'e nisbetinin doğruluğunu araştıralım. Eğer o doğruysa, ondan sonra metnin Kur'an'a ve fiilî sünnete uygunluğunu araştıralım.”

Buna kimsenin bir şey diyeceği olmaz da, kurnazlık yapmaya da lüzum yok Bay İslamoğlu.

Çünkü:

Hadis-i şerifler 14 asır önce söylenmiş olan Peygamber sözleridir. 14 asırdır da biliniyor. Bütün hadis-i şerifler hakkında, çoktan **“Hazreti Peygamber'e nisbetinin doğruluğunu araştıralım”** denilmiş, araştırılmış ve hadisler nakd-i rical, metin ve râvi tenkidini geçmiş ve Müslümanlar tarafından kabul edilmiş bulunuyor.

Bunun böyle olduğunu siz de bal gibi biliyorsunuz. Bildiğiniz halde, 14 asır sonra ne demeye meseleyi hâlâ kurcalayarak **“Hazreti Peygamber'e nisbetinin doğruluğunu araştıralım”** diyorsunuz?

Hani siz hadisleri dışlayanları tenkit ediyordunuz?

Ne oldu da 14 asır sonra kendiniz böyle bir araştırmaya ihtiyaç duyuyorsunuz?

Yoksa, **“Eski âlimlerin yaptıkları kâfi değil; hadisler yeni baştan tekrar araştırılmalı. Onu da yapsak yapsak biz yaparız”** mı demek istiyorsunuz?

Doğrusu teklifinizden ciddi mânâda işkilleniyorum. Çünkü, baksanıza bir hadis-i şerifin

Hazreti Peygamber'e nisbetinin doğru olmasını kafi görmüyor, ondan sonra **“Doğru olsa bile bu metnin Kur'an'a ve fiilî sünnete uygunluğunu araştıralım”** diyorsunuz.

Buyurun araştırın da, bir hadisin Hazreti Resulüllah tarafından söylendiği kesinse daha neyi araştıracaksınız?

Hâşâ, Hazreti Resulüllah'ın sözünün Kur'an'a ve ve fiilî sünnete ters olup olmadığını mı?

Hazreti Resulüllah'ın, sözünün fiiline ters düşmesi mümkün mü?

Resulüllah'ın söylediği başka yaptığı başka olabilir mi ki, onun ağzından çıkan bir sözün kendi yaptığına da uyup uymadığına bakacaksınız?

Hazreti Resulüllah'ın sözü özü bir olmayacaksa kimin olacak?

Siz Hazreti Resulüllah hakkın da böyle bir ihtimal mi görüyorsunuz ki, **“Söylediği kesinse fiilî sünnete yani yaptığına uyup uymadığına da bakılması gerektiğini”** söylüyorsunuz?

Bu nasıl bir Müslüman tavrıdır Allah aşkına?

İslam tarihinin herhangi bir safhasında böyle bir tavrın olduğuna, böyle bir müslüman tavrının bulunduğu dair bilgi sahibi olan varsa Allah rızası için bildirsün...

Teklifim aynı zamanda, Sayın İslamoğlu'na:

Sayın İslamoğlu!

Peygamberimiz'den beri, hadis-i şerifler hakkında, sünnet olsun şif olsun, sizden başka böyle bir teklifte bulunan kimse olmuş mudur?

Vesselam...

KABIZLIK

Dr. Ömer Coşkun

KABIZLIK

Kabızlık diğer bir deyişle konstipasyon, bağırsak hareketlerinin normale göre azalması durumudur. Bağırsak fonksiyonu, kişiden kişiye farklılık gösterir. Bazı kişilerin günlük dışkılama sayısı bir başkasının haftalık sayısı kadar olabilir. Kabızlık durumunu anlamak için dışkılama sayısından çok durumuna bakmak gerekir.

EBEGÜMECİLİ

Doğal dengeleyicidir. Tansiyon, şeker, kolesterol, hormon ve salgılar üzerinde dengeleyici özelliği vardır. Migren, felç, moral bozukluğu gibi problemlerde vücudun eksikliğini tamamlar.

Kullanım şekli: Sabah 1 su bardağı sıcak suya bir süzen poşet koyup akşama kadar beklettikten sonra için. Akşam 1 su bardağı suya 1 süzen poşet koyup sabaha kadar bekletip sabah için.

AYRIKOTLU MACUN

Ayrıkotlu macun Kabızlığınızı giderir.

Kullanım şekli: Günde 1 kere 1 tatlı kaşığı yenilmesi tavsiye edilir. 3 gün yenilip 1 hafta ara verilecek şekilde kullanılır.

SİLİCA

Silisyum, bir binanın ayakta durması için çimento neyse vücudumuz içinde silisyum o de-

mektir. Silica, vücutta ki silisyum eksikliğini, vücut ağrılarını, iltihapları tedavi etmeye yardımcı bir üründür.

Kullanım şekli: 1 litre kaynamış suya, 1 yemek kaşığı koyup 5 dakika kaynatın. Kaynattığınız temiz suyun 1 çay bardağını için. Kalan suda ayaklarınızı on beş dakika bekletin. Veya duş aldığınız banyo suyuna ilave edin.

RU-SHEIM

Bir ton buğdaydan yalnızca bir kilogram elde edilen Ru-Sheim doğal vitamin kaynağı, Allah'ın bizlere bahşettiği bir mucizedir. Aynı zamanda bağırsak çalıştırıcı ve düzenleyicidir. Lifli olması nedeniyle de bu ürünü uygun şekliyle kullandığımız zaman hem kilo alma, hem de kilo verme özelliklerine sahip özel bir üründür.

Kullanım şekli: Günde bir kez tatlı kaşığı yenilir. Kesinlikle Ru-Sheim'i çorbanıza ya da yoğurda karıştırmadan tüketin.

KEKİKLİ

Hazmı kolaylaştırır. Kabızlığı tamamen yok eder. Sinir stres, uyku düzeni bozukluğu, mide ve bağırsak şişkinliği, gaz, mide ülseri ve gastrit, iç hemoroid, spastik kolon, idrar zorluğu gibi rahatsızlıkları düzenli olarak günde 4-5 bardak içildiğinde zayıflattığı görülmüştür.

Uyarı: Hafif ishal yan etkisidir. Kolit hastalığı olanlar dikkatli kullanılmalıdır. Hamile ve emziren bayanlar kullanmamalıdır.

Kullanım şekli: Sabah akşam bir su bardağı sıcak suya, bir süzen poşet konur, 10 dakika demlenir ve içilir.

Efendimizin (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in Yüce Ahlâkı

O Şaka da Olsa Yalan Söylemezdi...

Hiç şüphe yok ki gerek ferdî, gerek sosyal bakımdan en ideal ve örnek insan Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'dir.

Mevlâ Teâlâ Onu en güzel şekilde yaratmış ve terbiye etmiştir. Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) yüzlerce mucize göstermiştir ama bu mucizeler içinde belki de Kuran'dan sonra en önemlisi O'nun yüce ahlâkıdır. Bütün alemleri yaratan kainatın sahibi Hz. Allah, Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) için: **"Muhakkak ki Sen çok yüce bir ahlak üzeresin."** (Kalem: 4) buyuruyor.

Şu övgüyü düşünebiliyor musunuz?

Kâinâtı yoktan var eden, bütün insanları yaratan Sevgili Allah'ımız, yarattığı milyarlarca insan içinden Onu seçiyor, baştan ayağa en mükemmel vasıflarla donatıp böylesine bir övgüye mazhar kılıyor.

Rabbimiz Onu yaratırken yüce ahlak sayılan ne varsa; "Hayâ, kerem, şecaat, cömertlik, sabır, tevazu, hilm" gibi akla gelen her türlü güzel huyu Ona lütfetmiş, Onun hayatını ve şahsiyetini, ahlâk ve hamîdesini de biz müslümanlar için yegâne örnek olarak takdim etmiştir. Nitekim Kur'an-ı kerimde: **"And olsun ki, Allah Rasûlü'nde sizin için pek güzel bir örnek vardır."** (Ahzâb: 21) buyurulmaktadır.

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in vefatından sonra Onu görme şerefine eremeyen, ikinci nesil olan tabiîn neslinden bazıları Hz. Aişe (Radıyallahü anhâ) annemize soruyorlar.

-Peygamber Efendimizin ahlâkı nasıldı?

-Siz Kur'an okumuyor musunuz? Onun ahlâkı Kur'an'dı.

Bu kısa ve özlü cevap, ne kadar da çok şey anlatıyor değil mi?

Demek ki, Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in ahlâkı hamîdesini gereği gibi

anlayabilmek için, önce Kur'an-ı kerim ve Hadisi şeriflerin tamamını araştırmak, incelemek ve bir tasniften geçirmek lazımdır. Sonrada bunları madde-madde, sıra-sıra, alt-alta yazarak, hepsini: "Efendimizin Yüce Ahlâkı" başlığı altında toplamak gerekir. İşte Onun ahlâkı bunların hepsidir... Yani Kur'an ne emrediyorsa hayatında hepsi vardır, neden nehyediyorsa zerre kadar yoktur. Ne kadar iyilik varsa mutlaka hepsine davet etmiştir. Ne kadar kötülük varsa hepsinden de nehyetmiştir.

Nitekim Enes (Radıyallahü anh) diyor ki: **"Hiçbir iyi-**

lik yok ki, Rasûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bizi ona dâvet edip onu yapmamızı emretmemiş olsun. Hiçbir ayıp, kötü ve çirkin iş de yok ki, Rasûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bizi onunla korkutup ondan men etmemiş olsun. Dâima bize her türlü iyiliği yapmamızı teşvik edip emreder, her türlü kötülükten de bizi korkutur ve men ederdi."

O Hiç Yalan Söylemedi

Efendimiz gençlik çağlarında iken dahi ahlak güzelliği bakımından kavminin en üstünü idi. Doğru sözlülüğü ve güvenilirliği sebebiyle Kureyşliler Kendisine **"El-Emin"** demişlerdi. O Muhammedü'l-Emin idi. Asla yalanı, dolanı yoktu.

Kavmini İslama davet için topladı ve Safa tepesine çıkarak:

-Ben size şu dağın ardından atlılar geldiğini ve size saldıracaklarını haber versem Beni

tasdik eder miydiniz? diye sordu. Onlar da:

-Evet Sen söylersen inanırız. Çünkü şimdiye kadar yalan söylediğini duymadık, dediler.

Şu ikrara bakınız. Yani o dağın ardından atlıların gelecek olması, ihtimal dahilinde bile değil ama bunu Hz. Muhammed Mustafa (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) diyorsa inanacaklar, çünkü Ona böylesine inanmış ve güvenmişler.

Efendimiz hükümdarlara mektuplar gönderip onları İslama davet ediyordu. Bu mektuplardan birini de, Roma imparatoru Hırakl (Hireklius)'e gönderdi. Hırakl mektubu baştan sona okudu. O sırada ticaret için Şam'da bulunan Ebu Süfyan'ı çağırttı ve aralarında şu şekilde bir konuşma geçti.

-Peygamber olduğunu söyleyen O zat hakkında sana bazı şeyler soracağım. Eğer

sorduğum şeyler hakkında yalan söylersen, senin yalancı olduğunu herkese ilân ettirim.

Ebu Süfyan diyor ki: "Allah'a yemin ederim ki, eğer yalancılığımı ilân etmelerinden korkmasaydım, muhakkak Herakliüs'e yalan söyledim." Çünkü doğruları söyleyince Efendimizi övmüş olacaktı, oysa henüz iman etmediği için bu da işine gelmiyordu. Rum imparatoru sordu:

- Onun soyu nasıldır?

- O aramızda şerefli bir aileye mensuptur, soy bakımından en seçkinimizdir.

-Atalarından, Ondan önce peygamberlik iddia eden kimse var mıydı?

-Yoktu!

-Onun atalarından hiç hükümdar gelmiş miydi?

-Hayır!

-Peki, Peygamberlik dâvasında bulunmadan önce, Onu yalancılıkla itham ettiğiniz

olmuş muydu?

-Hayır, hiç yalanına rastlamadık, vefasızlığını görmedik. **Ama bundan sonrası için**

bir şey diyemem...

Ebu Süfyan daha sonra şöyle diyecek: "Allah'a yemin ederim ki, bu konuştuklarıma ancak bu kadar bir şüphe katabildim. (Yani "bu güne kadar yalan söyledim ama bundan sonrasını bilemem.") Eğer beni yalancı diye cümle aleme rezil edeceklerinden korkmasaydım. Onu başka şeylerle kusurlu göstermeye çalışırdım."

Tabi Ebu Süfyan, araya katıştırmak istediği şüphe konusunda başarı olamadı. Zira Hiraklı buna itiraz etti ve kendini tutamayıp dedi ki:

-Bir insan bunca zaman, menfaati için bile yalan söylemekten kaçınınsın da, kırk

yaşından sonra çıkıp Allah adına yalan söylesin, bu mümkün değil.

Şaka da Olsa Yalan Söylemezdi

Evet, O şaka da olsa yalan söylemezdi. Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) şaka

yapardı ama şakaları da doğrudu.

Bir gün Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'e yaşlı bir kadın geldi ve:

-Ya Resulellah! Beni cennete koymasın için Allah'a dua et, dedi. Efendimiz de:

-Ey falanın annesi! Yaşlı kadınlar Cennete girmeyecek, buyurdu. Bu sözü duyan

kadın ağlayarak gitti. Efendimiz tebessüm ederek:

-Ona haber verin, yaşlı kadınlar böyle yaşlı olarak Cennete girmeyecek. Genç

olarak otuz veya otuz üç yaşında girecekler, buyurdu.

Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in: "Benim ikinci anamdır"

buyurduğu Ümm-ü Eymen (Radyallahü anha) bir gün Efendimize gelerek:

-Ya Resûlallah eşim sizi davet ediyor, dedi. Peygamber Efendimiz:

-O da kim, Hani şu gözünde beyazlık olan adam mı? buyurdu. O:

-Hayır onun gözünde beyazlık yok, dedi. Peygamber Efendimiz tekrar:

-Hayır, hayır var, buyurdu. Bu sefer:

-Vallahi yok ya Resûlellah! deyince Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) buyurdu ki:

-Hiçbir insan yoktur ki, gözlerinde beyazlık bulunmasın.

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in şakalarına bir misal daha verelim.

Bir gün bir adam gelip Efendimiz den, kendisini devesine bindirmesini istedi.

Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) ona:

-Seni devenin yavrusuna bindireceğim, deyince o zat şaşırıldı:

-Ya Resulellah! Ben devenin yavrusuna nasıl bineyim? (O beni nasıl taşıyın) dedi.

Efendimiz tebessüm edip:

-Deveyi doğuran yine deve değil mi? buyurdu. Yani deve ne kadar büyük olsa da

netice de, anasının yavrusudur.

Müşrikler Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'e her şey dediler. Sihirbaz dediler, şair dediler, kâhin dediler ama **yalancı** diyemediler.

Ahnes b. Sureyk Bedir'de Ebu Cehille karşılaştığında sordu:

-Burada ikimizden başka sözümüzü duyacak kimse yok. Söyle bakalım Muhammed

doğru bir adam mı, yoksa yalan mı söylüyor? Ebu Cehil itiraf etmek zorunda kaldı:

-Andolsun ki Muhammed doğru bir kimsedir ve asla yalan söylememiştir.

Evet Kıymetli Arifan Okurları!

Onun ahlâkiyle ahlâklanmak en büyük sünnettir. İçiyile dışıyile, zahiriyle batınıyla Ona uymalı. Yani öyle adam olmalı, öylesine dürüst, güvenilir, kaliteli müslüman olmalı ki, seni sevmeyen, hayat tarzını tasvip etmeyenler bile "Bu adamın görüşlerine katılmıyorum, hayat tarzını da tasvip etmiyorum ama adam hakikaten doğru adam, dürüst adam" diyebilmeli. Yoksa "Hacı ama sahtekarın teki, namazını kılıyor ama düzenbaz mı düzenbaz." dememeli yani dedirtmemeliyiz.

Efendimiz Her Şeyde Zirveydi.

Allah-u Teala her iyiliği, her üstün meziyeti Onda toplamıştı. Mesela, bir kimse iyi bir savaşçı olabilir yani savaş sanatını çok iyi biliyordur ama başka sahalarda noksanlıkları vardır. Faraza koyun otlatan bir çoban kadar duyarlı ve şefkatli olamayabilir. Buda gayet doğaldır, çünkü savaş meydanlarında çarpışmaktan,

vuruşmaktan, düşmanları öldürmekten dolayı merhamet hisleri körelmiştir.

Bir başkası siyasette gayet başarılıdır. Ama doğruluktan taviz veriyor olabilir. İyi bir insandır ama iyi bir eğitimci olmayabilir. Başarılı bir ilim adamıdır, fakat iyi bir eş, iyi bir aile reisi, iyi bir baba olamayabilir. Yani insan bir konuda gayet iyi iken başka bir konuda son derece beceriksiz, kabiliyetsiz olabilir. Yani bu konuda misalleri çoğaltabiliriz.

Fakat Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) her konuda kamil, her hususta mükemmeldi. O en iyi devlet reisi, en iyi komutan, en iyi baba, en iyi eş, en iyi arkadaş, en cömert, en merhametli, en şefkatli, en sabırlı, en hoşgörülü vb. yani güzel vasıfla alakalı ne kadar "En" varsa hepsi Resülüllah'da toplanmış, not verilecek olsa hepsinden yüz üzerinden yüz almıştır.

Şayet bizler, bu vasıfların hepsinden değil sadece bir kaçından değil yüz almak, geçer not bile almış olsak, herkesin özlediği o temiz toplum kendiliğinden oluşacak, emniyet ve huzur içerisinde mutlu bir hayat yaşamak mümkün olacaktır.

Peygamberler tarihine şöyle bir göz atıp, Peygamberlerin gönderiliş sebeplerine baktığımızda karşımıza çıkan temel sebep: "Tevhid inancından sapma ve ahlâkî çöküntü" olduğunu görüyoruz. Yoksa siyâsi ve idâri sistemin çökmesi, iktisadi yapının iflâs etmesi, ya da üretim ve tüketim dengelerinin bozulması veya ekonomik kriz gibi sebeplerden hiçbirisi, o topluma Peygamber gönderilme sebebi olmamış. Yani enflasyon yükseldi, işsizlik var, insanlar aç vb. sebeplerden dolayı Peygamber gelmez. Ancak inançlar bozulmuşsa, ahlâkî değerler yok olmuşsa ve bu ahlak bozukluğu toplumlarda benimsenip hayat tarzı haline gelmişse (ki zaten diğer maddi-manevi sıkıntıların tümü de buna bağlıdır.) işte bu durum "Peygamber gönderme" sebebi olmuştur.

Dolayısıyla bu gün gerek kendi memleketimize, gerek dünya ülkelerine şöyle bir göz attığımızda, maalessif ahlâki bir çöküntünün yaşandığına şahid oluyoruz. Soygunlar, cinayetler, tecavüzler, küçük yaşta çocukların bile uyuşturucu kullanması gibi haberler gayet normal sıradan haberler haline geldi. Manevi değerler ve bir takım insani hasletler erozyona uğradı mı, insanı insan yapan vicdanî olgular da yitirilir. Bunun neticesinde bunalımlar, stresler, doyumsuzluklar baş gösterir, suç oranları artar, işte o zaman ne huzur kalır ne de emniyet...

Efendimiz Aleyhissalâtü Vesselâm'ın insanlığa gönderiliş sebebi de, Kendisinin buyurduğu üzere "**Güzel ahlâki tamamlamak**" yani insanlığın bozulan ahlâkını islah etmek içindir. Efendimizin gönderildiği o cahiliye toplumunun ahlâken nasıl bir seviyede olduğunu anlamak için Cafer İbni Ebî Talib'in, Necaşî'nin karşısında söylediği sözlere bakmak lazım.

Şöyle demişti:

"Ey Melik! Biz putlara tapar, leş yer, zina eder, hırsızlık yapar, adam öldürür ve yağmacılıkla iştilal ederdik. Güçlü olanımız zayıfı ezerdi. Fuhuş teşvik edilir, arsızlık ve hırsızlık meziyet sayılırdı. Ve insanlık adına daha nice çirkefliler yapıldı."

Efendimiz işte böylesine cahiliye adetleri içinde debelenen bir toplumu ahlâken eğitti. O bin türlü câhiliye âdetlerini göğüsleyip onları değiştire değiştire, o zulmet çağını aydınlattı. 610 senesinde ahlâken tamamen çökmüş olarak devraldığı o cahiliye toplumunu, tabiri caizse 632 yılında devrederken ulaştırdığı ahlâkî değerlere şöyle bir bakacak olursak, kısa zamanda ne büyük işler yaptığını göreceğiz. Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) 23 sene gibi kısa bir zaman içerisinde o cehâlet asrını, saadet asrına çevirmeyi bilmiştir.

İşte o toplum, Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)i tanıdıktan sonra, örnek yaşantıları ve tarihte bir eşi daha bulunmayan imrenilecek hayatlarıyla o asra damgalarını vurdular ve o zaman dilimi, tarihe **Saadet Asrı** olarak geçti.

Bu gün de huzur, emniyet ve evrensel barış isteyenler, Muhammed Mustafa'yı tanımadan, Onu örnek almadan bunu başarmaları kesinlikle mümkün değildir. Bunun aksini iddia edenlere de hodri meydan diyoruz. Hadi bakalım, benim peygamberimin çok kısa bir zamanda Ortadoğu'da tek başına yaptıklarını, dünyada ne kadar profesör, ordinariyüs ve bilim adamı varsa hepsi toplansın da, Ortadoğu'ya barışı, huzuru getirsinler de görelim bakalım!

Gerek Ortadoğu'yu kana bulayıp ateşe veren Amerika, gerekse gelişmemiş ülkeleri sömürgesi altına almak isteyen Avrupa; bu vahşet ve şiddetten ancak Resülüllah'ı tanımakla kurtulabilirler. Alemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)i tanımadıkça, Onun mânevî tezgahından geçmedikçe evrensel barışı tesis etmek mümkün değildir.

Hulûsa; Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) sadece müminlerin değil, aslında bütün insanlığın örnek alması gereken çok yüce bir şahsiyettir. Hz. Aişe (Radıyallahü anha) annemizin buyurduğu gibi "**Onun ahlâki Kur'an'dı.**" O ilâhî bir ahlâkla muttasıftı. "**Muhakkak ki Sen çok yüce bir ahlak üzeresin.**" (Kalem: 4) âyet-i kerimesinin de şahitliği ile anlıyoruz ki, yapılması gerekenler neler ise, sonsuz mükemmellik çapında Onun şahsiyetinin çizgilerini oluşturmakta, yapılmaması gerekenler de sonsuz titizlik ölçüsünde Onun şahsiyetinin dışında ve çok uzağında kalmaktadır. İyi olanı yapmada ve kötü olandan sakınmada Onun ikinci bir örneği yoktur. O Kur'an-ı Kerim'in ifâdesi ile "**En güzel örnektir.**"

Fi Emanillah!

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla...

Sohbet kelimesi lügatte karşılıklı konuşmaktır. Ancak bu kelime, fiilî konuşmanın ötesinde bir manaya sahiptir. Sohbet, bir ve beraber olmaktır. Sohbet, arkadaş ve dost olmaktır. Sohbet, irşad ve nasihat etmektir. Sohbet, kalbin bir fiilidir ve kalpten kalbe irtibatı sağlar. Şüphesiz böyle bir irtibat, sağlıklı sonuç verirse anlamlıdır. Bundan dolayı da sohbetin hem sohbet edenler için, hem de dinleyenler için uyulması gereken âdâbı ve kuralları vardır.

Sohbet için bir araya gelen topluluk, rastgele toplanmış, şuursuz, gagesiz, sıradan bir topluluk değildir. Aksine duygu ve düşünce birliği taşıyan, birbirlerinin sevinç ve kederlerine ortak olan, gözünü Allahü Teâlâ'nın rızasına dikmiş, yüce hedefli bir topluluktur. Bu topluluğun sohbeti, dostluğu, **"Kişi sevdiği kimse ile beraberdir"**¹ hadisi-

1- Buhari, Edeb: 96; Müslim, Birr: 165; Ebu

şerifinin sırrınca, öldükten sonra berzah âleminde ve cennette de devam eder.

Sohbet bir makam, bir derecedir. Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem), ashabına ifade ve meramını ekseriyetle sohbetle yapmışlardır.

Arifler bazen müridlerini bir sohbet ile Hakk'a ulaştırmışlardır. Her ne kadar ariflerin sohbetleri zahiri olarak vaaz ve nasihatlerde anlatılanlara benzemekteyse de, gerçek manada diğer insanların sözleri ile kıyaslanamaz. Çünkü ariflerin sohbetlerinden feyiz ve bereket yağdığı gibi, nazarlarından da feyiz ve bereket yağar. Çünkü onlar Mevla Teâlâ'nın nuru ile bakarlar.

Sohbet, kalplerin buluşmasıdır, kalıpların buluşması değildir. Kalıbını, bedenini meclislere taşıdığı hâlde niyetini ve kalbini bir yerlerde unutan kişiler, kırk yıl böyle devam

Davud, Edeb: 122; Tirmizi, Zühd: 50

etseler dahi sohbetin zevkine de, manasına da, menziline de ulaşmadan, hatta kokusunu bile almadan geçip giderler.

Allahü Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de, Rasulullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in cemaatine, bir gaye etrafında toplanıp sohbet edenler manasına gelen "ashab" kelimesiyle hitap etmiş, Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'de kendisini görüp sohbetine katılan müminlere "ashabım" demiştir. Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) mübarek hali, sözleri ve nazarlarıyla ashabını etkilemiş, onları sohbetle yetiştirmiştir. Kısa bir süre O'nun sohbetinde bulunmak, senelerce seyr-u sülûk ile elde edilemeyecek mertebelere ulaşmaya vesile olmuştur.

Tasavvuf erbabının sohbeti de böyle bir sohbetir. Müridler, irşad olmak için Mürşid-i Kâmil'in sohbetine giderler. Mürşid de onlara sohbet eder ama bu sohbet çoğu kez sözle değil halle olur.

İlim ve marifetin zirvesinde olan Allah Dostları'nın yaptıkları sohbet, mesafe tanımaksızın kalplere ulaşır ve mıknaşın demiri çektiği gibi, dünyanın dört bir tarafından onların sessiz davetine koşan insanlar ıslah olup, hayata bakışları tamamen değişmiş olarak geri dönerler.

Sohbetle vaaz etmek bir değildir. Her sohbet bir vaazdır. Fakat her vaaz sohbet değildir. Vaaz, muhabbeti olsun veya olmasın insanların umumuna yapılabilir. Sohbet ise ancak muhabbetli insanların bir araya gelmesiyle olur ki, bu manada hakiki sohbet, mürşid ile müridân arasında olan sohbet, yani tasavvufi sohbettir. Bu gönül birlikteliği sayesinde sözlerin ötesinde bir idrak hâsıl olur. Nazarlar, bakışmalar, alınan nefesler dahi sohbet hâlini alır.

Sohbet aşinalığın ve yakınlığın en güzel ifade şeklidir. Hatta âlimler birçok hayrı ve hasenatı anlatırken sohbet benzetmesi yapmışlardır. Mesela "Namaz Allah ile kulun sohbetidir" tabiri gibi. Hatta namazdaki bu hâlimiz sohbeti o kadar çok andırır ki, namazın sonunda diz çökmüş hâlde en güzel selâmlama şekilleriyle tahiyat okuruz. Tahiyat, Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem)'in Mevla Teâlâ ile görüşüp sohbet ettiği Mirac'daki selamlama şeklidir. Niyet ve teslimiyetimizi gösteren "Allahü Ekber" sözüyle başlayan hususi namaz sohbeti, selam verilmesiyle tamam olur. Allahü Teâlâ mü'minleri överken mü'minlerin namazlarında daim olduklarını, namazdaki huşularını ve zevklerini diğer vakitlerde de muhafaza ettiklerini beyan eder.²

İşte hakiki bir sohbet, namazdaki Hakk ile olan beraberlik halinin, halk ile beraberken de

devam etme şeklidir. Bu yönden bakıldığında, avamın basit gördüğü sohbetin asla küçümsemeyecek muazzam bir hal olduğu gözler önüne serilmektedir.

Sohbet eden kimse, sohbet esnasında şu hususlardan istifade etmelidir:

1- Ayet-i kerime ve hadis-i şerifler: Anlatılan konu ile ilgili ayet-i kerimeler nakledilmeli ve hadis-i şerifler ile de konu izah edilmeye çalışılmalıdır. Ancak uydurma hadislerden şiddetle kaçınmalı, âlimlerin sözlerini de hadislerle karıştırmamalıdır.

2- Menkıbeler: Sohbet esnasında menkıbe anlatarak konuya gerçek hayattan örnekler vermelidir. Menkıbeler, muhabbetin temini ve manevi bir atmosferin oluşması için faydalıdır. Zira Kur'an-ı Kerim'de bile bazı hakikatlerin izahında geçmiş peygamberler ve ümmetlere dair birçok kıssa anlatılmıştır.

3- Edebi eserler: İslami noktada hassasiyet gösteren Mektûbât-ı Rabbânî, Bostan ve Gülistan, Mesnevî gibi hikmet dolu bilgiler ve bu eserlerde geçen hikâyeler, hitabet malzemesi olarak kullanılabilir.

4- Şahsi tecrübeler: Sohbet eden kimse, kendini açıkça veya ima ile metheden beyanlardan kaçınmak şartıyla, bizzat yaşadığı tecrübelerden ve müşahedelerden cemaatine bahsedebilir.

5- Güncel konular: Sohbet eden kimse, zamanın mühim hadiselerini ve toplumun güncel sorunlarını takip etmelidir ve dinleyenleri bu konularda İslami bilgilerle donatmalıdır.

İnsanların fikirleri, karşı tarafa olan sevgi ve saygıları en çok sohbetlerine yansır. Bu nedenle önemli olan, İslam ahlakının gereği olan sohbet adabına uygun davranışlarla, herkesin

sohbette istifade etmesini sağlamaktır. Bunun için de sohbet eden kimse, şu hususlara dikkat etmelidir:

1- Herkesin anlayacağı bir dille konuşmalı, şair ve ediplerce güzelleştirilen sade ve basit bir dil kullanılmalıdır. Ancak din ilminin terim ve deyimlerini olduğu gibi muhafaza etmek gerekir.

2- Akıcı, cazip, etkili ve anlaşılır bir ifadeyle cemaate hitap etmelidir. Konuşmalarında fehâsat ve belagete önem vermelidir. Hatip, hitabetiyle cemaati duygulandıran, coşturan, kendinden geçiren kimsedir. Konuşmayı yaşar, konuşmanın mevzusu olan havaya kendisini kaptırır, ağızından çıkan her kelime, kalbinde yaşadığı hislerin bir parçası olur. Duygular kelimelere o kadar tesir eder ki, lafız kaybolur, yerini mana alır. Ateşe sokulan demirin kızıştığı gibi, hatibin dilinde de sesler heyecan halini alır.

3- Sohbet eden kimse, sesini anlattığı mevzunun akışına bırakmalı, gereksiz yere sesini yükseltmemelidir. Tane tane konuşmaya itina göstermeli, önemli kelime ve mevzuların üzerinde durarak dikkatleri o noktaya toplamalıdır.

4- Konuşan kimse, kendisini dinleyenlere samimi bir şekilde hitap etmelidir. İnsanlar üzerinde en etkili olan konuşma şekillerinden biri samimi konuşmadır. İnsan fitrat olarak, samimiyetten etkilenecek şekilde yaratılmıştır. Samimi konuşma; insanı, inanmadığı, desteklemediği ve hatta karşı çıktığı bir fikrin dahi haklı yönlerini görmeye ve dinlediklerini tarafsız bir biçimde değerlendirmeye yöneltir.

5- Sohbet esnasında hatip, ses tonuna da özellikle dikkat etmelidir. Bazı kişiler kendilerini haklı göstermek, karşı tarafı yıldırma, ikna etmek veya sus-

2- Mü'minun Suresi

turup üste çıkmak için bağırmaya yakın bir ses tonu ile konuşurlar. Oysa Müslümanların ses tonu itidallidir. Allahü Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de bu konuyu mü'minlere, Hz. Lokman'ın oğluna verdiği bir öğüdü bildirerek hatırlatmıştır:

"Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir."³

6- Sohbet sırasında din ve mukaddesatla ilgili espriler ve alaycı konuşmalardan şiddetle kaçınmalıdır. Eğer sohbet esnasında bir kişi bu şekilde bir konuşma yapıyorsa, o kişinin sözü hemen kesilmelidir, saygıya uygun olmayan bu esprinin yanlışlığı bu kişiye anlatılmalı, söz konusu kişi muhakkak uyarılmalıdır. Böyle bir espri ya da alaylı söz karşısında gülmek, aynı hataya ortak olmak anlamına geleceği için, tüm Müslümanlar böyle bir tavrı hemen protesto etmeli, duydukları rahatsızlığı çok açık ve kesin bir dille ifade etmelidirler.

7- Sohbet eden kimse, sohbet esnasında kullandığı sözlerin nereye varacağını düşünmeli ve kelimelerinde seçici olmalı, yanlış anlaşılmaya mahal vermemelidir.

8- Sohbet esnasında mümkün olduğunca boş sözlerden kaçınmalı, dünya ve ahiret için hiçbir faydası olmayan boş sözlerden kaçınmalıdır.

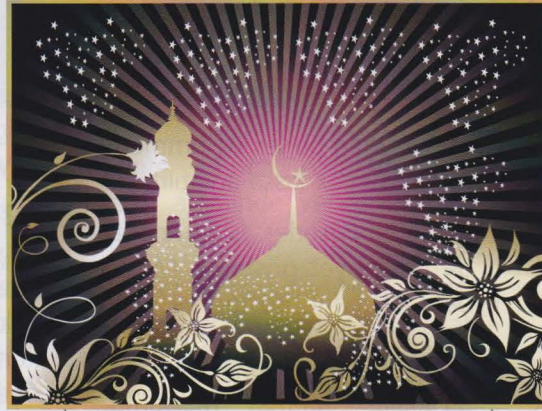
Sohbet eden kimsenin dikkat etmesi gereken edebler olduğu gibi, sohbe katılan kimsenin de dikkat etmesi gereken bazı edebler vardır.

1- Kulu Allah'a yaklaştıran, Allah Teâlâ'nın dahi kula yaklaştığı sohbet meclisine dâhil

3 Lokman Suresi: 19

olmadan evvel, kişinin tevbe-i istiğfar ile günahlarının affını Cenab-ı Hak'tan niyaz etmesi, kalben pişman olacak derecede tevbesinin lezzetini ruhunda hissetmesi lazımdır.

2- Sohbe katılırken samimi ve halis bir niyet içinde olmalıdır. Zira Peygamber Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) **"Ameller, ancak niyetleri ile ölçülür"**⁴ buyurmaktadır. Sohbe girmeden evvel kişi "Yâ Rabbi! Senin rızanı kazanmak, bilmediklerimi öğrenmek, bildiklerimle amel etmeğe kuvvet için ve Sana olan muhabbetimi artırmak ve nefsimin hilelerinden kurtulup sırat-ı müstakim üzere olmak için sohbe iştirak ediyorum.

Sen beni rızana uygun şekilde, rızana uygun şeyler dinlemeye muvaffak eyle ve hakiki sohbe erenlere vaad ettiğin güzellikleri ve nimetleri bana da ihsan eyle" diye niyet ederek sohbe dâhil olmalıdır.

3- Sohbe söylenen şeylerin ilk önce kendisine söylendiğini farz ederek dinlemelidir. Falanca, filanca tenkid eden mevzular açılrsa da, kıssadan hisseyi kendi nefesine tatbik etmek arif kişilerin şiarıdır. Dinleyici, "Mademki kâinatta ve hadiselerde

4 Buhari, Bed'ül Vahy: 1; Müslim, İmaret: 155; Ebu Davud, Talak: 11; Tirmizi, Fedailül Cihad: 16; Nesei, Taharet: 60

tesadüfe yer yoktur, o halde şu anda benim şahit olduğum hâdise bir şekilde beni alâkadar etmektedir" diye düşünmek İmânî ve İslâmî edebe en yakışanıdır.

4- Sohbet meclisi ve sohbe konuşulan, yaşanan haller sınırdır. Vele ki herkesçe konuşulan mevzular olsun. Orada yaşanan hal dışarıya taşınmaz. Ancak orada öğrenilen şeyin yayılması, anlatılması icap ediyor ve kişi de buna memur ise sohbe geçen bu malûmatı başkalarına edeb çerçevesinde aktarır.

5- Sohbet meclisine dâhil olmadan evvel kişi sadaka vermeli, herhangi bir hizmet yapıp sohbet meclisine dâhil olmalı, dua almalıdır.

6- Sohbet halakasının ortasında oturmamalı, sonradan kalkma ihtimali olan yere oturmamalı, kişinin erken kalkma ihtimali varsa kalkmakta zorlanacağı yere oturmamalıdır.

7- Sohbet meclisinde gösterilen yere oturmalı, kendinden kıdemli, rütbeli veya yaşlı olanların önüne, vazifeli olmaksızın oturmamalıdır.

Hulasa olarak deriz ki: Sohbet ifade ve istifadeden ibarettir. Yani bir şeyler almak ve anlamak, bir şeyleri ise vermek ve anlatmaktır. Bu esas doğrultusunda Mevla Teâlâ bizleri hâlen ve kâlen sohbetlenmeye, hak söz ehlinin ilim ve irfanından, feyiz ve himmetinden istifadeye muvaffak eylesin. Bütün samimi duygu ve dualarımızla, özellikle müridlik edeblerimize zahiren ve batınen riayet ederek Sultanımız'ın, Efendi Hazretlerimiz (Kuddise sirruhu) nun sohbetlerini duymaya ve o sohbetlerde tekrar canlanmaya bizleri muvaffak eylesin...

Rabbim yar ve yardımcımız olsun...

CİNLERİN VE İNSANLARIN KARŞILIKLI GÖRÜŞMELERİ

Bu konu çok önemli olduğu kadar faydalı, faydalı olduğu kadar da tehlikelidir. Kısaca görülmeyen voltajı belli olmayan bir elektrik ve neyle ne zaman nasıl karşılaşacağını önceden tesbit edemezsiniz. Bu konuda şahsen ben araştırmalarımda çok şeylere şahit oldum. Bir defa her ne olursa olsun Allah'ın yardımı olmadan hiçbir yaprak kıpırdamaz ama maalesef insanlar bu tür varlıklarla konuşmaya davetiye kurmaya meraklı oluyorlar. Bir defa halis niyet iyi amel önemli ve bunun yanında daha önce bu işle uğraşmış bilgisi kuvvetli olan iyi bir üstad şarttır. Çünkü sizin karşınıza görüşme anında neyin nasıl çıkacağını bilemezsiniz.

Daha önce ne kadar bu tür kitap okuyup araştırma yaptıysam şunu gördüm ki muhakkak bir yeri eksiktir. Mesela bir kitapta şunu söylüyor ; her akşam 1001 sefer Ayetel kürsi, 1001 sefer ya basar, 1001 sefer ya semi' dersin ve bunu karanlık bir odada yaparsan size bir cin gelir ne istiyorsun? diye emrinize amade olur. Şu hale bakın ki o kadar ucuzlatılmış ki sanki bir işçisini çağırıyor veya bir çocuğu çağırıyor oysa bunlar eksik ve uygun olmayan şeylerdir. Bu konuda görüştüğüm bir kişinin bana söylediği: "hocam, bir sabah zeval vakti bir odada buhur yapılır ve orda 1500 sefer ya Allah ya Fettah ya Huddam..... vs. yapılırsa bir zatla görüşülüp irtibat kurulurmuş" ve adam aynısını uygulamış. Adamın söylediği, "Hocam kapının arasından ağızından salya akan siyah bir kurt köpeği gördüm ve benimle konuşmaya başladı ne istiyorsun söyle dedi. Ama benim ağzım dilim tutuldu konuşamadım ve elim ayağım uyuşturdu. Ve o köpeğin benim üzerine gelip bevlettiğini gördüm. Kendime geldiğimde üstüme başıma baktım ve altımı ıslattığımı gördüm." O şahıs o eve bir daha giremiyor hala psikiyatri tedavisine devam ediyor. Yani söylediğim gibi üstadı ve ustası olmadan olmaz, olursa böyle olur. Bizim halkımızın bu işlere yatkın olması maalesef bu sıkıntıları doğuruyor.

Bir zatla görüşmem de bir olayı anlattı ve dinledim. Bir kişinin cinler davetiyesi diye yazdığı bir kitaptan vefk yapıp davetiye kurmaya çalışırken, bir defne yaprağı üzerine

asır süresi okunacak ve suya konulacak, sabah ezanından sonra gün ağarırken içilip karanlık bir odada iki rekat namaz kılınp vefk üzerine ebced hesabı yaparak cin davetiyesi yapmış ve bu işleme 7 gün boyunca devam etmiş.

Adamın söylediğini aynen aktarıyorum: "hocam 7. Gün başında fesi ve şalvarı olan bir adam geldi yalnız ayakları ters ve odanın içinin birden aydınlandığını gördüm bana işte geldim buyur dedi. Ben de bu işe merak ettiğim için yaptım ama adınız ne diye sordum. Bana 'sildovyenna' dedi. (isminden kafir olduğu belli) Müslümanmısın dedim, senin kadar dedi. Bana dediklerimi yaparsan seninle devamlı görüşürüz dedi. Ben de ona nedir dedim. Her gün namazını eksik kılacaksın, eşinden ayrılacaksın ve insanlara karşı söylediklerimi uygulayacaksın dedi. Ben bu Allah'a karşı yanlış olur yapamam dedim. Gelen kişi bana sen zaten 7 gün kıldığın 2 rekat namazı Allah için değil benim için kıldın o zaman Allah aklına gelmedi mi dedi ve üzerime kustu ve kaçtı gitti. Hala etkisinden kurtulamadım ve elbiselerim onun kustuğu salyayla kucuyor. Belli ki gelen kafir cin idi."

Bir şey yaparken çok dikkat etmek lazım.

Günümüzde insanoğlu ne kadar uğraşırsa uğraşsın Allah dilerse olur ve bunun için sadece okumak ta araştırmak ta yeterli olmaz. Bir örnek vereyim; bir mimar binanın projesini çizer ama hiç okuma yazması olmayan iyi bir usta inşa eder, onun için yetenek de gereklidir tabii. Bunun için Almanya ve bazı yurt dışı gezilerinde bunların üniversitelerinde kürsülerini gördüm ilim, fen, bilgi öğrenme adına yani faydalı işler adına bunu yapıyorlar. Bizde ki bazı insanların yaptıkları gibi sihir, büyü ve define bulmak ve aramak amaçlı olmadığını gördüm. Oysa 20 senelik deneyim içindeyiz eğer yer altındaki defineleri altınları cinler bulsa idi ben yeraltında bir şey bırakmazdım. Bunu yine bilelim ki cinler defineyle uğraşmazlar ve bilmezler. Bunları ancak define hastaları uydurur , hayatları zelim olur ve kendilerini kandırırlar. Rabbim bize akıl vermiş bizim definemiz beynimiz ellerimiz ve çalışmamızdır, diğerleri ise sadece hayaldir.

Kısaca toparlanmaya çalışalım.

Cinlerle temas, konuşma ve trans ile olur, ama ehlinin yanında ve Allah isterse. Daha doğrusu insan bu tür şeylerden uzak durursa daha aladır.

Bununla ilgili yine canlı şahidi olarak yaşadığım bir olayı size anlatabayım. Bir gün Trabzon da bir medyum bir hasta üzerinden cinleri çıkaracağını söyledi. Kişi transa girdi ve hastaya bayılıntı komutu verir vermez hasta bayıldı ve ortalık birden bire değişti. Hasta kasıldı ağlamaya başladı ve kadın ağızından erkeksi bir ses çıkarmaya başladı. Olayı canlı seyrettim ve o ses ona hey kişi sen beni ve 2 arkadaşımı aldın ve yaktın ama senin karın hamile, şimdi benim padişahım gidip senin karının karnındaki çocuğu boşdu haberin yok dedi ve gülerken kaçtığını gördüm. Hemen evine telefon etti ve karısının bayıldığını ve hastaneye kaldırdıklarını 4 aylık çocuğunun düştüğünü öğrendik. Evet söze başladığım gibi çok dikkatli ve bilmediğimiz işlerle uğraşmamamız lazım. Şimdi dersiniz , ya hocam bunların faydalı olanı yokmu?... Var var ama dediğim gibi Allah yardımcı olacak, birde niyetler halis olacak yani cinlerle görüşmenin her yönden hem iyiliği hem tehlikesi var.

CİNLERDEN NASIL KORUNULUR?

1- Cinler dediğimiz varlıklar insanlara nasıl ve neden nüfuz ederler.

İnsanların bazıları birazda bu işe kendileri yardımcı olurlar. Bu konuda İslam dini ne diyor ona bakalım. Bakara suresi 275. Ayetinde Riba, faiz yiyenler mahşerde ancak şeytanın çarptığı kimseler in kalktığı gibi kalkarlar..... buyrulmaktadır.

2- İnsan vesvesesi.

Taha suresi 120. ayet . Şeytan ilk insan olan Hz. Ademe vesve-se verdiği anlaşılır. Ey Adem sana sonsuzluk ağacını ve eskimeyen bir saltanatı göstereyim mi. Bununla ilgili yine Sa'd suresi 41. ayet Ey Muhammed kulumuz Eyyüb'üde an. O rabbine nida etmiş ve doğrusu şeytan bana bir yorgunluk ve azap verdi diye seslenmişti. Yani vesveseden uzak durmamız lazım. Çünkü Allah kullarını her şeyden yüce yarattı ve onu en güzel nimetlerle donattı.

3- Zinadan uzak durarak.

Çünkü kafir cinler insanları öyle kandırırlar ki mesela; insanlar lokantada yemek yerken yıkanmayan temizlenmeyen bir kaşıkla asla yemek yemezler çünkü o kaşıkla daha önce bir başkası yemiştir. Ama her gün bir ya da birkaç kişiyle beraber olan ve her türlü hastalığı taşıyan kişilerle yatarlar, onlarla beraber olurlar. Bu nasıl anlayıştır ama işte kafir cinler şeytanlar o kadınları prenses gibi gösterirler yani Allah'ın 2 dakikada kıyılan ve helal olan nikahtan kaçır hem bu dünya hem de ahretlerini yok ederler. Yani cinler zina edenlere daha çabuk bulaşır. Bir nedeni de insanlar da taşıyıcı olan spermelerin haram olanı ile beslenirler.

4- Banyolar da bevledenler.

Mesela adam eşiyile cima ediyor banyoda banyo yaptığı küvetin içine küçük abdestini yaparlar. Kafir cinler banyoları çok sık gezerler oralarda yaşarlar. Bu konuda çok kişilerin zarar verdiklerini bilirim. Yani banyoda bevledilmesi uygun değildir.

5-Sihirlerle büyülerle uğraşmak.

Bu konuda gelecek yazımızda geniş çapta yer vereceğiz inşallah. Çünkü insanlar bu konuda çok bilip veya bilmeden birbirlerine muskalar vs şeyler yapıyor veya yaptırıyor. Bu konuda insanlar cinleri cinler de insanları kullanırlar .

6- Ruh veya cin davetiyesi gibi seanslardan uzak durarak.

Genellikle kafir cinler o davetiyelere gelir ve insanlar da onların gittiklerini hesap ederler. Oysa onların bazıları gitmez ve insan bedeninde kalırlar. Sonra bir bakarsınız gece yanınıza gelmiş karabasan şeklinde bir korku başlar. Bunlardan da uzak durmamız lazım.

7- Korunacak yollardan biri de güçlü olmak, akli selim olmaktır.

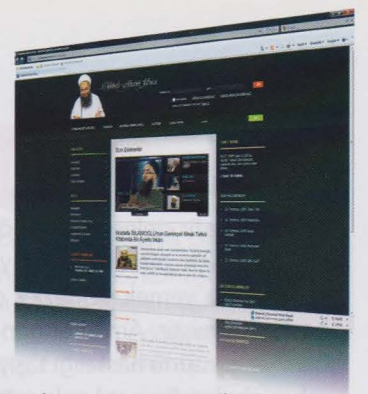
Allah'ın adaletine sığınmak hurafe ve batıl inançlardan sakınmak ve O'nun ayetlerine sığınmaktır. Bu konuda cinlerden sığınmak için 20 senedir yaptığım araştırmalarda şunları gördüm ve uygulayanların yanında bulundum. Şu ayetler onlar için kurtulma yollarıdır.....

- Ayetel kürsi ve sonunun 7 sefer tekrarlanması.
- Felak ve Nas sureleri
- Cin suresi 1 - 13 ayetler.
- Lokman suresi tamamı.
- Bakara suresi 165.ayet.
- Mearic suresi 1 – 7 ayetler.
- Hud suresi 1 - 5 ayetler.
- h) 3 sefer La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minez zalimin.
- i) 3 sefer Ya ma'seral cinni vel insi inis tetağtüm en tenfüzü min ektaris semavati velarz fenfüzü la tenfüzüne illa bi sultan.....

Bunlar suya okunur ve içilir veya kişi kendi üzerine okur.

Gelecek sayıda cinlerin insanlar üzerindeki belirtileri ve sihir büyü üzerine yazılarımızla buluşmak üzere saygılarımla...

Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerimizde olsun.....

SORU

Ben bir mürşide tabiyim. Mürşid insanı günahlardan alıkoyabilir mi?

CEVAP: Günahlardan ancak Allah koruyabilir. Mürşid günahlardan koruma gücüne sahip değildir. Ancak Mevlâ Teâlâ müsaade ederse, müsaade ettiği kadarla sınırlı olarak rûhani tasarruf söz konusu olabilir. Çünkü Allâh-u Teâlâ dilediği ruhlara alemde tasarruf yetkisi verebilir. Bunu da kimse inkar edemez. Zira Allâh-u Teâlâ'nın Fâili Muhatar (istediğini yapan bir Zât) olduğunda hiç şüphe yoktur. Nitekim Yusuf sûresinde: **"Andolsun ki o (Züleyha) ona (Yusuf'a) meyletti. Eğer Rabbinin burhanını görmeseydi, o da ona meyletmişti. İşte böylece Biz, kötülük ve fuhşu ondan uzaklaştırmak için (delilimizi kendisine gösterdik) şüphesiz ki o, ihlase erdirilmiş kullarımızdandı."** (Yusuf: 24) buyrulmaktadır. Yusuf (Aleyhisselam)'a Züleyha validemiz musallat olduğunda, zina teklifinde ısrar edip Onu zorladığında, âyet-i kerimede de beyan edildiği üzere Yusuf (Aleyhisselam)'ın gördüğü bildirilen "Burhan"ın, ne olduğu hakkında müfessirler çeşitli şeyler söylemişlerdir.

Bu görüşlerden sadece ikisini zikrederim:

Bazılarına göre bu Burhan, Hz. Yusuf'un gâibten **"Ey Yusuf! Sen peygamberler**

divanında ismi yazılmış birisi olduğun halde sefih (cahil) lerin yaptığı işi yapacak mısın?" diye bir ses duymasıdır.

Diğer bazılarına göre ise buradaki Burhan, Hz. Yusuf'un babası Yakup (Aleyhisselam)'ın suretini (şeklini) duvarda görmesidir. Hz. Yakub o esnada orada (yapılan işten taaccüb ederek) parmağını ısırır halde temessül ettiğini, (şekillendirerek görüldüğünü) hatta Hz. Yusuf'un göğsüne eliyle vurduğunu, böylece Hz. Yusuf'un şehvetinin gittiğini söylemişlerdir.

Mevlânâ Halid (Kuddise sirruhu) Mektubât'ının 4. mektubunda bu âyet-i celilenin, ruhanî tasarruf ve imdada işaret olduğunu açıklamıştır.

Bu durum sadece peygamberlere mahsus bir şey değildir. Peygamberlere özel olmayan şeylerde, veliler ve varislerde onlara ittiba tarikiyle buna hissedardırlar. Tabi asaleten değil vekâleten.. Hal böyle olunca Hz Ömer (Radiyallahü anh)'ın Sâriye'ye müdahalesi bu kabildendir.

Hazret-i Ömer (Radiyallahü anh) bir Cuma günü Mescid-i Nebevî'nin minberinde hutbe okurken, bir ara İran'daki ordunun komutanına "Yâ Sâriye! Dağdan sakın, dağdan sakın!" diye seslendi, sonra hutbeye devâm edip tamamladı. Cemaat şaşırды ve buna

bir anlam veremedi. Çünkü Medîne ile muhârebenin yapıldığı yerin arası bir aylık yol idi. Ama oradaki cemaat hutbenin vaktini, saatini not edip "Sâriye gelince soracağız" dediler.

Aradan bir müddet geçtikten sonra, Sâriye (Radiyallahü anh) Medîne'ye döndüğünde bu meseleyi sordular, dedi ki: "Muhârebe esnasında düşman arkadan sarmış oysa bizim haberimiz yoktu. Birden Hz Ömer in sesi duyuldu. Onun ikazına uyararak tedbirimizi aldık ve düşmana galip geldik."

Bu bir keramettir. Evliyanın kerameti ise haktır. Sahabe-i kiram da evliyanın üst sınıfıdır. Dolayısıyla, nasıl ki Hz. Ömer (Radiyallahü anh) bir aylık mesafe uzaklıktaki ordu komutanını ikaz edip, galip gelmelerine vesile olduysa, Evliyâullah'ın, kâmil mürşidlerin de, Allah'ın müsaadesiyle ve verdiği yetki kadar müridlerine, kendilerine gönül bağı ile bağlı olanlara yardımını olmasa söz konusudur.

Bu kabul edilir bir şeydir. Ama bu tasarruf için; "şu velide veya şu mürşitte vardır, filanda yoktur" deme safhasına indiremeyiz. Ama genel manada velilere, mürşidlere Allah bu tasarrufu vermiştir.

İlim tahsil etmek istiyorum. Ama önümde evlenmek istediğim bir kız var. Nikahımız olmadığı için onunla görüşmüyorum. Bu sebeple bana karşı sevgisi azalıyor. Ne yapayım?

CEVAP: Elbette görüşülecek, çünkü arada nikâh yok. İnsan nefis taşıdığı için bu gibi görüşmeler belli bir sınırdan durmayabilir. Arada nikâh olmadı mı taraflar birbirinin yabancıdır velev ki nişanlı da olsalar. Yani nişanlı oldukları için insanlar birbirinin elini tutamaz, öyle şehvet nazarıyla bakamaz, halvet olamaz/bir odada kalamaz. Onun için bu kardeşimizin yaptığı hareket doğrudur. Görüşmemesi yerinde bir harekettir.

"Bu sebeple karşı tarafın sevgisi azalıyor." Kalpler Allahın elindedir, her şey nasiptir. O senden soğumasın diye senin günah işleyecek halin yoktur. Eğer kaderde varsa, nasip olacaksa Mevla Teala birleştirir, cem eder.

Bu kardeşimiz ilim tahsil etmek, okumak istediğini de söylüyor. Yani "okuyayım mı, evleneyim mi?" diye bir şey soruyor. Bu onun kendi bileceği iştir. Çünkü bu durumla ilgili fetva onun ihtiyacına mebnidir. Eğer zinaya veya başka büyük günahlara düşme tehlikesi varsa o zaman evliliğin öne alınması gerekiyor. Haramdan kurtulmak için evlenmenin hükmü, farz derecesine bile yükseliyor, zina tehlikesi olan için. Bundan dolayı bu meselenin fetvasını kendi verecek. Çünkü kendi halini, kendisi daha iyi bilir. Ama çok zorda değilse,

günaha düşme tehlikesi söz konusu değilse, o zaman ilim tahsilini tercih etmesi evladır. Çünkü evlendikten sonra ilim sebepleri kesilir, azalır. İnsanlar evlendikten sonra meşgaleleri, mesuliyetleri artar. Ailesini geçindirmek için dünya işiyle meşgul olması, çalışıp helâlden kazanması gerekir. Hele birde çocuk olduğunda, mesuliyet daha da artar yani geçim dertleri başlar. Bu meşgalelerde insanı çok yorar. İlim tahsili de çok zaman ister. Onun için az önce dediğimiz gibi böyle bir zinaya düşme durumu, tehlikesi yoksa önce ilmini tahsil edip tamamlasın. Bunu yapamayacaksa en azından gerekli olan ilimleri; farz olan itikad, ilmihal gibi ilimleri öne alsın. Kur'an-ı kerimi, en azından namaz caiz olacak kadar kıraat okusun. Sonra evlenir inşallah. Çünkü, insan şu anda ölse ahirette ne soracaklar? İmandan, itikattan, namazdan, abdestten soracaklar. Bu önemli meselelerin yani kabre iner inmez cevabı lazım olan hususların takdim ve tercih edilmesi lazım geliyor.

Müslümanım elhamdülillah ama son nefeste kelime-i tevhidi söylemeden ölürsem, durumum ne olur?

CEVAP: Müslüman olan bir kimse, son anında eğer komada olduğu için kelime-i tevhidi söylemese, evvelce yani ayık iken söylediğine itibar edilir. Bunda sorun yoktur. Ayık iken kelime-i tevhidi zikredip söyleyen bir kimse, daha sonra baygın oldu, akli gitti, bunadı veya komadan bitkisel hayatla ruhunu tes-

lim etti. İşte bunda sorun yoktur, çünkü ayık iken söylüyordu. Ama adamın akli başındayken, sen de ona zorlamadan "LAILAHE İLLALLAH, LAILAHE İLLALLAH" diye kelime-i tevhidi telkin ediyorsun. Böyle bir durumda zorlamamak lazım. "Çabuk LAILAHE İLLALLAH de" diye ısrar etmemek lazım. Çünkü o anda can havliyle "demiyorum" dese, adamı kâfir edersin Allah muhafaza... Onun için zorlamamak lazım. Ama yanında onun duyabileceği şekilde sesli olarak "LAILAHE İLLALLAH, LAILAHE İLLALLAH" demek lazım ki, duyup da diyebilsin diye böyle telkin yapılması sünnettir. Fakat bu telkini alınca, akli başına gelip dili döner dönmez "söylemiyorum, sus, kes şunu" gibi müdahale yaparsa o zaman kafir olur.

İnsan çocuğuna istemeyerek, öylesine kızdığı için beddua ederse, sakıncası var mıdır?

CEVAP: Tabi ki sakıncası vardır. Rasulullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) bir hadisi şerifinde: "Ben beddua eden, lanet okuyan biri olarak gönderilmedim" bu yuruyor. "Lanet okuyanları, beddua edenleri Allahu Teâlâ sevmez." Bazı ibadetlerde, bazı müjdelerde, ahirette verilecek olan mükâfatlarda beddua edenlerin istisna edildiğiyle alakalı rivayetler vardır. Yani bazı müjdeler var ki, beddua edenlere, ağzı beddualı olanlara bu müjde yok. Nitekim bir hadisi şerifte Rasulullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem): "Laneti çok yapanlar, kıyamet günü şe-

faatçi olamazlar, şahid de olamazlar.” buyurmaktadır. Onun için lanet okunmaz, beddua edilmez, hele ki çocuğuna beddua etmek hiç uygun değildir.

Allah-u Teâlâ zaten bedduaların çoğunu kabul etmiyor. Kabul edecek olsa zaten herkes yıkılıp, devrilmesi lazım. Çünkü herkes birbirine beddua ediyor. Mevla diyor; “hayrı istediğiniz gibi şerride acele istiyorsunuz bazen.” Halbuki insan hayrı istemesi lazım.

“Yarabbi bu çocuğumu ıslah et!” demesi lazım iken, kalıp: “Yarabbi belasını ver!” demesi Allah-u Teâlâ’nın sevmediği razı olmadığı ahlaktır. En azından dilini bedduaya alıştırmamasın. Kızdığında, ağzına beddua etmek geldiğinde; “Allah belanı kaldırsın. Allah cezayı vermesin” şeklinde onu nefyeden kelimeler kullansa, en azından bu uğursuzluktan kurtulur. Ama öbür türlü sözler yanlış, Mevla Teala bu bedduayı kabul eder veya etmez o Kendi bileceği iştir ama kabul saatine de denk gelmesi durumunda çocuğu zarar görür. Bir yeri kırılır, trafik kazası geçirir veya başka bir şey olur. Yani zarar yine eve döner, çocuğuna beddua eden anne-baba üzülür. Tabi o zaman “ben beddua etim onun için böyle oldu” diye aklına da gelmez.

İşte bunu kendince başka sebeplere bağlar, “şöyle yaptın da, buraya gittin de, onun için böyle oldu da” falan. Fakat beddua edilen kişi, hakikaten o laneti hak etmişse, ona gider.

Hele ki ana babanın duası çocuğu mahveder, ocağını batırır. Ama çocuk hak etmemişse yani sabi-sübyan çocuk, masum, günahsız bir şey yapmamış ki ana babasına. Yani böyle bir haksız bedduaya çarpıldıysa da, o zaman bu beddua, kim etmişse ona döner.

Yani bedduanın zararı illa ya o tarafa, ya bu tarafa döner. Bu, fuzuli konuşma kabilinden sayılmaz, çünkü kötü de olsa Allah’tan bir şey istiyorsun. Rabbimiz de bazen gecikmeli kabul eder, bazen reddeder. Her bedduayı kabul etse yani kulların şer isteklerini hemen yerine getirirse, insanların hep ecelleri gelmiş olurdu şimdide kadar. Onun için sakınmak lazım, dili bedduadan uzak tutmak lazım. Az önce de ifade ettiğimiz gibi, en azından ters ifadeli laflar kullanarak; “Allah belanı kaldırsın” şeklinde çevirsinler lafı. Beddua alışkanlığı olanlar böyle yap-sınlar, ağızlarını böyle alıştırsınlar.

SORU

Saç ektirmek caiz midir?

CEVAP: Saç ektirmeye ulema cevaz vermiyor. Âlimler “bu durum Allahın yarattığı şekle müdahale olur.” diyorlar.

Nisa süresinde geçtiği üzere, şeytanın Allah-u Teala ile bir çekişmesi, meydan okuması var (Haşa). Orada şöyle bir söz var: “...Ben kullarına emredeceğim (vesvese vereceğim, onlarda benim vesveseme kapılıp lafımı tutacaklar.) Allahın yarattığı şekle müdahale edecek/değiştirecekler...” (Nisa: 119) Kelik de Allahın halkıdır, kade-

ridir. Bunda bir ölüm kalım zarureti yoktur. Ama mesela saç dökülmelerinde çörek otu yağı çok fayda eder. Bazı dökülmelere sarımsak yağı fayda eder. Bu gibi tedaviler caizdir. Zira Efendimiz (Sallallahü Aleyhi ve Sellem): **“Ey Allahın kulları şifa arayın..”** buyuruyor.

Ama saç ektirmek, biraz farklı bir müdahale şekline giriyor. Âyeti kerimede de buyrulduğu üzere, şeytanın: “Allahın yarattığı şekle müdahale etti-receğim onları” diye bir sözü var. Ona uymamak, aldanmamak ve buna tevessül etmemek lazım. Ama az önce de ifade ettiğim gibi bitkisel yollarla tedavi yoluna gidilebilir. Ayrıca dua edersen, Allahtan istersen, şifası için bir sebep yaratabilir. Tabi Allah-u Teala sebepsiz de şifa yaratabilir.

Ama çörek otu Allah’ın izniyle her derde devadır. Bu konudaki Hadisi şerifler sahihtir. Tabi çörek otu yağıyla kullanılacak olan bazı şekiller vardır. Kişinin hastalığına, derdine göre, çörek otu yağının içine katılan bazı şeylerden yapılan terkipleri var. Bunun kellik için de çok faydası olduğu tecrübeyle sabittir. Bu konuda bizim **“Çörek Otu Mucizesi”** isimli kitabımıza bakabilirler. Orada bunlar yazılmıştır. Bu tür terkipleri kullanabilirler ama saç ektirme işine tevessül etmemelidirler.

MUHAMMED BAHÂUDDÎN ŞÂH-I NAKŞİBEND -2- (Kuddise Sîruhu)

Şâh-ı Nakşibend Hazretleri bu yola girdiği ilk hallerinden birini şu şekilde anlatır:

"Soğuk bir kış günüydü. Beni bir cezbe hali kapladı. Kendimden geçip dışarı çıktım. Üzerimde sadece eski bir elbise vardı. Kırlarda, sahrâlarda, yalın ayak gezip dolaşmaya başladım. Ayaklarım yarılıp parçalandı. Bu halde hocam Emîr Külâl Hazretlerinin konağına vardım. Müridler etrafında toplanmışlar oturuyorlardı. Aralarına katılmak için içeri girdiğim de, Emîr Külâl: "Bu kimdir?" diye sordu. Orada bulunan müridlerden biri beni tanıınca, onlara beni meclisten dışarı çıkarmalarını söyledi. Onlar da beni dışarı çıkardılar. Bu nefsim çok zor ve ağır geldi. Neredeyse nefsim, irâdeme gâlip geliyordu. Fakat Allah-ü Teâlâ'nın lütfu inayetiyle dedim ki: "Rabbimin rızasına kavuşmak için her türlü sıkıntıya ve horlanmaya katlanacağım. Her ne olursa olsun bu kapıdan ayrılmayacağım!"

Sonra tevazu ile başımı Emîr Külâl Hazretlerinin kapısının eşiğine koydum. Üzerime ağır ağır kar yağıyordu ve havada çok soğuktu, bu halde sabaha kadar orada öyle kaldım. Sabaha karşı Emîr Külâl Hazretleri dışarı çıkarken ayağını kapının eşiğine atınca, karlar arasında kalan başıma bastı. Orada olduğumu fark edince beni kaldırıp evine götürdü ve "Oğlum! Bu saâdet libâsı ancak sana lâyıktır." buyurarak beni müjdeledi. Daha sonra ayaklarımdaki dikenleri mübârek elleriyle çıkardı. Yaralarımı temizledi ve sardı. Bu esnada bana çok feyizler verip, manevi lütuflara boğdu. Şimdi, her sabah evimden mescide çıkarken, bir talebemi o hâlde görmek arzu ederim, lakin şimdi mürid kalmadı. Hepsi şeyh oldu."

Bir halini de şöyle anlattı:

"Bir gece arkadaşlarımla Zivertun'da gusül abdestini gerektiren bir durum oldu. Hemen uyanıp gusül abdesti alabilmek için dışarı çıktım. Mevsim kış olduğu için havuzun suları donmuştu. Suyun üzerini kaplamış olan buz kirâcak hiçbir şey yoktu.

Bu durumdan da kimseyi

haberdar etmek istemedim. Her tarafı iyice aradıktan sonra nihayet bir kap bulabildim ve onunla buz kırma-ya çalıştım. Bu çok zor oldu, hatta elim de yaralandı. Havuzun üzerindeki buz kırınca oradan suya ulaşıp, o suyla gusül abdesti aldım. O buz gibi havada, o buzun içindeki donmuş suyla abdest aldığımdan çok üşüdüm.

Şâh-ı Nakşibend Hazretlerinin, Üveysîlik tarîkiyle rûhâniyetinden istifade ettiği Abdülhâlik Gücdüvânî Hazretleri ile alem-i manada bir buluşması, muhaveresi oldu. Abdülhâlik Gücdüvânî Hazretleri ona bazı talimatlar verdi ve telkinlerde bulundu. Şâh-ı Nakşibend bunu şöyle anlatır:

"Seyri sülûkümün ilk günlerinde manevi haller ağır bastığında, cezbe hâli çoğalıp kararsız düştüğüm günlerde, geceleri ay ışığında Buhara kabristanında dolaşır kabirleri ziyaret ederdim. Yine böyle bir gecede kabirleri ziyaret ederken, herkesin devamlı ziyaret ettiği üç büyük zâtın mezarlarına vardım. Her birinin kabrinde yanmakta olan birer kandil vardı. Kandillerin yağı ve fitilleri olduğu hâlde çok sönük yanıyorlardı. Fitillerini hareket ettirmek lazımdı ki alevi parlasın ve yanıp çok ışık versinler. O kandilleri öylece bırakıp, Hâce Muhammed Vasf (Kuddise sîruhu)'nun kabri başına gittim. Orada da, Ahmed Eckarnevî (Kuddise sîruhu)'nun kabrine gitmem işaret olundu ve oraya gittim. Bellerinde kılıç takılı olan iki kişi geldi. Bir merkebe beni bindirip yönünü de Mezdâhin tarafına çevirip ayrıldılar. O gece devamlı yol olarak Şeyh Ahmed Mezdâhî'nin mezarına ulaştım. Orada da diğer mezarlardaki gibi bir kandil yanıyordu. Fakat o da sönük yanıyordu. Fitiller bir hareket istiyordu ki, yağdan çıkıp yeni bir şûle versin.

Kibleye karşı oturdum. Bu sırada bana geçkinlik hali geldi ve şöyle bir olay müşahede ettim: Kible tarafında gördüğüm duvar yarıldı. Gördüğüm manzara; yeşil örtülerle süslenmiş büyük bir taht ve bu taht üzerinde bir zât oturmuştu. Etrafında ise kalabalık bir cemaat oturmakta idiler. İçlerinde Baba Semması (Kuddise sîruhu)'da bulunuyordu. Sâdece Onu tanıyordum. Daha sonra anladım ki bu zatlar, bu yolun vefat eden büyükleridir. Fakat kürsünün üzerinde oturan kimdir diye merak ediyordum ki, kürsünün etrafında oturanlardan biri bana: "Bu zat Hâce Abdülhâlik Gücdüvânî (Kuddise sîruhu)'dur. Etrafındaki cemaat ise O'nun Halifeleridir." dedi. Daha sonra onlardan herbirini işaret ederek: "Bu zat şeyh Hâce Ahmed Siddîk'tir. Bu şeyh Evliya Kebir'dir, bu Hâce Ârif Rîvegerî'dir, bu Hâce Mahmud İncir Fağnevî'dir. Bu ise Hâce Ali Râmitenî'dir." dedi. Böylece Muhammed Baba Semması'ye kadar

sayıp sonunda hocam Bâbâ Semmâsî Hazretleri'ni göstererek; "Bunu, sen hayatta iken gördün, o senin şeyhindir. Sana tâc verdi. Onu tanıdın mı?" dedi. "Evet Hocamı tanıdım, fakat uzun zaman oldu tâcin nerede olduğunu unutmuşum." dedim. Denildi ki: "O senin evindedir. Onu sana ikram olarak verdiler ki bir bela gelecek olsa, onun bereketiyle def edilir."

Sonra bana denildi ki: "Şimdi dikkat et! İyi kulak ver, Abdülhâlık Gücdüvânî (Kuddise sirruhu) sana nasihat edecek! onlara ihtiyacın var. Bu sözler Hak yolda ilerlemen için mutlaka lazımdır." Bunun üzerine Hâce Hazretleri'ne selam verip elini öpmek ve mübarek yüzünü görmekle şereflemek istedim. İzin verildi. Hâce Hazretlerinin önündeki perde aralandı Yaklaştım, selâm verip edeple elini öptüm. Sonra huzurunda edeple ayakta durdum. Tasavvuf'da ilerlemek hususunda bana şöyle buyurdu:

"Evladım kabirlerin başında kandillerin sana öyle gösterilmesi, senin bu yolda kabiliyet sahibi olduğuna âlâmettir. Fakat fitil gibi olan kabiliyeti hareketlendirmek lâzımdır ki, bu kabiliyet ortaya çıksın ve Hakkın gizli sırları sana ayan olsun. Hangi durumda olursa olsun Dinimizin cadesinde yürümek, Azîmet ve Sünneti Seniyye üzere olmak lâzımdır. Emirlere ve yasaklara uymak hususunda istikamet üzere ol, bidatlerden ve ruhsatla amel etmekten uzak dur. Rasûlullah (Sallallahü Aleyhi ve Sellem) ve Sahabe-i Kirâm'ın haberlerini ve izlerini araştırıp incele. Hadisi Şerif'leri öğrenip amel et. İnsanlar hayvanlar ve bitkiler senden hizmet bekliyor oğlum.

Seyri sülûkün evvelinde, ortasında ve sonunda gerekli bilgi ve usûlleri Hızır (Aleyhisselam)dan aldığım gibi sana talim eylerim. Daha çok "zikri hafi" yi iltizam et! Allahın tevfiği, refikin olsun!"

Abdülhâlık Gücdüvânî Hazretleri sözlerini bitirince bana denildi ki: "Bu gördüğün hakikattir. Bunun doğruluğuna delil odur ki, yarın falan yere gideceksin ve orada falan işi yapacaksın. Sonra acele Neseף tarafına gideceksin. Seyyid Emir Külâl Hazretlerini bulup Onun hizmetine gireceksin. Oraya giderken yolda ihtiyar bir zât ile karşılaşacaksın. O sana sıcak bir ekmek verecek. Ekmeği al, fakat onunla hiç konuşmadan yoluna devam et. O ihtiyarı geçtikten sonra bir toplulukla karşılaşacaksın, daha sonra da ata binmiş bir kimseye rastlayacaksın, ona nasihatte bulun, zira o kimsenin tövbesi senin vesilenle olacak. Daha önce sana verilmiş olan Azîzân Hazretlerinin tacını da yanında götür ve onu Emir Külâl'e ver."

Bu konuşmalardan sonra, beni oraya götürenler dürtüp beni uyandırdılar, bendeki o hâl gidip eski halime döndüm.

Şâh-ı Nakşibend Hazretleri sonrasını şu şekilde anlatıyor: "Başında bulunduğum kabrin yanından ayrılıp, Zivertun'da bulunan evime gittim ve o tâci şerifi istedim. Onu bana getirip 'Çoktandır şuradaydı' dediler. Onu alınca bana manevi bir hal geldi ve uzun süre ağladım. Tâci (sarığı) alıp yola çıktım. Sabah namazı vaktinde Mevlânâ Şemseddîn'in mescidine ulaştım. Sabah namazını orada kılıp o gün Eyne adındaki köyde kaldım. Ertesi gün güneş doğarken Neseף tarafına hareket

ettim. Yolculuk boyunca, o gördüğüm rüyada bana anlatılanların hepsi aynen vaki oldu.

Daha sonra Neseף'e geldiğimde Seyyid Emir Külâl'in bulunduğu makama yöneldim ve huzuruna çıkıp ziyaretiyle şerefledim. Hâcegân büyüklerinin mübarek tâcını çıkarıp kendilerine arz ettim. Bir müddet sükût ettikten sonra: "Bu tâc, Hâce Azîzân hzretlerinin tâcıdır." buyurdular. Ben "Evet efendim." dedim. Emir Külâl Hazretleri yine buyurdular ki: "Bu tâci şerifi almanın iki şart vardır. Birinci şart bunu korumak, ikincisi icâbını yerine getirmektir." Ben de "bu şartlara uymak üzere tâci alıp kabul ettim." dedim.

Şâh-ı Nakşibend sözlerine şöyle devam ediyor: "Emir Külâl Hazretleri lütf gösterip iltifat buyurdu, bana zikir talim etti. Nefeף ve isbat yoluna, zikri hafi ile vazifeli kıldı. Bende o zamana kadar devam ede geldiğim cehrî zikri bıraktım. Hâce Abdülhâlık Hazretlerinin mana aleminde bana yaptığı tavsiyelerin hepsiyle amel edip onların yollarında yürüdüm. Yüce Allahın yardımıyla tarikatın son noktasına ulaştım."

Şâh-ı Nakşibend Hazretleri böylece çağına yetişmeden, yüzyüze görüşmeden, Abdülhâlık Gücdüvânî (Kuddise sirruhu)'nun üveysî müridi olmuş, alemi manada onun terbiyesine girip feyz almıştır. Abdülhâlık Gücdüvânî zamanında gizli zikre önem veren "Hâcegân Yolu"nda, Mahmud İncir Fağnevî'den, Emir Külâl'e gelinceye kadar olan Hâcegân yolu müridleri cehrî ve hafi zikri cem ederler ve duruma göre gereğini yapmak yoluna giderlerdi. Ama daha çok cehrî zikri ihtiyar ederlerdi. Fakat Şâh-ı Nakşibend Hazretleri, Abdülhâlık Gücdüvânî Hazretlerinin manadaki o talimatı üzerine, zikri hafiyi benimsedi ve Onun va'z ettiği esaslar çerçevesinde ve üveysî terbiye dairesinde yetişerek, bu birikimini Baba Semmâsî ve Emir Külâl'in telkinleri ile yoğurmuş, böylece tarikata ait cihanşumul esasları kurmuştur.

Nakşibendi yolunu daha sağlığında iken Buhara, Semerkand ve Maverâünnehir bölgesine yaymış güçlü ve müteşerrî halifeleri vasıtasıyla, yıllarca İslâm ülkesinde tesir ve nüfûzunu devam ettirmiştir.

Devam Edecek

EGZAMA

Dr. Ömer Coşkun

Egzama, kronik, yani, uzun süreli ve akut olabilir ve birçok kişide yazları iyileşmeye kışları da kötüleşmeye giden bir gelişme gösterebilir. Egzamanın kronik hali, kaşıntılı döküntü şeklinde nitelendirilebilir. Kaşımanın neticesinde çabukça çatlayan kalın deriler oluşmaya başlar. Aküt egzama durumunda, deride, muhtemelen sıvı dolu kabarcıklara ek olarak, kızarıklık, şişkinlik ve kaşıntı gözlenir.

Egzama durumunda vücudun savunması enfeksiyona karşı zayıflamış olur, ve enfeksiyonlardan ve muhtemelen mantarlardan dolayı kolayca iltihaplanma oluşur.

Bu yüzden egzamanın iyileşme-

si için de içten de tedaviye ihtiyacınız vardır.

EGZAMA KREMI

Egzamadan dolayı olan kaşıntılara yardımcı olan üründür.

Kullanım şekli: Günde bir kez sorunlu bölgeye sürülmesi tavsiye edilir.

ENGİNARLI

Kaşıntıların en büyük kaynağı Karaciğer olduğu için enginarlı karaciğerinizi temizleme de yardımcı olur. Ayrıca böbrek hastalıklarında, gut ve sarılık hastalığında destek olarak kullanılır.

Kullanım şekli: Sabah - Akşam 1 Adet alınır.

EBEGÜMECİLİ

Doğal dengeleyicidir. Tansiyon, şeker, kolesterol, hormon ve salgılar üzerinde dengeleyici özelliği vardır. Migren, felç, moral bozukluğu gibi problemlerde vücudun eksikliğini tamamlar.

Kullanım şekli: Sabah 1 su bardağı sıcak suya bir süzen poşet koyup akşama kadar beklettikten sonra için. Akşam 1 su bardağı suya 1 süzen poşet koyup sabaha kadar bekletip sabah için.

RU-SHEIM

Bir ton buğdaydan yalnızca bir kilogram elde edilen Ru-Sheim doğal vitamin kaynağı, Allah'ın bizlere bahsettiği bir mucizedir. Aynı zamanda bağırsak çalıştırıcı ve düzenleyicidir. Lifli olması nedeniyle de bu ürünü uygun şekliyle kullandığımız zaman hem kilo alma, hem de kilo verme özelliklerine sahip özel bir üründür.

Kullanım şekli: Günde bir kez tatlı kaşığı yenilir. Kesinlikle Ru-Sheim'i çorbanıza ya da yoğurda karıştırmadan tüketin.

SİLİCA

Silisyum, bir binanın ayakta durması için çimento neyse vücudumuz içinde silisyum o demektir. Silica, vücutta ki silisyum eksikliğini, vücut ağırlarını, iltihapları tedavi etmeye yardımcı bir üründür.

Kullanım şekli: 1 litre kaynamış suya, 1 yemek kaşığı koyup 5 dakika kaynatın. Kaynattığınız temiz suyun 1 çay bardağını için. Kalan suda ayaklarınızı on beş dakika bekletin. Veya duş aldığınız banyo suyuna ilave edin.

NAFİLE NAMAZLAR CEMÂZİYELEVVEL AYININ (Nisan Ayına Denk Gelen) NAMAZLARI

Cemâziyelevvel ayının ilk gecesi (14 nisan çarşambayı perşembeye bağlayan gece) iki rekat namaz kılınır. Birinci rekatta Fâtihâ'dan sonra Cuma Sûresi, ikinci rekatta Müzzemmil Sûresi okunur.

Cemâziyelevvel ayının ilk günü (15 nisan perşembe) dört rekat namaz kılınır. Her rekatta Fâtihâ'dan sonra yedi kere Nasr Sûresi (İzâ Cae Nasrullâhi) okunur.

Cemâziyelevvel ayının üçüncü gecesi (16 nisan cumayı cumartesiye bağlayan gece) halk arasında meşhur değilse de ekserî meşâyıha göre Kadir Gecesi kabul edilir. O gecenin on selâmla kılınacak yirmi rekatla ihyâ edilmesi gerekir ki her rekatta Fâtihâ'dan sonra on kere Kadr Sûresi okunur. Namaz bitince de sabaha kadar:

« يَا عَظِيمُ تَعَظَّمْتَ بِالْعَظَمَةِ، وَالْعَظَمَةُ فِي عَظَمَتِكَ، يَا عَظِيمُ. »

“Ey büyük olan Allâh! Azametinle dâimâ her şeyden büyük oldun, bütün azametler sadece Senin azametinde toplanmıştır. Yâ Azîm!” tesbihine devam eder. (Muhammed ibni Hatîrüddîn, *el-Cevâhiru'l-hams*, sh:53-54)

HASTAYA ŞİFA NAMAZI

Her kim iki rekat namaz kılıp her bir rekatında Fâtihâ'dan sonra üç kere İhlâs Sûresi okur da namazı bitirince kıldığı yerde oturup kimseyle hiçbir şey konuşmadan bin kere:

« يَا بَدِيعَ الْعَجَائِبِ، بِالْخَيْرِ أَرْحَمَنِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. »

“Ey acâyip işleri eşsiz olan Allâh! Cezâ gününe kadar bana hayırla rahmet et” tesbihiyle zikirde bulunursa Allâh-u Subhânehü ve Te'âlâ ona yepyeni bir hayat bahşeder. (Muhammed ibni Hatîrüddîn, *el-Cevâhiru'l-hams*, sh:53-54)

AİLESİYLE BİRLEŞMEKTEN BAĞLANAN KİŞİNİN OKUYACAĞI DUALAR

Ezher Üniversitesi mezunlarından Şeyh Abdülhâdî Muhammed Harse hocamızın beyanları vechile; sertleşme sorunu yâhut erken boşalma veya cimâ lezzetini yitirme ya da özellikle cimâ ânında zuhur eden güçsüzlük gibi nedenlerle âilesiyle birleşme imkânı bulamayan kimse hadîs-i şerîflerde geçen (“Çörek Otu Mucizesi” kitabımızda belirtilen) sıkıntı ve şifa dualarını çokça okumasının yanı sıra aşağıda zikredeceğimiz fiillerle meşgul olur.

1) Şu iki beyti:

يَا سَطْوَةَ اللَّهِ حُلِّي عَقَدَ مَا رَبَطُوا   وَشَتَّتِي شَمَلَ أَقْوَامٍ بِنَا اخْتَبَطُوا
اللَّهُ أَكْبَرُ سَيْفُ اللَّهِ قَاطِعُهُمْ   وَكُلَّمَا قَدَّ عَلُوا فِي أَمْرِهِمْ هَبَطُوا

“Ey Allâh’ın şiddetli yakalayışı, onların bağladıkları düğümü çöz,

Bizi helâk etmek isteyen toplulukların birliğini dağıt,

Allâh-u Ekber zikri Allâh’ın onları kesecek olan kılıcıdır,

Büyü yapanlar işlerinde ne kadar yükselseler de düşeceklerdir.”

okuduktan sonra, yedi kere Âyete’l-Kürsî, birer kere de İnşirâh (elem neşrah), Felak, Nas ve Fâtiha Sûrelerini okur, sonra şu âyet-i kerîmeleri tilâvet eder ve sonunda zikredeceğimiz üzere salât-ü selâm ve hamd-ü senâda bulunur ki bu âyet-i kerîmeler de şunlardır:

« فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿١﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٢﴾ وَأَلْتِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاجِرٍ وَلَا يَفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٣﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٤﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٥﴾ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا أَوْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. »

2) Bakara Sûresi’nin tamamını temiz bir kap içerisine safranla yazıp bozduktan sonra bağlanan kişi o suyla yıkanırsa biiznillâh şifâyâb olur.

3) Az bir miktar nohut alınıp yirmi dört saat suda bekletildikten sonra temiz bir kap içerisine bir kere Fâtiha, yedi kere İhlâs, elli defa Kadr Sûreleri yazılıp o nohutun suyuyla bozulduktan sonra üç gün aç karnına her gün suyun üçte biri olmak üzere bağlı kişiye içirilirse biiznillâhi Te’âlâ bağı çözülür.

4) Vehb ibni Münebbih (Radıyallâhu Anh)ın kitabında zikredildiği üzere: “Hanımından bağlanmış kişi Arabistan kirazı ağacının yedi adet yaprağını alıp iyice dövdükten sonra suyla karıştırır, sonra o su üzerine Âyete’l-Kürsî ile Bakara Sûresi’nin son üç âyet-i kerîmesini okur, daha sonra da ondan içer ve üç kere gusleder.”

5) Şu zikir ve âyet-i kerîmeler safranla yazılıp suyla bozulduktan sonra yedi defa aynı suyun üzerine okunur. Daha sonra ondan bir miktar içilir ve gusledilir.

« بِسْمِ اللَّهِ وَمِنَ اللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ، لَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، إِيَّاكُمْ وَاحِدٌ، أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ۗ وَأَيُّ لَهْمُ الْأَرْضِ الَّتِي بَعَثْنَا فِيهَا مِنْ رَبِّكَ آيَاتٍ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى ۚ وَأَمَّنْ مَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ ۚ وَآنَهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ۚ كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى ۚ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ۚ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ۚ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدَرٍ ۗ »

6) Bağlanan kişinin kendisi okur veya kendisi üzerine şu âyet-i kerîmeler okunur:

a) Kırk bir kere Âyete'l-Kürsî,

b) Yetmiş kere:

« أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ. »

c) On bir kere:

« وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ۚ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۗ »

d) Yirmi bir kere Fâtiha ve Felak-Nas Sûreleri,

e) Şu âyet-i kerîmeler;

« وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُو الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِبَصِيرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ »

f) Sâffât Sûresi'nin başından on âyet-i kerîme, Cin Sûresi'nin başından dört âyet-i kerîme, ayrıca hıfz âyetleri yazılıp üzerinde taşınır ki Kur'ân-ı Kerîm'de geçen bu âyet-i kerîmeler şunlardır:

« وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۚ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۚ فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا ۚ إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ۚ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ۚ إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِيَنَةِ الْكُوَاكِبِ ۚ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۚ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۚ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۚ إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاتَّبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۚ قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۚ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۚ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۚ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۚ »

❶ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ❷ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفِظَةً ❸
 ❹ إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ❺ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ ❻ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ❼ وَعِنْدَنَا
 ❽ كِتَابٌ حَفِيفٌ ❾ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيفٌ ❿ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ❶⓪ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ
 ❶⓫ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ❶⓬ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ❶⓭ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
 ❶⓮ الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ❶⓯ لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ❶⓰ وَمَا
 ❶⓱ أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ❶⓲ إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ❶⓳ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ❶⓴ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ❶⓵

g) Bakara Sûresi'nin yüz ikinci âyet-i kerîmesiyle Sebe' Sûresi'nin son âyet-i kerîmesi bir su üzerine okunup, hasta ondan içer ve yıkanır.

« وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
 يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ
 أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
 وَمَا هُمْ بِبَصَّارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا
 لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ❶
 وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلِ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ »

h) Bu hastalığa mübtelâ olan kişinin üzerine bir Fâtiha ve yedi kere şu âyet-i kerîmeler okunur:

« وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ❶ وَجَعَلْنَا فِيهَا
 جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ❷ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا
 تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ❸ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ
 الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً ❹ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ❺ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا ❻

1) Cinsel gücün zâfiyetinin en büyük ilacı temiz ve halis bir bal üzerine yedişer kere olmak üzere Fâtiha, İnşirah (elem neşrah) ve Felak-Nas Sûreleri okunup, sonra hastanın bir veya iki ay müddetince o baldan aç karnına üç kaşık almasıdır. (Abdülhâdi Muhammed Harse, el-Edviyetü 'l-İlâhiyye ve 'l-ed'iyetü 'n-nebeviyye li cem'î 'l-emrâzi 'n-nefsiyyeti ve 'l-cesediyye, sh:90-94)

Bir dahaki ay sihir netîcesinde evlenemeyen hanım kardeşlerimize ayrıca çocuğu olmayanlara ve çocuğu düşenlere çare olacak devâ ve duaları inşâallâh zikredeceğiz.

DÖRDÜNCÜ İSM-İ ŞERÎF « الْمَلِكُ » İSM-İ CELÎLİ

Fahrurrâzî (*Rahimehullâh*)ın beyanı vechile; « الْمَلِكُ » ism-i şerîfi Kur'ân-ı Kerîm'de "Melik, Mâlik, Melîk, Mâlikü'l-mülk, Meliki'n-nâs, Mâliki yevmi'd-vdîn" gibi farklı lafızlarla zikredilmiştir.

Allâh-u Te'âlâ varlıkları var etmeden önce de, var ettikten sonra da onların yegâne mâliki ve sâhibidir. Zîra yokluk hallerinde onları yokluktan varlığa çıkararak da O'dur, var olmalarının ardından kimseye muhtaç olmadan, engel tanımadan ve ortak aramadan onlar hakkındaki bütün hüküm ve yönetimlere sâhip olan da sadece O'dur.

Bu ism-i şerîf **Allâh-u Te'âlâ**'nın tasarruf gücüne sâhip olması mânâsında kabul edilirse Zat sıfatlarından olur, "Ama bilfiil tasarrufta bulunan" anlamında kabul edilirse fiil sıfatlarından sayılır.

Bu ism-i şerîf aynı zamanda "Mülkünde bulunan hiçbir şey Kendi ilminden uzakta kalmayan Zat" mânâsına geldiği gibi, bir diğer yönden de "Mükâfatlandırma veya cezâlandırma gibi hususlarda hükmünün muktezâsını infazdan (kararının gerektirdiğini yerine getirmekten) âciz kalmayan" demektir.

Bu ism-i şerîfin topluca mânâsı: "Zatı ve sıfatları hakkında var olan her şeyden müstağnî (ihtiyaçsız) olup, herkesin kendisine muhtaç olduğu Zat" demektir.

Bu ism-i şerîfin mânâlarını hakkıyla bilenler bütün himmetlerini **Allâh-u Te'âlâ**'ya vakfederler, tüm işlerinde ancak O'na yönelirler, O'nun hükmüne ve hikmetine teslim olurlar. O'nunla meşgul olup sâir her şeyden müstağnî kalırlar, sadece O'nu zikredip O'nun emirlerine imtisâl ederler. Çünkü Melik'i düşünenin memleketle işi olmaz, artık mal mülk onları meşgul etmez, gördükleri hiçbir şey onları kesmez ve kazandıkları hiçbir şey onları hakîkî padişahın perdelemez.

Tasavvuf ehli bu ism-i şerîf hakkında "Âbidlerin nefislerine mâlik olup, onları muzdarip kılan, âriflerin kalplerine mâlik olup onları aşkıyla yakan" ve "Dilediğine mâlik olan, dilediği de hâlik (yok) olan" şeklinde kendi makamları hasebince farklı mânâlar vermişleridir. (İmâm-ı Zerrûk, *Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ*, sh:30-32, Muhammed Şebrâvî, *Fevâidü'l 'ızzî'l-esnâ fi şerhi esmâillâhi'l-hüsnâ*, sh:11-12)

« الْمَلِكُ » İSM-İ CELÎLİNİN HAVÂSSİ

1) Bu ism-i şerîfin en büyük hâssesi kendisini zikre devam eden kişinin kalbinin safâsı (mâsivâdan yani Allâh-u Te'âlâ'dan başka her hangi bir şeyin derdine düşmekten arınması), zenginlik kazanması ve güvence elde etmesidir.

2) Bu ism-i şerîfe her gün zevâl vaktinde yüz kere devam edenin kalbi paklanır ve kederi kaybolur.

3) Sabah namazından sonra bu ism-i şerîfi yüz yirmi bir kere okuyanı **Allâh-u Te'âlâ** fazl-u keremiyle ya bir takım sebeplerle veya kendi açacağı kapılarla ya da kalbine fethedeceği ilhamlarla zengin eder.

4) **Mâu'l-Ayneyn** ve **Yûsuf ibni İbrâhîm** (*Rahimehumellâh*)ın beyanları vechile; her kim bu ism-i şerîfe sabah namazının sünnetiyle farzı arasında yüz yirmi bir kere devam

ederse **Allâh-u Te'âlâ** onu zengin kılar, bunu kaçıran aynı sayıda zikre zevâl vaktinde devam edebilir.

5) Hâcet ve maksatlarını kemâle erdirmek için bu ism-i şerîfi zikredecek kişi harf-i tarifsiz olarak « يَا مَلِكُ » şeklinde zikretmelidir.

6) Dört sene boyunca bir gün bile terk etmeden sabah namazından evvel her gün yüz yirmi bir kere « يَا مَلِكُ » zikrine devam eden kimseyi **Cenâb-ı Hak** eğniyâ-i şâkirîn zümresine îsâl eder (şükreden zenginler arasına katar) ve onun katiyetle kimseye ihtiyaç ve zarûreti kalmaz. (İmâm-ı Zerrûk, *Şerhu Esmâillâhi'l-hüsnâ*, sh:30-32, *Yûsuf ibni İbrâhîm*, Kazâu'l-hâcât, sh:19, Şeyh Mâu'l-Ayneyn, *Fâtiku'r-râtk alâ Râtikil-fetk*, sh:320, Seyyid Süleyman el-Hüseynî, *Kenzü'l-esrâr fi'l-havâssı ve'l-ezkâr*, 1/102)

ERBA'İN-İ İDRÎSİYYE

(İDRÎS (*Aleyhisselâm*))A ÖĞRETİLEN KIRK İSM-İ ŞERÎFİN TAMAMI

Muhammed ibni Hatîruddîn (*Kuddise Sirruhu*)nun beyanı vechile; “Bu ism-i şeriflerin tamamına sabah namazından sonra üç kere yâhut ikindiden sonra beş kere vird tarîki üzere devam eden kişi keşf-i kulûb (kalpleri keşfetme) makâmına erişir. Bu ism-i şeriflerin ardından ihtitâm ve isticâbet dualarını da okur.”

Bu ism-i şeriflere her gün bir kere dahi devam eden kişi müdâvimlerinden kabul edilerek bereketlerine nâil olur.

« بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○ سُبْحَانَكَ يَا رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ وَرَازِقُهُ
 وَرَاحِمُهُ ○ يَا إِلَهَ الْأُلْهَةِ الرَّفِيعِ جَلَالُهُ ○ يَا اللَّهُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ ○ يَا رَحْمَنَ كُلِّ
 شَيْءٍ وَرَاحِمَهُ ○ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ فِي دَيْمُومِيَّةٍ مُلْكِهِ وَبَقَائِهِ ○ يَا قَيُّومُ فَلَا يَفُوتُ شَيْءٌ مِنْ
 عِلْمِهِ وَلَا يُؤْوَدُهُ ○ يَا وَاحِدُ الْبَاقِي أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَأُخْرَهُ ○ يَا دَائِمُ فَلَا فَنَاءَ وَلَا زَوَالَ لِمُلْكِهِ
 وَبَقَائِهِ ○ يَا صَمَدٌ مِنْ غَيْرِ شَبِيهِ فَلَا شَيْءٍ كَمِثْلِهِ ○ يَا بَارُّ فَلَا شَيْءٌ كُفُوهُ يُدَانِيهِ وَلَا إِمْكَانَ
 لَوْضْفِهِ ○ يَا كَبِيرُ أَنْتَ الَّذِي لَا تَهْتَدِي الْعُقُولُ لَوْضْفِ عَظَمَتِهِ ○ يَا بَارِيَّ النَّفُوسِ بِلَا مِثَالٍ
 خَلَا مِنْ غَيْرِهِ ○ يَا زَكِيَّ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ أَفَةٍ بِقُدْسِهِ ○ يَا كَافِيَّ الْمَوْسِعِ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا
 فَضْلِهِ ○ يَا نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْرٍ لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ ○ يَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ
 شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ○ يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ كُلَّ الْخَلَائِقِ مِنْهُ ○ يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ كُلِّ يَقُومُ
 خَاضِعًا لِرَهْبَتِهِ وَرَغْبَتِهِ ○ يَا خَالِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكُلِّ إِلَيْهِ مَعَادُهُ ○ يَا رَحِيمَ
 كُلِّ صَرِيخٍ وَمَكْرُوبٍ وَغِيَاثَهُ وَمَعَادَهُ ○ يَا تَامٌ فَلَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ كُلَّ جَلَالِهِ وَمُلْكِهِ وَعِزِّهِ ○ يَا
 مُبْدِعَ الْبَدَائِعِ لَمْ يَنْبَغِ فِي إِنْشَائِهَا عَوْنًا مِنْ خَلْقِهِ ○ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ فَلَا يَفُوتُ شَيْءٌ مِنْ حِفْظِهِ ○

يَا حَلِيمُ ذَا الْأَنَاةِ فَلَا يُعَادِلُهُ شَيْعِي مِنْ خَلْقِهِ ❀ يَا مُعِيدَ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ
 ❀ يَا حَمِيدَ الْفِعَالِ ذَا الْمَنْ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ ❀ يَا عَزِيزُ الْمَنِيْعِ الْغَالِبُ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا
 شَيْعِي يُعَادِلُهُ ❀ يَا قَاهِرُ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ ❀ يَا قَرِيبُ الْمُتَعَالِي
 فَوْقَ كُلِّ شَيْعِي عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ ❀ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ بِقَهْرِ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ ❀ يَا نُورَ كُلِّ
 شَيْعِي وَهُدَاهُ أَنْتَ الَّذِي فَلَقَ الظُّلْمَاتِ بِنُورِهِ ❀ يَا عَالِي الشَّامِخِ فَوْقَ كُلِّ شَيْعِي عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ ❀
 يَا قُدُّوسَ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فَلَا شَيْعِي يُعَادِلُهُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِهِ ❀ يَا مُبْدِيَّ الْبَرَآيَا وَمُعِيدَهَا بَعْدَ
 فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ ❀ يَا جَلِيلَ الْمُتَكَبِّرِ عَلَى كُلِّ شَيْعِي فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ وَالصِّدْقُ وَعَدُّهُ ❀ يَا مَحْمُودٌ فَلَا
 تَبْلُغُ الْأَوْهَامُ كُلَّ ثَنَائِهِ وَمَجْدِهِ ❀ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ أَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْعِي عَدْلُهُ ❀
 يَا عَظِيمُ ذَا الثَّنَاءِ الْفَاخِرِ وَالْعِزِّ وَالْمَجْدِ وَالْكَبْرِيَاءِ فَلَا يَذِلُّ عِزُّهُ ❀ يَا قَرِيبُ الْمُجِيبِ الْمُدَانِي
 دُونَ كُلِّ شَيْعِي قُرْبُهُ ❀ يَا عَجِيبَ الصَّنَائِعِ فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسُنُ بِكُلِّ الْأَعْيَةِ وَثَنَائِهِ وَنَعْمَائِهِ ❀ يَا غِيَاثِي
 عِنْدَ كُلِّ كُرْبَةٍ وَمُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ وَمَعَاذِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ وَيَا رَجَائِي حِينَ تَنْقَطِعُ حِيلَتِي.»

İHTİTÂM VE İSTİCÂBET DUALARI

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الشَّرِيفَةِ وَشَرَفِهَا وَكَرَامَتِهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ إِيمَانًا وَأَمَانًا مِنْ عُقُوبَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ تَحْبِسَ عَنِّي
 أَبْصَارَ الظُّلْمَةِ الْمُرِيدِينَ بِي السُّوءِ وَأَنْ تَصْرِفَ قُلُوبَهُمْ عَنِّ شَرِّ مَا يُضْمِرُونَهِ إِلَيَّ وَأَسْأَلُكَ
 اللَّهُمَّ خَيْرَ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ مِنِّي وَمِنْكَ الْإِجَابَةُ وَهَذَا الْجَهْدُ مِنِّي وَعَلَيْكَ
 التُّكْلَانُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ خَيْرِ خَلْقِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ❀ اللَّهُمَّ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ وَيَا مُسَبِّبَ
 الْأَسْبَابِ وَيَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحَرِّيرِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُخْرِجَ
 الْمَخْرُوزِينَ أَعِثْنِي أَعِثْنِي أَعِثْنِي أَعِثْنِي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ قَضَيْتَ فَرَضِيَّتُ فَوَضَّئْتُ
 أَمْرِي إِلَيْكَ يَا رَزَّاقُ يَا فَتَّاحُ يَا بَاسِطُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.»

(Şihâbüddîn es-Sühreverdî, Şerhu'l-esmâi'l-erba'în, Yazma Nüsha, Ayasofya, no:377, Ayasofya, no:3358, verak:142, Yazma Bağışlar, no:2773, verak:2, Beyazıd Devlet, no:1256, verak:26, Allâme Şeyh Muhammed et-Tûnusî, er-Ravzatü's-sündüsüyye fi'l-esmâi'l-İdrisiyyeti's-Sühreverdîyye, sh:9-10, Muhammed ibni Hatîrûddîn, el-Cevâhiru'l-hams, sh:68-70, Nebhânî, el-İstiğâsetü'l-kübrâ bi esmâillâhi'l-hüsnâ, sh:266-268, en-Nazîfî, ed-Dürretü'l-harîde şerhu Yâkûtetü'l-ferîde, sh:4/234-235)

DÖRDÜNCÜ İSM-İ ŞERİF

« يَا رَحْمَنُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَاحِمَهُ، يَا رَحْمَنُ »

“Ey her şeyin Rahmânı ve son derece acıyanı! Ey Rahmân!”

BU İSM-İ ŞERİFİN BÂZİ HAVÂSSİ

1) Bu ism-i şerîf cemâlîdir, çünkü rahmet kalpte bulunup lütuf ve ihsânı iktizâ eden bir hassâsiyet demektir. Bu mânâ **Allâh-u Te'âlâ** hakkında muhalse de O'nun hakkında “Acımanın neticesi olan iyilikte bulunma” mânâsı kastedilir.

Bu ism-i şerîf ve bir önceki üçüncü « يَا اللَّهُ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ يَا اللَّهُ » ism-i şerîfi zikir olarak, ismi **Abdurrahman** olan kimselere çok münâsîp düşer. Ayrıca geçen üçüncü ism-i şerîf ismi **Abdullâh** olanlara da zikir olarak çok münâsîptir. Meşâyih-i kiramdan böylece telakkî edilmiştir. Bu ve bir önceki ism-i şerîfler **Nûh** (*Aleyhisselâm*)a indirilmiş, o da bunlar vesîlesiyle kavmine karşı yardıma mazhar olmuştur. Gemi Cûdî Dağı'na bu ism-i şerîflerle yerleşmiştir. Bundan daha fazlası açıklanamaz, zîra (mahrem olmayan kişilere sırlar beyan edilemez) duvarların bile kulakları vardır, artık kavrayan kulaklar bu ism-i şerîfleri kavramalıdır.

2) Ahlâkı kötü olan bir kimse için bu ism-i şerîf misk, safran ve gül suyundan oluşan bir mürekkeple beyaz bir ipek parçasına yazılıp o kişinin uyuduğu yastığın iç kısmına dikilirse **Allâh-u Te'âlâ** o kişinin kötü ahlâkını güzel ahlâka çevirir, o kimse halîm selîm biri olur ve nefsi rahata kavuşur.

3) Bu ism-i şerîfi çok zikreden **Allâh** katında mertebe sâhibi, insanlar nezdinde siddîk, melekler katında tevbesi makbul, cinler nezdinde de reis olur.

4) Bu ism-i şerîfi demir bir iğneyle kurşun bir levhaya yazıp mâmur bir evin içerisine (ayak basılmayacak bir yere) gömen kişinin o evinden **Allâh-u Te'âlâ** belâları uzak tutar ve o ev güvenilir bir mesken olur.

5) Bu ism-i şerîfi sarı bir ipek parçasına yazıp alışveriş dükkânına gömen kişinin müşterisi bol olur ve o dükkan sahibi kâr eder.

6) Sevdiği bir insanın kendisine yönelmesini isteyen kişi bu ism-i şerîfi her gün iki bin iki yüz kere olmak üzere, yedi gün okumaya devam eder.

Yine böylece buğday veya arpa tanelerinden bin tane alıp, her biri üzerine bu ism-i şerîfi bir kere okur sonra yeni bir kazanı suyla doldurup, onu ateş üzerine koyar ve kısık ateşte su kaynayınca kadar bekler. Su az kaynadığında o taneleri içine atar, taneler yumuşadığında onları kazandan çıkarıp, bir havuz veya akan su içerisine bırakır. İşte bunlar yapıldığında iki taraf arasında olabileceği kadar muhabbet hâsıl olur.

7) Kibirli, kendini beğenmiş, insanlara eziyet eden ve kimsenin lafını dinlemeyen bir kişinin kötü ahlâkının değişmesini isteyen kişi misk ve safran mürekkebiyle bu ism-i şerîfi beyaz bir ipek üzerine yazar, o kişinin ismini de annesinin ismiyle birlikte yazar, sonra da o ipeği o kişinin sâkin bulunduğu temiz bir mahalde gömer ya da duvarının içerisine yerleştirebilir, fakat o yerin temiz ve yazanın da abdestli olması şarttır, yoksa tehlikeli olur.

Anlatılan şartlar üzerine bu muamele kendisi hakkında yapılan kişinin **Allâh-u Te'âlâ** bütün kötü hasletlerini güzel huylara tebdil eder, artık o kişi de tam bir utanma ve merhamet hâsıl olur, kimseye öfkeyle ve şiddetle bakmaya güç bulamaz.

8) Bu ism-i şerîfin duasına her gün ve gece (yirmi dört saat zarfında) on üç bin kere olmak üzere otuz dokuz gün devam eden kişiye karşı bütün eşya lisanı hâliyle konuşmaya başlar.

Allâh-u Te'âlâ bu kişiyi sırlara vâkıf kılar, biiznillâhi Te'âlâ kendisinde ince idrak ve anlayış kabiliyeti hâsıl olur. Bu duayı yapan kişi birine kahır nazarıyla baksa o kişi helak olur, rahmet ve şefkat nazarıyla baksa o kişi muratlarına nâil olur. Kör, abraş, cüzamlı ve felçli kimselere bakacak olsa onlar da kendisinin nazarıyla iyileşirler. Bu kişiye **Îsâ** (*Aleyhisselâm*)ın tasarrufları nasîp olur.

9) Bir kişinin kendisine iltifatını celbetmek isteyen kişi üç gün oruç tutup bu ismi her gün beş yüz kere okur. Sonra dördüncü gün akan bir suya gidip, orada güzelce gusleder, sonra abdest şükür namazı kılar daha sonra da muhabbetinin ziyâdeleşmesini istediği kişinin iltifatı artsın diye iki rekat hacet namazı kılar ve bu iki rekatın her birinde Fâtiha'dan sonra üç kere İhlas Sûresi okur.

Selam verdikten sonra bu ism-i şerîfi üçyüz yetmiş kere okur, işte o zaman bikudreti'llâhi Te'âlâ muhip mahbûba, mahbûb da muhibbe dönüşür.

10) Bu ism-i şerîfi çokça okuyan kişiden kalp kasâveti (katılığı) kaybolur, artık o, acınan ve kendisine itaat edilen bir kimse olur.

11) Bu ism-i şerîfi bir cam üzerine yazıp ondan su içen kişiden hararetli sıtma hastalığı zâil olur.

12) Cuma gününün ilk saatinde bu ism-i şerîfi avucuna yazıp kendisine bir hal gâlip gelinceye kadar çokça zikreden kişiyi gören herkes sevmeye başlar. (Şihâbüddin es-Sühreverdi, *Şerhu'l-esmâi'l-erba'în*, Yazma Nüsha, Ayasofya, no:377, verak:112, Ayasofya, no:3358, verak:142-143, Yazma Bağışlar, no:2773, verak:2-3, Beyazıd Devlet, no:1256, verak:26, Allâme Şeyh Muhammed et-Tûnusî, *er-Ravzatü's-süündüsiyye fi'l-esmâi'l-İdrîsiyyeti's-Sühreverdiyye*, sh:10-11, Muhammed ibni Hatîrüddîn, *el-Cevâhiru'l-hams*, sh:209-211)